

بىرەتدۆزى بۇ ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننتىدا

ئامادەكردن و وەرگىرانى:

ناوهندى كوردستان بۇ ئىعجازى زانستى لە قورئان و فەرموودەدا

لە بلاوكراوہكانى

سەنتەرى زەھاوى بۇ لىكۆلنىموى فىكرى (۸۰)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

مىنتى اىقىمى

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كۆتایهائی مۆختلف مبراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

**بىنەردە تەدۈزى بۇ ئىعجازى زانستى
لە قورئان و سوننەتدا**

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بئەرتدۆزى بۆ ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا

نامادەکردن و وەرگىرائى:

ناوەندى كوردستان بۆ ئىعجازى زانستى لەقورئان و فەرمودەدا

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بنه‌ره‌تدۆزی بۆ ئیجازی زانستی له قورنان و سوننه‌تدا

له بلاوکراره‌کانی سه‌نته‌ری زه‌هاوی
بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی ژماره (٨٠)

- نووسینی: ژماره‌یه‌ک توێژه‌ر
- وه‌رگێڕانی: ناوه‌ندی کوردستان بۆ ئیجازی زانستی
- بابته: زانستی
- دیزاین: ره‌وشته‌ محمه‌د
- هه‌له‌چن: باخان ئه‌حمه‌د
- چاپ: یه‌که‌م. ٢٠١٩. ناوه‌ندی رینوێن.

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان
ژماره (٦٦٦) ی سالی ٢٠١٩ ی پێدراوه.

سه‌نته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی

www.zahawi.org

ناونیشان: شه‌قامی سالم

ته‌لاری جه‌مالی حاجی عه‌لی نزیك پردی خه‌سره‌وخال

07702422171

ناوہرؤک

- ۷..... پیشہ کی لیڈنہی وەرگیران
- ۱۰..... پیشہ کی
- ۱۵..... بابہ تی یہ کہم: موعجیزہی زانستی له قورئان و سوننہ تدا
- ۱۷..... پیشکہ شکر دن:
- ۲۱..... موعجیزہی زانستی له قورئان و سوننہ تدا
- ۲۹..... هه والہکانی زهوی و ئاسمان له قورئان و سوننہ تدا
- ۳۷..... به یہ کگہ یشتن بیگومانه و موعجیزه کهش هه ر پوو ددهات
- ۴۱..... جیاوازیی نئیوان ته فسیری زانستی و ئیعجازی زانستی
- ۴۲..... سه رچاوهکانی توئیزینه وهی ئیعجازی زانستی
- ۴۳..... ریساکانی توئیزینه وهی ئیعجازی زانستی
- ۴۵..... رووهکانی ئیعجازی زانستی
- توئیزینه وهکانی ئیعجازی زانستی له بهر پؤشنایی بهرنامهی پیشینان و قسهی زانایانی
- ۵۰..... ته فسیردا
- خؤشحالیی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) به هؤی (چوونیه کی) له نئیوان نیگا و
- ۵۴..... واقیعدا
- ۵۹..... ئه رکی مسولمانان
- ۶۰..... بوارهکانی توئیزینه وهی ئیعجازی زانستی
- بابہ تی دووه م: به لگهکانی گونجاندن له نئیوان دهقه قورئانییهکان و ئه نجامه زانستییه
- ۶۱..... راستهکاندا
- ۶۳..... را و بؤچوونی رهخنه گران له ته فسیری زانستی:
- ۸۴..... پای مامؤستا (به دیعوز زهمان سه عیدی نورسی)

بابہ تی سیئہم: پوختہ ی لیکولینہ وہ ی تہ فسیری زانستی قورئان لہ نیوان ریپیدہ ران و	
بہ رھہ لستکاراندا.....	۱۲۱
ریپیدہ رانی تہ فسیری زانستی قورئانی پیروز.....	۱۲۲
بہ رھہ لستکارانی تہ فسیری زانستی قورئانی پیروز.....	۱۲۴
راسپارده کانی کونگرہ.....	۱۲۸

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

پیشه کی لیژنه ی وهرگیتران

سوپاس و ستایشی نه براوه بق خوای گهره...

دروود و سلاوی شایسته له سهر پیغمبه ر (دروودی خوای له سهر) و خانه واده و که سوکاری، ره زامه ندی و میهره بان یی په روه ر دگار له سهر هاو هل و شوینکه و تووانی تا رۆژی دوا یی، له م پیسه کییه دا به کورتی ئاماژه بق چند خالیک ده که یین:

۱. سهره تا داوای لیخوشبوون له خوای میهره بان ده که یین، پاشان داوای لیبووردنمان ئاراسته ی خوینهرانی به ریزیش ده که یین، بق ئه وه ی کاری وهرگیترانی ئه م په رتوکه زور دوا که وت، که ده بوایه زور زووتر له ئیستا له به ر دهستی خوینهراندا بوایه.

۲. سوپاس و پیزانینمان بق هموو ئه و به ریزانه ی، که به شدار بوون له م کاره دا، به هر شیواز و ئه ندازه یه ک، دهستی هاوکارییان دریز کردووه بق به ئه نجامگه یانندی، خوای گهره پاداشتی چاکه ی هر هموو یان بداته وه و سهر فرازی دین و دنیا و دوا پوژ بن.

۳. وه ک ئاشکرایه هاتنه خواره وه ی قورئانی پیروژ، نزیکه ی بیست و سی سالی خایاندووه و ئایه ته کانی له کات و شوین و هه لومه ر جی جیاواز و بوئنه ی جوراوجوردا ره وانه کراون. له هه مان واقعی شدا، فه رموده کانی پیغمبه رمان (دروودی خوای له سهر) به پیی بارودوخی ژیانی رۆژانه لیتره و له وئ و به جیا جیا راگه یه نراون.

ئه م راستیه گۆشه یه کی زور پرشنگداره بق روانین له ئیعجاز به گشتی و ئیعجازی زانستی له قورئان و سوننه تا به تاییه تی، چونکه سهره رای ئه وه ی ورده کارییه کانی روه کانی ئیعجازه که به ناو ئایه ت و فه رموده کاندا دابه ش بوون و بلاو بوونه ته وه، به لام کاتیک تویتزه ر ئایه ت و فه رموده کان دهر باره ی هر

بابه تىكى ديارىكراو كو دهكاته وه؛ سه ره نجام خوى له به ردهم ويته يه كى ته او تىروته سه لدا ده بيني ته وه، به بن ئه وهى ره ونه قى ديمه نه كانى ئيعجازى سه به خوى هر ئايهت و فهرمووده يه ك كه م بكا ته وه.

4. ئه گه رچى له دهقه كانى قورئان و سوننه تدا وشه ي (آيه) يان (برهان) له برى (معجزه) به كار هاتو وه، به لام شتىكى حاشاهه لئه گره، كه له و باسانه ي خزمه تيان به زانسته كانى قورئان و سوننه ت كردو وه؛ زاراوه كانى (معجزه) و (اعجاز) جيگه ي خويان كردو وه ته وه.

هر چه ند نابيت ئه وه مان له ياد بچيت، كه هه ميشه زاراوه كانى نيو دهقه كانى قورئان و سوننه ت له پيشتر و به هيزترن و گه رانه وه بؤ به كار هينانيان؛ زامنى ئه وه ن كه واتا گه ليكى ره سه ن بيه خشن و بنه ره تىكى پته و بن بؤ تيگه يشتنىكى راست و دروست و دوور له هه موو لادان و مؤركىكى نامؤ. هاوكات له گه ل ئه مه دا، ره تكد رنه وهى بابته و تويژينه وه كانى ئيعجاز به به هانه ي ئه وهى، كه ئه م زاراوانه له قورئان و سوننه تدا به كار نه هاتوون؛ ئاراسته يه كى نادروسته و تىروانينىكى دووره له پيره وى ليكولينه وهى زانستى ره سه ن و سه نгин، چونكه ناوهرؤكى زاراوه كان سه نكي به حه كن.

ده شيت له م بواره دا ئه وه بليين: ئه م زاراوانه مشتمر ناخوازن (لا مشاحه في الإصطلاح)، نمونه ش زوره له م باره يه وه، له وانه: زاراوه ي (عقيدة)، كه له قورئان و سوننه تدا به دى ناكريت، به لام پانتاييه كى زورى داگير كردو وه له سه رچاوه كاندا.

جا هه ره كه چؤن ناكريت ئه و باس و ليكولينه وه و سه رچاوانه وه لا بنرين، كه له جياتى (إيمان)؛ زاراوه ي (عقيدة) يان به كار هيناوه، به هه مان شتوه ش ناگونجيت بابته كانى ئيعجاز فه رامؤش بكرت، ته نها له بهر ئه وهى وشه ي (اعجاز) و (معجزه) له جتى (آيه) و (برهان) به كار هينراون.

5. ئه م تويژينه وانه ي له م په رتو كه دا هاتوون برىتين له گولبؤيرىك له و تويژينه وانه ي كه پيشكه شكاروون له (كونفرانسى جيهانى بؤ ئيعجازى زانستى له

قورئان و سوننه تدا) که له ۲۵ - ۲۸ / سه فەر/ ۱۴۰۸ کۆچی به رامبەر به ۱۸ - ۲۱ / تشرینی به که م/ ۱۹۸۷ زایینی له ئیسلامئابادی پایتهختی پاکستان، ئامانج له ههلبزاردنیان له دووتویی ئهم کتیبهدا، ههروهکو له ناوینشانه که یه وه دیاره؛ ساغکردنه وهی بنه پره ته کانی ئیججازی زانستییه له قورئان و سوننه تدا، چونکه بواری ئیججازی زانستی وهکو به شیکی نوێ له باسه کانی ئیججازدا، ئه وه دهخوازیت کاری بنه پره تدۆزی (تأصیل) ۱ ی بو ئه نجام بدریت و ئه وه دهقانه ی قورئان و سوننه ت دهستنیشان بکرین، که بوون به بنچینه و بنه پره تی ئیججازی زانستی، به واتایه کی تر: باسکردن له وهی که ئایا ئیججازی زانستی له سه ر کام دهقانه دامه زراوه. که وابوو توێژینه وه کانی تایبه تن به سه لماندنی تیکرای بابه تی ئیججازی زانستی له پووی راست و دروستیه وه له بهر پۆشنای دهقه کانی قورئان و سوننه تدا، نه وهک به باسکردنی نمونه و وینه کانی ئیججازی زانستی له بواره جیا جیاکاندا.

۶. له کۆتاییدا داواکارین له خوای گه وره و به خشنده، ئیمه و خوینه ری به ریز و سه رجه م مسولمانان به رچاوپۆشن بکات بو ناسینی هه ق و یارمه تیده رمان بیت بو شوینکه وتنی، ههروه ها بمانپاریزیت له گومرایی..

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین

لیژنه ی وه رگێرانی

ناوه ندی کوردستان بو ئیججازی زانستی له

قورئان و سوننه تدا

^۱ (تأصیل) به واتا گشتیه که ی بریتیه له: دهستنیشانکردنی بنچینه یاخود بنه پره تی هه ر شتیکیان مه سه له یه ک. واته: به ده رخستنی ئه و بنچینه یه ی، که شته که ی له سه ر دامه زراوه، یاخود ئه و بنه پره ته که ی، که مه سه له که پشتی پی به ستووه. که واته وشه ی (بنه پره تدۆزی) له بری (تأصیل) به کار هینراوه و مه به ست لئی کاری به دوا داگه ران و دۆزینه وه و دهستنیشانکردنی بنه پره ته کان به شیوه یه کی گشتی، لیزه شدا مه به ست لئی خستنه پووی بنه پره ته کانی ئیججازی زانستییه له قورئان و سوننه تدا.

پيشه‌كى

سوپاس بۇ خۇاى گورە، دروود و سلاو له پيشه‌مبەرى سەرورمان و له كه‌سوكار و هاوه‌لانى.

مرۆفایه‌تى، هر له سەرده‌مى به‌رپابوونى شوڤشى پيشه‌سازیه‌وه له ئەورووپا و تا ئىستاش، له مملانئى نىوان زانست و ئاییندا ده‌ژى، گۆرەپانى مملانئىكه‌ش به‌جۆرىك فراوان بووه، كه زۆربه‌ى بواره‌كانى زانست و زانیارى له شوینه جیاجیاكانى جیهاندا گرتووه‌ته‌وه.

ئەم جەنگە‌ى نىوان زانست و ئایین، كه ئایینىكى شوینتراو و دەستكارىكراو تیايدا پيشه‌نگ بوو، مرۆفایه‌تى تووشى به‌دبه‌ختى كرد، چونكه وه‌ها كه‌وته پيشچاو، كه ئایین به‌دۆراوى له گۆرەپانى مملانئىكه‌هاتبته‌ده‌روه.

بەم دۆراندنە‌ى ئایینیش، مرۆفایه‌تى سەرى لیشیوا و كه‌وته ناو گىژاوه‌كانى تاریكى و سەرگەردانییه‌وه، تا واى لىهات به‌بى پینمایى؛ شته‌كان تاقى بکاته‌وه، بى هیچ ئامانجىك مى رینگه‌ بگریته‌ به‌ر و جار له‌دواى جار زووخاوى تىکشكانه‌ دوايه‌كه‌كان بنۆشیت و له ساتىكه‌وه بۇ ساتىكى تر تالاوى شكسته‌ دووباره‌كان بچیته‌وه به‌ قورگیدا.

ئەمە‌ى باس كرا؛ له بارودۆخىكدا رووى دا، كه (ئىسلام) له گۆرەپانى ئەو جەنگە‌دا نەبوو، بەلكو ئایینىكى دەستكارىكراو له‌ئارادا بوو، چونكه ئاشكرايه‌ ئىسلام ئەو ئایینه‌ راسته‌یه، كه هەرده‌م له‌گەل هەقدا به‌ هەموو وینه‌كانیه‌وه

دهگونجیت، به لکو ئیسلام ههق له ئامیز دهگریت و ههه چۆنیک و له ههه جیگهیهک و له ههه لایهکه وه بیت: پشتیوانی لی دهکات.

وهک له فهرموودهی پیغه مبهردا (دروودی خوی له سههه) هاتووه: ((الکلمه الحکمه ضالۃ المؤمن، فحیث وجدها فهو أحق بها)). واته: 'وتهی دانایی؛ ونیوی باوه پرداره، له ههه شوینیک دۆزییه وه؛ له ههه موو که سیک شایسته تره پئی.

ئیسلام ئهه ئایینهیه، که زانستی کردووه به بهرنامه بۆ ناسینی خوی پاک و بیگهرد و ناسینی پیغه مبهه کهی (دروودی خوی له سههه)، ههروهه ها بۆ ناسینی خودی ئایینهکه و روونبوونه وهی راستی و دروستیه کهی، ههروهه ک چۆن کردوویه تی به بهرنامهیهک بۆ ناسینی بوون له دههرو بهرمان.

بۆ سههلماندنی ئهه راستیههش، ئهه دوو ئایهته مان به سهه وهک به لگه:

خوی گهوره دهههرموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶)، واته: 'ئههی ئاده میزاد) له شتیک مه دوی و شوین شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت دههبارهی نییه، چونکه به راستی ئهه نامه کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن ههه هه موویان بهه پرسن له بهه رامبهه رییه وه.

ههروهه دهههرموویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَّمَثَلِكُمْ﴾ (محمد: ۱۹)، واته: 'چاک بزانه و دنیا به (زانیاریت بیی)، که به راستی جگه له (الله)، ههه خوییه کی تر نییه.

زانیانی مسولمان له رهوتی ئهه مملانییهی نیوان زانست و ئایینی شتوینراو، ههروهه له ههولی دوزمانی ئیسلام بۆ گواسته وهی جهنگه که بۆ ناو ولاتی مسولمانان به ئاگا بوون، له بهه ئهوه دهستیان کردووه به نووسین دههبارهی ئیسلام و زانست، لیزه شه وهه رییان کهوت له (موعجیزه) یهک، که لهه سهه رده مه دا ئاشکرا بووه و خوی گهوره ئایینه راست و دروسته کهی خوی پی سههلماندووه.

۱ الترمذی، کتاب العلم باب ماجاء فی فضل العلم علی العبادة، ۵/۵.

ئەو موعجىزەيەش برىتتية له: ئىعجازى زانستى له قورئان و سوننتەدا. ئاشكرابوونى ئەم موعجىزەيەش، بەديهاتنى ئەو بەلئىنەى خواى گەورە و بالادەست بوو، كه لەم ئايەتەدا ئاماژەى بۆ كراوه، وهك خواى گەورە دەفەرموويت: «سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» (فصلت: ۵۳)، واتە: ئىمە له ئايندەدا بەلگە و نيشانەكانى خۆمانيان له ئاسۆكانى بوونەوهدا و له خودى خۆيشياندا نيشان دەدەين، ئەمەش بۆ ئەوئەى چاك بۆيان پوون بيتەو و دلتيا بن، كه قورئان نىگای راست و رەواى خواى گەورەيه.

نووسينهكان پەيتا پەيتا لەم بوارەدا دەستيان پىكرد، بەشىكيان پوخت و پاراون و بەشىكيشيان پىويستيان بە راستكردنەو و رىككردنەو هەيه. لەبەر ئەو (ئەنجومەنى بالائى جيهانىى مزگەوتەكان) دەستپيشخەرى کرد و بپيارى دا بە دامەزراندنى (دەستەى ئىعجازى زانستى له قورئان و سوننتەدا)، تاوهكو له پيشەنگى كارەكانيدا ئەم ئەركانەى لای خوارو وە بگريته ئەستو:

۱. پەرەپيدانى تويزينه وەهەكانى ئىعجازى زانستى.
  ۲. پوختەكردن و راستكردنەوئەى نووسينهكانى ئەم بوارە.
  ۳. بلاوكردنەوئەى ئەو تويزينه وەهەى دروست و گونجاون.
  ۴. دانانى چەند ريسا و دەستوورىك بۆ نووسين له بابەتى ئىعجازى زانستيدا.
- له پىناو جيتەجىكردنى ئەم خالانەشدا، (دەستەى ئىعجازى زانستى له قورئان و سوننتەدا) لەگەل (رابطەى جيهانىى ئىسلامى) و (زانكۆى ئىسلامى جيهانى) له (۲۵-۲۸ى سەفەرى ۱۴۰۸ى كۆچى لەبەرامبەر ۱۸-۲۱ / ۱۰/ ۱۹۸۷ زايىنى) دا؛ يەكەمىن كۆنگرەى جيهانىيان بۆ ئىعجازى زانستى له قورئان و سوننتەدا له شارى (ئىسلامئاباد) له پاكستان ساز كرد.

له گرنگترىنى ئەو بابەتانەى لەم كۆنگرەيەدا خزانەپوو، برىتى بوون له: تويزينه وەهەكانى بنەردۆزى، ياخود بنچينه ريزى (بحوث التاصيل)، بۆ ئەم زانستە نوويه لەم سەردەمەى ئىمەدا.

له بهر گرنگی ئه م بواره، دهستهی ئیعیجازی زانستی به باشی زانی، هه ندیک له تووژینه وه کانی بنه رته تۆزی پیشکەش به تووژهران و خوینهران به گشتی بکات. بابته کانیش بریتین له و تووژینه وانە، که دهستهی ناوبراو له کۆبوونه وهی خویدا له گه ل لیژنه ی راوژکاری له ۱۴-۱۶/ رهمه زان/ ۱۴۰۹ ی کۆچی، بریاری دا بلاویان بکاته وه بۆ ئه وهی سوودیان لی وه ربگیریت. ههروه ها به گونجاوی زانی، که راسپارده کانی کۆنگره کەش وه ک پاشکۆیه ک له گه ل ئه م بابته تانه دا دا بنیت. له کۆتاییدا، له خوای گه وره و بالاده ست داواکارین، که ده ستگرویی کارگیرانی ئیسلام بکات، له کاره کانیاندا سه ریان بخات و به ره و ڕیگای راست و دروست ڕینمایان بکات. دوا پارانه وه شمان سوپاسه بۆ خوای پهروه ردگاری هه موو جیهانیان.

بابه تی یه که م

موعجیزه ی زانستی له قورئان و سوننه تدا

شیخ عبدالله مه جید زه ندانی

نه مینداری ده سته ی نیعجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا

پیشکده شکر دین

به پینووسی شیخی نه زهره: به ریز شیخ (جاده الحق علی جاده الحق)

سوپاس بؤ خوا، که ناده میزادی فیزی نه و شتانه کردوه که نهیده زانین، دروود و سلوا له سهر پیغه مبهری خوا محهمه د (دروودی خوی له سهر)، که په روه ردگاری بهم نایه ته دواندوویه تی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)، واته: خوی گه وره فیزی نه و شتانه ی کردوویت، که پیشتر نه تده زانی و همیشه فزل و به خششی خوا له سهر تو زور و مه زنه. هه روه ها له سهر که سوکار و هاوه لانی، که مه شخه لی زانسته کانی نه م په یامه یان هه لگرت و بناغه یان بؤ دارپشت و گه نجینه کانیان والا کرد.

له پاشان:

سهره پای سهر قالی زور و که له که بوونی کاره کان، به خیرایی چاویکم به و باسه دا خشانده، که له لایه ن به ریز شیخ عه بدولمه جید زندانییه وه به ناو نیشانی (موعجیزه ی زانستی له قورئان و سوننه تدا) پیشکده ش کراره.

له باسه که یدا بیرو که گه لیکی هیتاوه که خزمهت به توژیینه وه که ی ده که ن، له م بیرو کهانه شدا پشتی به به لگه نه قلبیه کانی قورئان و سوننهت به ستووه و به و به لگه نه قلبیانه ش، که واتا کانیان له واقعی هه سستی کراره وه سهر چاوه یان گرتووه و هاوکات به نه جامی بیردوزه و نه زمونه زانستییه نوبیه کانه وه به ندن. توژیینه وه که ی به پیناسه ی (ثیججاز) دهست پین کردووه، پاشان پیناسه ی (ثیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا) کردووه.

دواتر له وه دواوه، که موعجیزه ی هر پیغه مبه ریک (سه لامی خویان لی بیت)، له گه ل نه و بواره دا گونجاو بووه، که گه له که ی پینی ناسراون و تیایدا کارامه بوون.

ههروهها وتوویهتی: (موعجیزه‌ی زانستی) ئەو موعجیزه‌یه‌یه، که له‌گه‌ل کۆتا په‌یامی جیهانی و ئاسته‌ مرۆیه جیاوازه‌کاندا ده‌گونجیت و کاتی ئەوه‌ش هاتوو که دیتنی راستیه‌کانی ئەو زانسته‌ی قورئان و سوننه‌ت هه‌وآلیان پێداوه؛ هه‌ولێ ئاشکراکردنی بدریت، له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کی له‌ هه‌واله‌کانی قورئان و سوننه‌ت سه‌باره‌ت به‌ زه‌وی و ئاسمان هه‌ناوه‌ته‌وه، که له‌ چه‌رخێ دۆزینه‌وه‌کاندا ده‌رکه‌وتوون. وه‌ک له‌م ئایه‌تانه‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه: ﴿سُنُّرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: ئیتمه له‌ ئاینده‌دا به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی خۆمانیان له‌ ئاسۆکانی بوونه‌وه‌ردا و له‌ خودی خۆیاندا نیشان ده‌ده‌ین.

﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷) واته: بۆ هه‌موو هه‌والێک، که له‌ قورئاندا هاتوو، کات و شوینی به‌دیهاونی خۆی هه‌یه و ئیوه له‌ ئاینده‌دا ده‌یزانن.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (ص: ۸۷-۸۸) واته: ئەم قورئانه‌ ئامۆژگارییه‌که‌ بۆ هه‌موو خه‌لکی جیهان له‌ هه‌موو کات و شوینێکدا، به‌راستی پاش ماوه‌یه‌ک (له‌ داها‌توودا) هه‌والی راستی و دروستی ئەم قورئانه‌ ده‌زانن.

هه‌روه‌ها چه‌ندین ئایه‌تی تره‌ که ئاماژه‌ی له‌م جۆره‌یان له‌خۆ گرتوو. له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ شیخ زندانی وته‌ی پێشینیانی له‌ زانایانی ته‌فسیر و فه‌رموو ده‌ و زانایانی بواره‌کانی تریش هه‌ناوه‌ته‌وه.

سه‌ره‌نجام گه‌یشتووته‌ ئه‌وه‌ی، که توێژینه‌وه‌کانی ئیعبازی زانستی و رێسا‌کانی، جۆریکه‌ له‌ ته‌فسیری قورئان و ده‌چینه‌ چوارچۆیه‌ی (جۆری سه‌هه‌م) له‌و چوار جۆره‌ ته‌فسیره‌ی (ابن عباس - ره‌زای خوای له‌سه‌ر) باسی کردوون، که فه‌رموویه‌تی ته‌فسیری قورئان چوار جۆره‌:

۱. جۆریکیان عه‌ره‌ب له‌ واتا‌کانی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه‌ ده‌یزانن.

۲. ته فسیریکه هه مووان دهیزانن و کهس به هانهی نییه بۆ نه زانینی.

۳. ته فسیریکه زانایان پهیی پهن دهبن.

۴. ته فسیریکه جگه له خوا کهس نایزانیته.

پاشان هاتووته سهر باسی جیاوازیی (ته فسیری زانستی) و (ئیعجازی زانستی)، ههروهها ئهوهی روون کردووتهوه، که سهراوهکانی توئینهوهی ئیعجازی زانستی؛ لقیکه له لقهکانی ته فسیری قورئان و بهشیکیشه له رافهی فرموده، له هه مان کاتیشدا ئهم سهراوانه په یوهستن به سهراوهکانی زانسته ئهزمونییهکان و میژووینهوه، چونکه ئیعجازی زانستی له سهر ئهوه بهنده، که ئه و کۆکبوونه و یهکاو یه کبوونه (توافق) دهربخات، که له نیوان دهقهکانی نیگا و ئه و راستی و نهینییانهی بوونه و هردا ههیه، که زانستی ئهزمونی دۆزیونییه تیهوه. ههروهها باسی له ریساکانی توئینهوهی ئیعجازی زانستی کردوو و به شیوهیهکی وا دایرشتوون و پیکی خستوون، که بابهتی ئیعجازی زانستی لهخو بگرن و ریساکه لیکه کۆگیر و ئاراسته کار بن بۆ که سینک، که له گۆشه نیگای زانست و رینماییهوه خوئی بدات له بواری توئینهوهکانی ئیعجازی زانستی و رینگریش بن له بهردهم که سینکا، که بههرهکانی لهم بوارهدا که موکورت بن و نه توانیت لهم توئینهوانه تیگیات و بیئاگا بیته له زاراوهکانی ئهم زانسته و له واتای دهقه (ظنی) و (قطعی) یهکان و چۆنییتی پیکهوه گونجانیان، یاخود دژبه یه کبوونیان... به و شیوهیهی، که لهم باسه سوود بهخشه دا، به پوختی یان به دریزی باسیان لئ کراوه.

پاشان هاتووته سهر باسی رووهکانی ئیعجازی زانستی و له (پینچ) خالدا کورتی کردووتهوه و گرنگی و بهرهمی توئینهوهکانی ئیعجازی زانستییهی روون کردووتهوه. باسه کهشی به روونکردنهوهی بوارهکانی توئینهوهی ئیعجازی زانستی کۆتایی پیهیناوه و ئاماژهی بهوه کردوو، که بوارهکان بریتین له مانه ی خوارهوه:

موعجيزه‌ی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا

ئيعجازی زانستی:

پیناسه‌ی ئيعجاز: وشه‌ی (الإعجاز) له وشه‌ی (العجز) هوه داتاشاراوه و (العجز) یش به مانای: (لاوازی) یان (بیتوانایی) دیت.

(الإعجاز) چاوگی (أعجز) هیه: مانای (تئیهراندن) و (پیشکوتن) ^{۲۲} ده‌گه‌یه‌نیت ^{۲۳}.

موعجيزه‌ش له زاراوه‌ی زانایاندا بهم جۆره پیناسه کراوه:

شتیکی له‌ئاسابه‌دهره و په‌یوه‌سته به له رووداوه‌ستان (تحدي) و به هیچ جۆریک به‌رگری ناکریت ^۴. واته: ئه‌و شته‌ی ئيعجازی تیدایه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له ئاسابه‌دهره، له هه‌مان کاتدا مانای له‌رووداوه‌ستانی به‌رووی ده‌وروبه‌ردا له‌خۆ گرتووه، که هه‌مووان ده‌سته‌وسانن له‌وه‌ی بتوانن شتیکی له‌م جۆره به‌ده‌ست بهینن، ئه‌م ده‌سته‌وسانکردنه‌ش شتیکی چه‌سپاوه و له‌به‌ر ئه‌مه‌شه هیچ که‌سیک ناتوانیت له‌به‌رده‌میدا به‌رگری بکات ^۵.

ئيعجازی قورئان:

مه‌به‌ست له ئيعجازی قورئان ئه‌وه‌یه: قورئان خه‌لکی ده‌سته‌وسان کردووه له‌وه‌ی، که بتوانن له‌ وینه‌ی قورئان بهینن. واته: سیفته‌ی (ده‌سته‌وسانبوون) دراوه‌ته پال خه‌لکی، به‌هۆی بیتواناییانه‌وه له‌وه‌دا، که هاوشیوه‌ی قورئان بهینن ^۶

^۱ موعجيزه: ده‌رئاسا، شتیکی له‌ئاسابه‌دهره. (وه‌رگیز)

^۲ بېروانه: لسان العرب لابن منظور مادة عجز ۳۷۰/۵ ط دار صادر بيروت، والمفردات للراغب الأصفهاني، ص ۳۲۲

^۳ هه‌روه‌ها به مانای (ده‌سته‌وسانکردن) دیت. (وه‌رگیز)

^۴ بۆ مانای ئه‌وه بېروانه: تفسير القرطبي ۹۶/۱، فتح الباري، ۵۸۱/۶.

^۵ ئه‌م زیاده‌روونکردنه‌وه‌یه به مه‌به‌ستی ئاسانکردنی تیگه‌یشتنه له پیناسه‌که، له‌لایه‌ن وه‌رگیزه‌وه دانراوه.

^۶ به ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر: خه‌لکی ده‌سته‌وسانن له ئاستی قورئاندا و هه‌رگیز ناتوانن له وینه‌ی قورئان شتیکی بیننه ئاراوه (وه‌رگیز).

پیناسه‌ی زانست:

لیره‌دا وشه‌ی (ئی‌عجاز) به وشه‌ی (زانستی) وه‌سف کراوه، مه‌به‌ستیش له (زانستی)؛ په‌یوه‌ستبوونه به زانسته‌وه. زانستیش بریتیه له: په‌بیردن به شته‌کان وه‌کو ئه‌وه‌ی خویان چۆن له راستیدا، یان به واتابه‌کی تر: بریتیه له و سیفه‌ته‌ی به هویه‌وه خوازراو، یان مه‌به‌ست به‌ته‌واوی ئاشکرا ده‌بیت و دهرده‌که‌ویت^۱. مه‌به‌ستیش له زانست له‌م شوینه‌دا: زانستی ئه‌زمونییه.

به‌م پینه‌ده‌توانریت ئی‌عجازی زانستی به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه پیناسه بکریت:

پیناسه‌ی ئی‌عجازی زانستی:

بریتیه له باسکردنی راستیه‌ک له قورئانی پیروز، یان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دووری خوی له‌سه‌ر)، که زانستی ئه‌زمونی سه‌لماندوویه‌تی و ئاشکراشه به ئامرازه مرۆبیه‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) نه‌توانراوه په‌ی پئ ببریت، ئه‌مه‌ش راستگویی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) دهرده‌خات سه‌بارت به‌و شتانه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییه‌وه پنی راگه‌یاندووین.

هر پیغه‌مبه‌ریک موعجیزه‌یه‌کی هه‌بووه، که له‌گه‌ل گه‌له‌کی و ماوه‌ی په‌یامه‌که‌یدا گونجاوه

پیغه‌مبه‌رانی پیش پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (محمه‌د - دروودی خوی له‌سه‌ر) بۆ گه‌له‌کانی خویان به‌تایبته ره‌وانه ده‌کران، په‌یامه‌کانیشیان بۆ چند سه‌رده‌م و کاتیکی دیاریکراو بووه، له‌به‌ر ئه‌وه خوی گه‌وره به به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته و هه‌ستینکراو پشتگیری کردوون، وه‌کو:

^۱ بروانه: الراغب الاصفهانی: المفردات ۳۴۲، الشوکانی: إرشاد الفحول ۴.

کۆچانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (مووسا - سلّوی خوی له‌سه‌ر)، زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کان به یارمه‌تی خوا له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا (عیسا - سلّوی خوی له‌سه‌ر).

هیزی قایل‌کردنی ئەم به‌لگه به‌رجه‌ستانه‌ش، ته‌نیا هینده‌ی ماوه‌ی دیاری‌کراو بۆ په‌یامی هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک به‌رده‌وام بووه و درێژه‌ی کیشاوه، ئیتر کاتیک خه‌لکه‌که‌ی ئایینه‌که‌ی خوی گه‌وره‌یان شیواندوووه، پیغه‌مبه‌ریکی تری بۆ ناروون به په‌یامیکه‌وه، که خۆی پی رازییه و به موعجیزه‌یه‌کی نوێ و به‌لگه‌یه‌کی بینراوی تره‌وه.

موعجیزه‌ی زانستی له‌گه‌ل دوا په‌یام و ئاسته‌ مروییه جیاوازه‌کاندا ده‌گونجیت:

کاتیک خوی گه‌وره به ناردنی دوا پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان (محهمه‌د - دروودی خوی له‌سه‌ر) کۆتایی به پیغه‌مبه‌رایه‌تی هینا؛ پاراستنی ئایینه‌که‌شی بۆ ده‌سته‌به‌ر کرد، به به‌لگه‌یه‌کی هینده‌ گه‌وره‌ش پشتیوانیی لێ کرد، که تا کاتی به‌رپابوونی قیامت - ئەم. به‌لگه‌یه - له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لکیدا بمینیته‌وه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: ۱۹)، واته: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) به‌وانه‌ بلی، که شایه‌تیان ده‌ویت له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو: چ شتیک گه‌وره‌تر و راستتره له شایه‌تیدا؟ هه‌ر خۆت بلی (الله) راستترین شایه‌ته، که شایه‌تی نێوان من و ئیوه‌یه، من ئەم قورئانه‌شم به‌ نیگا بۆ هاتوووه تا ئیوه و هه‌موو ئەوانه‌ی پێیان گه‌یشتوووه؛ ئاگادار و بیدار بکه‌م. له‌مه‌شدا؛ واته له به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا به قورئان، به‌شتیکی په‌یوه‌سته به موعجیزه‌ی زانستییه‌وه. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۱۶۶)، واته: ئەه‌ی محهمه‌د

(درودی خوی له‌سه‌ر)، هەر چه‌نده ئه‌و خه‌لكه باوه‌رت پهن ناكهن، به‌لام خوی گه‌وره خوی شایه‌تیت بۆ ده‌دات به‌م قورئانه‌ی، كه بۆ تۆی ناردووه‌ته خواره‌وه و زانیاری خوی تیدا ناردووه.¹ ئه‌م ئایه‌ته بۆ په‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و بیناوه‌پانه هاتووه‌ته خواره‌وه، كه پیغه‌مبه‌رایه‌تی دوا پیغه‌مبه‌ریان (محهمه‌د - درودی خوی له‌سه‌ر) به‌درۆ ده‌خسته‌وه، هاوكات سروشتی موعجیزه‌ی زانستی‌شی پروون كرده‌وه‌ته‌وه.¹

ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی هه‌رده‌م له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لكیدا ده‌مینیته‌وه و له‌گه‌ل هه‌موو سه‌رکه‌وتنیکی مرۆقایه‌تیشدا نوێ ده‌بیته‌وه، كه له ئاسۆکانی ئه‌و زانست و زانیاریانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ واتاكانی نیگای خواییه‌وه، به‌ده‌ستی دینیت.

(خازین) له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لێت: "ئه‌ی (محهمه‌د - درودی خوی له‌سه‌ر)، خوی گه‌وره به‌ هۆی ئه‌م قورئانه‌وه، كه ناردوویه‌تیه خواره‌وه بۆ سه‌ر تۆ؛ شایه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تیت بۆ ده‌دات.²" (ابن کثیر) یش ده‌لێت: "خوی گه‌وره شایه‌تیت بۆ ده‌دات، كه تۆ پیغه‌مبه‌ری ئه‌ویت و په‌رتووكی ناردووه‌ته خواره‌وه بۆت، كه قورئانی مه‌زنه... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش فه‌رموویه‌تی (أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ) واته: ئه‌و زانسته خواییه‌ی تیايه، كه خوا ویستوویه‌تی به‌نده‌کانی لینی به‌ئاگا بن و بیزانن، ئه‌و زانسته‌ش بریتیه‌ له: (به‌لگه‌كان و پینمایي و جیاکه‌ره‌وه (الفرقان) و ئه‌و شتانه‌ی خوا پیتی خوشه و پینان رازییه و ئه‌و شتانه‌ش، كه ئه‌و پیتی ناخوشه و نایه‌وین، هه‌روه‌ها ئه‌و زانیاریانه‌ش ده‌رباره‌ی په‌نه‌انه‌کانی رابردوو و داهاتوون³

(أبو‌العباس ابن تیمیة) ده‌لێت: "شایه‌تیدانی خوی گه‌وره به‌وه‌ی، كه ناردوویه‌تیه خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر)؛ بریتیه له شایه‌تی خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، كه (له‌لایه‌ن خۆیه‌وه قورئانی ناردووه و زانستی

¹ بۆ هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌که‌ بڕوانه: (ابن الجوزي: ٢٥٧/٢، الطبري: ٢٢/٥، ابن کثیر: ٥٩٠/١، الجلالين: ١٣٧).

² الخازن في مجموعة من التفاسير، ٢١٠/٢

³ ابن کثیر، ٥٦٠/١

خوی تیدا ناردووه ته خواره وه، چونکه هر هه والیکى ناو قورئان بریتیه له باسیک دهر باره ی زانستی خوا، نهک دهر باره ی زانستی که سیکى تر.^۱

مانای ئەم ئایه ته ش هاوواتایه له گه ل ئەم ئایه ته ی تر دا که ده فهرموویت: ﴿قَالَ مَاسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (هود: ۱۴). واته: "جا ئە گه ر خوانه ناسان نه هاتن به دم ئەم داوايه تانه وه، ئەوا ئیوه چاک بزائن و دنیا بن له وهی، که ئەم قورئانه تهنیا به زانستی خوا نیردراوه ته وه خواره وه. واتای (بِعِلْمِ اللَّهِ) تهنیا ئە وه نییه، که هاتنه خواره وه که ی لای خوا زانراو بیت، چونکه هه موو شته کان لای خوا زانراون و ئە مه ش خوی بوخوی هه یچ به لگه یه ک له خو ناگریت له سه ر راست و ره وایی قورئان، به لکو واتاکه ی به م شیوه یه یه: زانستی خوی تیدا ناردووه ته خواره وه، ههروه کو چۆن ده وتریت: "فلان یتکم بعلم، واته: "قسه کانی فلانه که س زانستیان تیايه، نهک ماناکه ی ئە وه بیت قسه کردنه که ی لای خوی زانراو بیت. خوی گه وره ش زانستی خوی له قورئانه که یدا ناردووه ته خواره وه، ههروه کو ده فهرموویت: ﴿قُلْ أُنزِلَ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۶) واته: ئە ی (مه مه د - دروودی خوی له سه ر)، بلئ: زاتیک ئەم قورئانه ی ناردووه ته خواره وه، که هه موو نه یئیه کی ئاسمانه کان و زهوی ده زانیت*.

زۆریک له زانایانی ته فسیر واتای (أُنزِلَ بِعِلْمِهِ) یان به و چه شنه ته فسیر کردووه که باسکرا.^۲

^۱ بۆ ته فسیره که ی (ابن تیمیه) برهانه: الفتاوی: ۱۹۶/۱۴.

* له م ئایه ته وه، که ته فسیریکه بۆ دوو ئایه ته که ی تر (واته ئایه ته ی ۱۶۶ ی النساء و ئایه ته ی ۱۴ ی هود) دهر ده که ویت: که باسه کانی بوونه وه و وه سفه کانی زهوی و ئاسمانه کان و... هتد له قورئاندا، به شیکن له زانستی خوی گه وره، که ویستویه تی به نده کانی لی ناگادار بکات و به بیینیان له واقیعدا؛ راستی قورئانیان له لا بچه سپیت. (وه رگیز)

^۲ ابن الجوزی: ۲۵۷/۲، الزمخشري: ۵۸۴/۱، أبو حیان: ۳۹۹/۳، الألوسی: ۱۹/۶-۲۰، الشوکانی: ۱/ ۵۳۹، البیضاوی والنسفی والهازنی فی کتاب مجموعه من التفاسیر: ۲/۲۱۰، الجلالین: ۱۳۷.

بەم جوړهش بەلگه‌ی ئه‌و نیکایه‌ی نیردراوه‌ته خواره‌وه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (محهمه‌د - دروودی خوای له‌سه‌ر) ده‌رده‌که‌وێت و ئاشکرا ده‌بیت، چونکه (نیگا) زانستیکی خوایی له‌خۆ گرتووه که خه‌لکی له‌هه‌موو کات و شوینیکدا ده‌رکی پێ ده‌که‌ن و به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کانیش نوێ ده‌بیته‌وه.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) فه‌رموویه‌تی: ((ما من الأنبياء نبي إلا أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحيا، أوحاه الله إلي، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة)). البخاري: فتح الباري ٣/٩، مسلم - كتاب الإيمان. واته: هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک له‌ پیغه‌مبه‌ران به‌لگه‌یه‌کی وه‌های پێ دراوه، که به‌هۆیه‌وه‌ مرقفه‌کانی سه‌رده‌می خۆی باوه‌ری پێ به‌یتن، به‌لام ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی، که به‌من دراوه -جیاوازه له‌وه‌ی ئه‌وان^١؛ نیکایه‌که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی ناردووم، هه‌ر بۆیه‌ ئومێد ده‌که‌م له‌ رۆژی دواییدا له‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران شوینکه‌وتووم زیاتر بیت.

(این حجر) له‌ راقه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا وتوویه‌تی: موعجیزه‌ی قورئان و ده‌رئاسایی له‌ شیواز و ره‌وانبێژییه‌که‌یدا و باسکردنی شته‌ په‌نه‌انه‌کاندا، هه‌موو ئه‌مانه‌ تا رۆژی دوایی به‌رده‌وامه، هه‌یچ چه‌رخیکیش تیپه‌ر ناییت به‌بێ ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و شتانه‌ی، که قورئان هه‌والی ره‌ودانی داو، ده‌رنه‌که‌وێت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راست و دروستی بانگه‌وازه‌که‌ی قورئان... له‌به‌ر ئه‌وه‌ سوودی قورئان گشتگیره‌ بۆ هه‌مووان، چ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌وسا ئاماده‌ بوون و چ ئه‌وانه‌ش له‌وئ نه‌بوون چ ئه‌وانه‌ی له‌مه‌وپیش له‌ بووندا بوون و چ ئه‌وانه‌ی له‌مه‌ودوا دین^٢.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (٨٧) وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (٨٨)﴾ (سورة ص: ٨٧ -

(٨٨).

^١ له‌ رووی گه‌وره‌یی و به‌رده‌وامی کاریگه‌رییه‌وه، چونکه به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌رانی رابردوو به‌نه‌مانی خۆیان؛ به‌لگه‌کانیشیان نه‌ماوه، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش به‌لگه‌کانیان له‌یه‌کتر چون له‌وه‌دا، که به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته‌ بوون، هه‌یچ پیغه‌مبه‌ریکیش له‌ شینوه‌ی قورئانی پێ نه‌دراوه. (وه‌رکێر).

^٢ فتح الباري، این حجر، ٧/٩.

به‌لگه‌ی زانستی قورئان، عه‌رب و غه‌یری عه‌رب په‌یی پی ده‌بن و یارده‌یه‌که تا رۆژی دوا‌یی هه‌رده‌م له نو‌یوونه‌وه‌دایه.

قورئان چه‌ندین هه‌والی تیدایه، که له واتا و مه‌به‌سته‌کانیان تیده‌گه‌ین، چونکه به زمانیکی پاراو و ئاشکرای عه‌ره‌بی هاتوو، به‌لام راستیه‌کان و چۆن‌تییه‌کانیان به‌ته‌واوی ده‌رناکه‌و‌یت، مه‌گه‌ر دوا‌ی ماوه‌یه‌ک و له کاتی دیاریکراوی خۆیدا نه‌بیت.

وه‌ک خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا نَزَرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (٨٧) وَ لَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾ (ص: ٨٧-٨٨). (فراء) له ته‌فسیری [حین] که له ئایه‌ته‌که‌دا باسکراوه، وتوو‌یه‌تی: پ‌یش مردن و دوا‌ی مردنیش، واته: تاوه‌کو راستی ئه‌و شتانه‌تان بۆ ده‌ربکه‌و‌یت، که ده‌یانلیم [بَعْدَ حِينٍ] پاش ماوه‌یه‌ک واته: له داها‌توو‌دا^١. (السدي الكبير) به هه‌مان واتا ته‌فسیری کردوو^٢. (ابن جریر الطبری) یش دوا‌ی باسکردنی. چه‌ندین را له ته‌فسیری ئه‌و [حین] هی ئایه‌ته‌که باسی ل‌یوه کردوو، وتوو‌یه‌تی: نزیکترین را له راستیه‌وه ئه‌وه‌یه بو‌تریت: خوا‌ی گه‌وره له پ‌یی قورئانه‌وه موشریکه‌کانی ئاگادار کردوو‌ته‌وه، که هه‌والی راست و په‌وا‌یی قورئان له‌مه‌ودوا [بَعْدَ حِينٍ] ده‌زانن، به‌ب‌ی ئه‌وه‌ی سنووریکی بۆ ماوه‌که [حین] دیاری کردبیت، له‌لای عه‌ره‌بیش [حین] هیچ سنووریکی دیاریکراوی بۆ دانه‌نراوه، که ئیتر له‌وه زیاد و کهم نه‌کات جا ئه‌گه‌ر مانای [حین] به‌م شیوه‌یه بیت، ئه‌وا هیچ رایه‌ک له‌وه راستتر نییه، که به‌ره‌هایی به‌یتریه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن خوا‌ی گه‌وره به‌ره‌هایی باسی کردوو، به‌ب‌ی ئه‌وه‌ی تاییه‌ت بک‌ریت به کاتیکی دیاریکراوه‌وه^٣.

^١ القرطبي، ٢٣١/١٥

^٢ أبو حيان، ٤١٢/٧

^٣ الطبري، ١٢١/٢٣

﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ٦٧)، خوی گه‌وره وه‌های
 ویستووه هر هه‌واله و کاتیک دیاریکرای خوی بۆ دابنیت، که تهنیا له و کاته‌دا
 بیته دی. ئیتر کاتیک رووداوه‌که که‌وته بهر چاو، له‌م کاته‌دا ئه و اتایانه‌ی له پیت
 و شه‌کانی قورئاندا هاتون؛ دهره‌وشینه‌وه و به‌مه‌ش موعجیزه‌ی زانستی به
 دریزایی رۆژگار نوی ده‌بیته‌وه، قورئانیش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌م کاته دیاریکراوه
 کردووه، وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾
 (الأنعام: ٦٧)، هه‌واله خوییه‌که به‌رده‌وام هه‌موو ئه و وینانه له‌خۆ ده‌گریت، که
 به دریزایی سه‌ده‌کان ئاشکرا بوونیان نوی ده‌بیته‌وه. (ابن جریر الطبری)
 وتوویه‌تی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ﴾ واته: هه‌موو هه‌والیک نیشنگه‌یه‌کی خوی هه‌یه،
 به مانای: نیشنگه‌یه‌ک تیایدا ده‌گیرسینه‌وه و جیگیر ده‌بیت و کۆتاییه‌کی هه‌یه پنی
 ده‌گات، تاوه‌کو راستی و ره‌وایی هه‌واله‌که له درۆیی و پووچی؛ روون و جیا
 بیته‌وه. ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌واله‌کانی من به‌درۆ
 ده‌خه‌نه‌وه! له‌ئاینده‌دا راستی ئه و شتانه‌ی پیم راگه‌یاندوون، ده‌زانن و بۆتان
 ده‌رده‌که‌ویت^١: (ابن کثیر) وتوویه‌تی: (ابن عباس) و که‌سانی تریش وتویانه:
 واته: هه‌موو هه‌والیک راستیه‌کی خوی هه‌یه، واته: هه‌موو هه‌والیک روودانیک
 خوی هه‌یه، ئه‌گه‌ر دوی ماوه‌یه‌کیش بیت هر روو ده‌دات، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره
 فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (ص: ٨٨). هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی ﴿لِكُلِّ
 أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ واته: بۆ هر واده‌یه‌کی دیاریکرای هر شتیک، تۆماریکی تاییه‌تی
 هه‌یه که نووسراوه.^٢

زۆربه‌ی زانایانی ته‌فسیر واتای ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ یان به‌و
 جۆره لیک داوه‌ته‌وه که باسکرا^٣.

^١ الطبری، ١٤٧/٧

^٢ ابن کثیر، ١٤٤/٢

^٣ القرطبی: ١١/٧، الشوکانی: ١٢٨/٢، الرازی: ٢٥/٧-٢٦، القاسمی: ٥٧٥/٦، أبو السعود: ١٤٧/٣.

البقاعی: ١٤٥/٧-١٤٦.

هه‌واڵه‌کانی زهوی و ئاسمان له قورئان و سوننه‌تدا

له سه‌ردهمی دۆزینه‌وه‌کاندا ئاشکرا ده‌بن

له راستیدا هه‌واڵ و وه‌سفی شته‌کانی ناو زهوی و ئاسمان له قورئان و سوننه‌تدا بریتین له (هه‌والیکی خوایی) ده‌رباره‌ی ئه‌و شتانه.

واته: ئه‌م هه‌واڵه له زاتیکه‌وه هاتوه، که له هه‌موو کهس زاناتره به‌و نه‌ینیانه‌ی له زهوی و ئاسماندا دروستی کردوون، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس: ۱۸) واته: ئه‌ی (محهمد - دروودی خوای له‌سه‌ر) به‌ خوانه‌ناسان بلن: ئایا ئیوه خوای گه‌وره له شتی‌ک ئاگادار ده‌که‌نه‌وه که له ئاسمانه‌کان و له زهویدا هه‌بیته و ئه‌و نه‌یزانیت؟ خوا پاک و بی‌گه‌رد و بلن‌ده له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه هاو‌به‌شی.

باس له شته‌کانی ناو زهوی و ئاسمان، هه‌والدانه سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی له هه‌ردووکیاندا.

قورئان و سوننه‌ت پرن له هه‌واڵ و نه‌ینییه‌کانی بوونه‌وه‌ر، هاوکات زانسته‌کانی مرو‌فیش له‌م سه‌رده‌مه‌ی خو‌ماندا دۆزینه‌وه دواییه‌که‌کانی له ئاسۆکانی زهوی و ئاسماندا لێ هه‌لقولاوه، له‌به‌ر ئه‌وه کاتی ئه‌وه هاتوه، که راستیه‌کانی ئه‌و زانسته‌ی به‌ نیگا له قورئان و سوننه‌تدا دابه‌زیوه؛ بیه‌رین*.

﴿سُنُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳).

دوای ئه‌وه‌ی رۆژگاریکی دووردریژ مرو‌فایه‌تی به‌ کۆت و پێوه‌ندی چاولیکه‌ری کویترانه به‌سه‌را‌بووه‌وه، وا ئه‌م‌رۆ ئه‌وه‌ی راگه‌یاندوه: که قایل بیت به‌وه‌ی زانسته‌ بکاته ریگا بۆ ناسینی هه‌ق، له‌م پێناوه‌شدا بینای بۆ زانسته

* واته ئه‌و (حین‌ه‌ی ئایه‌ته‌که‌ باسی کردوه) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ کاتی هاتوه.

دامه زراندووه و چه‌ندین زانای بۆ خزمه‌تی خستۆته کار و پاره و سامانی بۆ دابین کردووه.

جا هر ئه‌وه‌نده‌ی زانسته ئه‌زموونیه‌کان توانییان له‌سه‌ر پیتی خۆیان رابوه‌ستن؛ ئیتر ده‌سته‌بجی که‌وتنه ئه‌نجامدانی ئه‌و په‌یامه‌ی خوای گه‌وره‌ بۆی دیاری کردوون، به‌وه‌ی بینه‌ رینگه‌یه‌ک بۆ باوه‌ره‌یتان به‌ خوا و بینه‌ شایه‌تیک له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر).

قورئان له‌ سه‌رده‌میکدا هاته‌ خواره‌وه، که سه‌رده‌می بلا‌بوونه‌وه‌ی نه‌فامی و باوه‌ری پر‌وپوچ و لافلندانی په‌نه‌انزانی و جادووگه‌ری و ئه‌ستیره‌گه‌ری بو له‌ هه‌موو جیهاندا، عه‌ره‌بیش له‌م بارودۆخه‌دا به‌شیکێ تیرۆته‌سه‌لی له‌م نه‌فامی و نه‌زانیه‌ به‌ر که‌وتبوو.

هه‌روه‌کو قورئان ئه‌وه‌ی روون کردووه‌ته‌وه:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الجمعة: ۲)، واته: خوای گه‌وره ئه‌و زاته‌یه، که له‌تاو خه‌لکیکی نه‌خوینده‌واردا پیغه‌مبه‌ریکی له‌ خۆیان نارد، که ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌که‌ی ئه‌ویان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه و دل و ده‌روون و رواله‌ت و ئاشکرا و نادیاریان پاک‌بوخته‌ بکات و قورئان و فه‌رمووده‌ی پر داناییان تینگه‌یه‌نیت، هر چه‌نده ئه‌وان پیشتر له‌ گومرایی و سه‌رلێشیاوویه‌کی ئاشکرا‌دا بوون.

هه‌روه‌ها قورئان بۆ سه‌ر که‌سانیک هاته‌ خواره‌وه، که سه‌ره‌تا رینگرییان لیکرد و تا راده‌ی خۆبه‌کوشندان به‌گژیدا چوونه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌ پیناوی به‌رگری له‌و بتانه‌یان، که ده‌ستیان لی هه‌لنه‌ده‌گرتن و سوور بوون له‌سه‌ر په‌رستیان، هه‌روه‌ها به‌ هۆی په‌یوه‌ستبوونیان به‌ بیروباوه‌ره‌ پر‌وپوچه‌کانی وه‌ک: "جادووگه‌ری و لافوگه‌زافی په‌نه‌انزانین و ئه‌ستیره‌گه‌ری و هه‌م و گومانی به‌خت

و نیازگرتنه‌وه به تیروپشک (أزلام^۱) و ره‌شبینی به‌رامبهر به هندی له مانگه‌کان و تپه‌ربوونی هندی جوری گیاندار.^۲

ه‌روه‌ها ده‌مه‌قالی و داکوکیان ده‌کرد له و گوم‌راییه‌ی، که ده‌چوون له شیو و دۆله‌کاندا داوای پاراستنیان له شاکانی جنۆکه ده‌کرد.

ئه‌مه‌ی باس کرا؛ نمونه‌یه‌ک بوو له و گوم‌راییه‌ی، که هزری عه‌ره‌بی تی که‌وتبوو، له کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا.

عه‌ره‌ب نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌خوینده‌وار بوون، ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ش، که پیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سه‌ر) هانی دان بق فیربوونی خویندنه‌وه و نووسین و زانست و ژماردن، هیچ کامیک له ئام‌پرازه‌کانی نووسینیان له‌بهر ده‌ستدا نه‌بوو، ته‌نیا پیسته و ته‌نکه‌به‌رد و لاسکی دارخورما نه‌بیت، که له‌سه‌ریان ده‌نووسین^۳.

له سه‌رده‌میکی به‌و جۆره و بق سه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌ها، ئه‌و نیگایه‌ دابه‌زیوه، که زانستی خوی له‌خۆ گرتووه و وه‌سفی نه‌پینیه‌کانی دروستکردن له ئاسۆ جیاجیایاندا ده‌کات و ورده‌کارییه‌کانی به‌دیه‌نیان له خودی مرقّدا ده‌رده‌خات،

---

^۱ أزلام: کوی (زلم) یان (زلم)ه و مانای: تیریکی بچوکه، که چاک نه‌کراوه، واته‌په‌ری بق دانه‌نراوه و نووکی تیژی نییه. خه‌لکی سه‌رده‌می جاهیلی سنی تیریان هه‌بوو، له‌سه‌ر یه‌کیکیان نووسیوو "بیکه" و له‌سه‌ر دووهمیان "مه‌یکه" و سینه‌میشیان هیچیان له‌سه‌ر نه‌نووسیوو. کاتیک بیانویستایه بریار ده‌رباره‌ی مه‌سه‌له‌یه‌ک، یان کاریک بدن له وینه‌ی سه‌فه‌ر و ژنه‌نیان و چه‌ندین کاروباری تر، ئه‌م تیرانه‌یان به‌یه‌که‌وه‌ دانه‌نا و دوا‌ی تیکه‌ل کردنیان؛ یه‌کیکیان راده‌کیشا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه ده‌ربچووايه، که له‌سه‌ری نووسرابو (بیکه) کاره‌که‌یان ده‌کرد، ئه‌گه‌ر (مه‌یکه) ده‌ربچووايه؛ وازیان له کاره‌که ده‌هینا، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و تیره‌ش بووايه، که هیچی لئ نه‌نووسرابوو، ئه‌وا سه‌رله‌نوئ کاره‌که‌یان دووباره ده‌کرده‌وه و تیکه‌لیان ده‌کرده‌وه و سه‌رله‌نوئ رایانده‌کیشایه‌وه تا به کردن یان به نه‌کردن یه‌کلا ده‌بووه‌وه، هه‌روه‌ها خزمه‌تکاری (سادن) که‌عبه: (۷) جۆر له‌م تیرانه‌ی لا بووه، که هه‌ر جۆره‌یان بق کاروباریکی دیاریکراو به‌کار هینراوه. بپروانه‌ ته‌فسیری ئایه‌تی (۳)، (۹۰) المائده له ته‌فسیری الجلالین و ابن‌الکثیر و القرطبي و الطبري. (وه‌رگیز).

^۲ کاتیک زۆربه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی قورئانیان له‌بهر بوو شه‌هید کران، پیشه‌وا ئه‌بو به‌کری سدیق (خوی لئ رازی بیت) فه‌رمانی کرد به زه‌یدی کوری سابیت، که قورئان کۆ بکاته‌وه، زه‌ید له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێت: ده‌گه‌رام به‌شوین تۆماره‌کانی قورئاندا تاوه‌کو کۆیان بکه‌مه‌وه، که له لاسکه‌کانی دارخورما و ته‌نکه‌به‌رد و هه‌روه‌ها له سنگی پیاواندا بوو -مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه له‌به‌ریان بووه- البخاري/کتاب فضائل القرآن

له ئایندهدا به لگه و نیشانهکانی خۆمانیان له ئاسۆکانی بوونهوهر و له خودی خۆیاندا نیشان ددهین، ئەمەش بۆ ئەوەی چاک بۆیان پروون ببیتەوه و دلتیا بن لهووی ئەم قورئانه رهوایه، نایا ئەوه بهس نبیه، که بیگومان پەرورهدگارت بهسهه هه موو شتیکیدا ئاگاداره.

دهبا بیر له هه ندی واتای ئەم دهقه قورئانییه بکهینهوه:

واتای وشە (الأفق) له زماندا: (ئەووی به دهر که وتوو له لاکانی [ئاسۆکانی] کهردوون و لیوارهکانی زهوی).

(آفاق السماء) واته ئاسۆکانی^۱ ئاسمان.

نیشانهکانی خوای گهوره (آیات الله) له ئاسۆکانی زهوی و ئاسماندا سی واتا هه لدهگریت:

یه کهم: ئەو دروستکراوانه ی خوای گهوره، که له ئاسۆ جیا جیاکانی زهوی و

ئاسماندا دروستی کردوون. ههروهک دهفه رموویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ (الشوری: ۲۹)،

واته: له نیشانه و به لگهکانی گهوهیه و دهسه لاتی خوای گهوره، دروستکردنی

ئاسمانهکان و زهوی و ئەو زینده وهرانهیه، که تیایاندا بلای کردوونهتهوه.

دووه م: ئەو ئایه تانه ی قورئان، که باس و وهسفی دروستکراوه

جۆراوجۆرهکان ده کهن، ئەم ئایه تانهش زۆرن.

سپته م: ئەو به لگه و موعجزانه ی ناوبه ناو خوای گهوره بۆ سه لماندنی

پاستگۆیی پیغه مبه ره که ی (دروودی خوای له سهه) له ئاسۆ جیا جیاکانی زهوی و

^۱ بروانه: مقایس اللغة لابن فارس ۱۱۴/۱-۱۱۵، لسان العرب: ۱۰/۵-۶، الصحاح للجوهري: ۴/

۱۴۴۶، تاج العروس: ۱/۲۷۹، المفردات للأصفهانی: ۱۹.

ئاسماندا دەیانخاتە پروو، ئەمەش بە بینینی حەقیقەتی دروستکراوەکان لە واقعیدا بە جۆریک، کە دەقاوودەق لەگەڵ هەوالەکانی نیگادا یەک دەگریتەوه^۱

(شەوکانی) لە تەفسیری ﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ﴾ وتوویەتی: "لە ئایندەدا راستیی نیشانەکانیان لەسەر راستی و پەوایی قورئان و نیشانەیی ئەوێ کە لەلایەن خوای گەورەوێ، لە ئاسۆکان و لە خودی خۆیاندا نیشان دەدەین..."

واتە: "لە ئایندەدا نیشانەکانی خۆمانیان لە ئاسۆکان و لە خودی خۆیاندا نیشان دەدەین"^۲. (ئبن کثیر)یش لە بارەیی ئەم ئایەتەوه ﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وتوویەتی: لە داھاتوودا سەلماندنەکان و بەلگەکانی خۆمانیان بۆ دەردەخەین، لەسەر ئەوێ قورئان پەوایی و لەلایەن خواوە نیردراوێتە خوارەوه بۆ سەر پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر) ئەمەش بە هەندێ بەلگەیی دەرهکی لە ئاسۆکاندا^۳. (زومەخشەری) وتوویەتی: "مانای وەھایی: ئەم بەلینە، کە بریتیە لە دەرخستنی نیشانەکانی خوای گەورە لە ئاسۆکان و لە خودی خۆیاندا، لە ئایندەدا دەکەوێتە بەر چاویان و دەبینن، ئیتر لەو کاتەدا بۆیان پروو دەبیتەوه کە قورئان لەلایەن خوای پەنھانزانیوە نیردراوێتە خوارەوه، کە ھەر خۆی ئاگاداری ھەموو شتیکی و پێیان دەزانیت و دەسەلاتدارە بەسەریاندا. (پەنھان و ئاشکرا) و (دیار و نادیار)ی ھەموو شتیکی لای ئەو (خوای گەورە) چوونیکە، ئەمەشیان بەسە، کە بەلگە بیت لەسەر ئەوێ قورئانی پیرۆز پەوایی و لەلایەن خواوەیە"^۴.

^۱ واتە: ئەو نەینییانەیی کە پروژ لەدوای پروژ بە ھۆی پێشکەوتنی زانستەوه لە بوارە جیاجیایکانی دروستکراوەکاندا دەدۆزینتەوه و ئاشکرا دەبن، ئەو راستییانە دەسەلمینن کە لە دەقەکانی قورئان و سوننەتدا سەبارەت بەو دروستکراوانە باس کراون. (وەرگیر).

^۲ فتح القدیر، ۵۲۳/۴

^۳ تفسیر ابن کثیر، ۱۰۶/۴

^۴ الکشاف، ۴۵۸/۳

زۆرىك له تەفسىرنووسەكان بەم جۆره واتاى ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ يان كردووه: (أبو العباس ابن تيمية) وتوويه تى: رېگه ي بينين (الطريق العياني) ئه وه يه: بهنده كان نيشانه كانى (ئاسۆكان و خودى مروّف) بينين، به جۆرىك بۆيان روشن بېته وه، كه ئه و نىگايه ي پېغه مبه ران له لايه ن خواى گه و ره وه رايانگه ياندووه؛ راسته و ره وايه.

ههروه كو خواى گه و ره ده فەرموويت: (أولم يكف بربك أنه على كل شيء شهيد). واته: ئايا شايه تى ي پهروه رداگار به س نىيه، كه شايه تى به كه ي هه والدا نه به وه ي له زانستى خۆيدا يه (واته زانستى پهروه رداگار) كه برى تى به له و نىگايه ي پېغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر) هه والى پىدا وه، چونكه به راستى خواى گه و ره ئاگادار و زانايه به هه موو شتىك^۱. (عطاء) و (ابن زيد) واتاى (الآفاق) يان كه له ئايه ته كه دا هاتو وه، به وه ديارى كردو وه، كه (قرطبي) له تەفسىره كه يدا لى ي گىراونه ته وه؛ هه ردووكيان وتوويانه: (في الآفاق) واته: به شه كانى ئاسمانه كان و زه وى (أقطار السموات والأرض)، له خۆر و مانگ و ئه ستىره كان، شه و و پوژ، با و باران، هه و ره گر مه و برووسكه و هه و ره ترى شقه^۱، پووه ك و دره خته كان، چياكان و ده رياكان... چه ندين شتى ترى ش^۲. ژماره يه ك له پىشه و ايانى ته فسىر، ئه م ته فسىره يان له (عطاء) و (ابن زيد) گىراوه ته وه^۳. له ته فسىرى (الجالين) يشدا هاتو وه: ﴿سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ﴾ به شه كانى

^۱ الفتاوى، ۱۸۹/۱۴.

^۲ الرد: هه و ره گر مه، البرق: برووسكه، الصواعق: هه و ره ترى شقه.

^۳ القرطبي، ۳۷۴/۱۵، ۳۷۵.

^۴ بروانه: الطبري: ۲۴/۲۵، أبو حيان: ۵۰۵/۷، الخازن في مجموعة من التفاسير: ۳۹۵/۵، الشوكاني:

۵۲۳/۴.

ئاسمانهكان و زهوى له ئاگر و پرووك و درهختهكان. ﴿وَفِي أَنفُسِهِمْ﴾ له وردهكارىي دروستكردن و دانايى سهرسورهين له خودى خوياندا.⁴ ئه مانه ئايهتهكانى خواى گهرهه له په رتووكه كهيدا، كه باس له نيشانهكانى خوا دهكهن له دروستكراوهكانيدا، ئه م ئايهتانه به هوى موعجيزهيهكى زانستىي ئاشكراوه دهردهكهون، موعجيزهكهش له سهردهمى (دوزينهوه زانستىيهكان له ئاسوكانى بوونهوهردا) دهدهرهوشينتهوه.

---

⁴ الجالين، 628

به‌یادگه‌یشتن بیگومانه و موعجیزه‌کەش هەر روو دەدات

ئیمه له‌لایهن خوای گه‌وره و بالاده‌سته‌وه به‌لینیکمان پیندراوه به‌وهی، که نیشانه‌کانی خۆیمان نیشان بدات و بیانینین. به‌م بینینه‌ش؛ زانیاری ورد و ته‌واومان سه‌باره‌ت به واتای ئایه‌ته‌کان ده‌ست ده‌که‌ویت، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (النمل: ۹۳)، واته: بلی سوپاس و ستایش بۆ خوا، له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌کانی خۆیتان نیشان دەدات و ئیوه‌ش ده‌یانناسته‌وه.^۱

دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره به‌شینک له نیشانه‌کانی خۆی، به‌شینکی تریشیان له قورئاندا به‌شپوهی وه‌سف و هه‌وال هاتوون و باس له نیشانه‌کانی خوای گه‌وره ده‌که‌ن له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا.^۱ (الطبری) له (ابن ابي نجیح) و (ابن جریج) هوه ده‌گێڕیته‌وه که وتوویانه: (مجاهد) له ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تی: ﴿سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ واته: له خودی خۆتاندا و له ئاسمان و زه‌وی و روژیدا.^۲ (ابن کثیر) له ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تی: واته: سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که‌س سزا نادات ته‌نیا دوا‌ی ئه‌وه نه‌بیت، که به‌لگه‌ی پین راگه‌یانده‌بیت و پینی سه‌لماندبیت و ئاگاداری کردبیته‌وه، هەر له‌به‌ر ئهمه‌شه فه‌رموویه‌تی: ﴿سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی ﴿سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾^۳.

^۱ ئه‌مه لیکدانه‌وه‌ی وشه‌ی (آیات)ه که دوو جوړه، جوړی یه‌که‌م: مه‌به‌ست له (آیات) نیشانه‌کانی خوایه له دروستکراوه‌کاندا، جوړی دوهم: مه‌به‌ست له (آیات) ئایه‌ته‌کانی قورئانه که باس له دروستکراوه‌کان ده‌که‌ن. به واتایه‌کی تر: نیشانه خۆینراوه‌کان له (قورئانی پیرۆزادان که په‌رتووکیکی خۆینراوه (الکتاب المقروء)، نیشانه بینراوه‌کانیش له بوونه‌وه‌ردان که په‌رتووکیکی بینراوه (الکتاب المنظور)، (وه‌رگێڕ).

^۲ الطبری، ۱۸/۲۰

^۳ ابن کثیر، ۱۸۰/۳

(القرطبي^۱) و (الآلوسي^۲) له تهفسیره کانیاندا به هه مان شیوه تهفسیری ئهم ئایه تهیان کردوو. (أبو حیان) له (البحر المحيط) دا وتوو یه تی: (سُرِّيْكُمْ آيَاتِهِ) هه ره شهیه بۆ دوژمنه کانی به وهی خوای گه وره نیشانه کانی خۆی نیشانی ئه وان ده دات، ئه وانیش ده یاننا سنه وه و ناتوانن خۆیانی لئ هه له بکه ن و به ناچاری دان به وه دا ده نین که ئه و شتانه نیشانه کانی خوای گه وره ن.

هه روه ها {آیاته} به وه ش مانا کراوه که بریتین له: نیشانه کانی خوای گه وره له خودی خۆتاندا و له هه موو دروستکراوه کانیاندا، که هه روه کو واتای: ﴿سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه هایه. هه روه ها به موعجیزه کانی پیغه مبه ریش (دروودی خوای له سه ر) لیک دراوه ته وه، به لام خوای گه وره داویه تیه پال خۆی، له به ر ئه وهی خۆی هه لسه ورینه ری موعجیزه کانه له سه ر ده ستی پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر)، هه ر خوای گه وره ش له رینی ئه وه وه ئاشکرایان ده کات^۳. (البقاعی) یش له (نظم الدرر) دا، به هه مان شیوه ی (أبو حیان) تهفسیری کردوو ه^۴.

له مانه ی پیشه وه بۆمان ده رده که ویت که مرۆفایه تی؛ ژووانیکی هه میشه نوێ و به لینیکی به رده وامی هه یه له لایه ن خواوه، به وهی که خوای گه وره نیشانه کانی خۆی له بوونه وهر و له په رتوو که که یدا (قورئانی پیروز) ئاشکرا بکات و بیانخاته به ر چاو، تاوه کو به لگه ی خۆی بچه سپینیت و موعجیزه که ش ده ربکه ویت.

نیگای خوایی له قورئان و سوننه تدا په ره له هه وال ده رباره ی باس و وه سفی دروستکراوه کان، ئه مه له لایه ک، له لایه کی دیکه وه توژی نه وه زانستییه ئه زمونییه کان لیکۆلینه وه و گه رانه کانی خۆیان ئاراسته ی هه مان گۆره پان کردوو، که قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر) لئی دواون.

^۱ القرطبي، ۲۴۶/۱۳

^۲ الآلوسي، ۴۰/۲۰

^۳ أبو حیان، ۱۰۳/۷

^۴ البقاعی، ۲۳۰-۲۲۹/۱۴

که واپوو به یه کگه یشتن له نئوانیاندا شتیکی حه تمییه و بیگومان موعجیزه که ش هر پرو دعات. زانسته ئەزموونیه کانی مرؤف سه لماندوو یانه، که هه و آلدانی قورئان سه بارهت به دهستکاریکردن و شیواندنی ئایینه کانی تر^۱، راسته و ته و اووه. ههروهک چۆن ئەم زانستانه بوون به شایه تیدهر و رۆشنکه رهوه بو ورده کاری واتای ئەو ئایهت و فهرمودانهی که په یوه نندیان به مه سه له کانی بوونه و رهوه هه یه. وهتا بانگخوازانی ئیسلام له پسپۆرییه زانستییه جیاوازه کاندایا له پینشبرکێدان بو روونکردنه وهی ئەم موعجیزه زانستیانه، ههروهک چۆن ژماره یهک له گه وره زانایانی بوونه وهر له غهیری مسولمانان پرویان کردووه ته هه مان گۆره پان^۲، که هه ندیکیان مسولمانبوونی خویان راگه یاندووه^۳، هه ندیکی تریشیان شایه تییان داوه له سه ر راستی موعجیزه ی زانستی، ئەمه ش وهای کردووه، کاتی ئەوه هاتبیت واتای زۆریک له ئایه ته کانی قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) که باس له بوونه وهر ده که ن؛ ئاشکرا بیت و رۆشن بیته وه: ﴿لَکُلُّ نَبِیٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷).

جا ئەگه ر هه ندیکی له توژیینه وه کانی بواری ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا که موکوربیان تیدا بیت؛ ئەمه نایته به هانه بو ئەوهی حوکمی ناته و اووی بدریت به سه ر هه موو توژیینه وه کاندایا، به لکو ئەمه وه ها پیویست ده کات له سه ر ئەو زانایانه ی ئیسلام که به توانا و لیها توون، ده ستپینشخه ری بکه ن بو

^۱ بروهانه ئەو په رتووکه ی پزیشکی فه ره نسی به ناوبانگ (مؤریس بوکای) به ناو نیشانی (التوراة والإنجیل والقرآن فی ضوء المعارف العلمیه الحدیثه) دایناوه، تیایدا سه لماندوو یه تی که ته ورات و ئینجیل ده ستکاری کراون و له گه ل راستیه کانی زانستدا دژی یه کن، به لام قورئان دووره له ده ستکاریکردن و بگره پینش زانسته نوویه کانی ش که وتووه.

^۲ بروهانه ئەو توژیینه وانه ی حه وت له گه وره زانایانی کۆرپه له زانی و تویکاری و نه خۆشییه کانی ژنان له غهیری مسولمانان به شدارییان تیدا کردووه، له لیژنه ی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا، له کۆنگره ی هه شته می پزیشکی سعودی که له هۆلی گه وری شاری ریا ز له (محرم) ی سالی (۱۴۰۴ک) به ستره.

^۳ له نمونه ی: پرؤفیسۆر (تاجاتات تاجاسن) که له کوتای توژیینه وه کانی ئیججازی زانستیدا له ناو هۆلی کۆنگره ی هه شته می پزیشکی سعودیدا، مسولمانبوونی خوی راگه یاند.

خزمه تکرندی قورئان و سوننهت له بواری زانسته کانی بوونه وهردا، ههروهک چون پیشینان له بواری زمان و ئوسول و فیهه و بواره کانی تری زانسته شه رعیه کاندای خزمه تیان کردوون، چونکه ئیمه له بهردهم موعجزیه به کی زانستی هینده گه وهداین که سه رکرده به ویزدانه کانی زانسته کانی بوونه وهر له سه رده مه دا ته ویلیان له ئاستیدا داده نه وینن.

له پاستیشدا ئه و جوره ته فسیره ی زانا مسولمانه کان ده بزائن - ئه وانه یان که ناگاداری نهینیی دروستکراوه کانن-، جه ختکرده له ئیعجازی زانستی.

ههروهک ئه م ئایه ته پیروژانه ئاماژه یان پی کردووه: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّا تُؤفِكُونَ﴾ (۹۵) فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۹۶) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۹۷) ﴿﴾ (الأنعام: ۹۵-۹۷)، واته:

به پاستی خوا له تکه ری دانه ویله و ناوکه تووه، زیندووش له مردوو دهرده هینتیت و دهرهینه ری مردووشه له زیندوو، ئه وهیه خوی پهروه دگارتان، دهی که واته چون (له ناسین و په رستی ئه و خواجه) لا دهرین و ویل ده کرین، هه ر ئه و زاته یه، که به یانیا ن فه راهم ده هینتیت و ئاسق بوونا ک ده کاته وه و شه وی کردوو به هوی ئارامی و خاموشی، خور و مانگیش بو زانینی حسابکردن و دیاریکردنی کات، ئه و شتانه ش هه مووی ئه ندازه گرتنی خوی به ده سه لاتی زانایه، هه ر خواجه ئه ستیره ی داناوه بو تان تا ببیته رینیشاندهرتان و له ناو تاریکیه کانی وشکانی و ده ریادا رینان پی دهرکن، به پاستی ئیمه نیشانه و به لکه کانمان روون کردوو ته وه بو که سانیک که بزائن و تیگه ن: ﴿قَوْمٌ يَعْلَمُونَ﴾ واته: ئایه ته کانی قورئان بزائن و ههروه ها ئایه ته کانی (نیشانه کانی) بوونه وهریش.

سه ره رای ئه وهی ئه م جوره ته فسیره ئیعجازی زانستی دووپات ده کاته وه، به لام ده بیت بزائین که ته فسیری زانستی و ئیعجازی زانستی؛ یه ک شت نین و جیاوازن.

جیاوازی نیوان تہ فیسری زانستی و ئیعجازی زانستی

تہ فیسری زانستی: بریتیه له: روونکردنه وهی واتای ئایهت، یان فرموده له بهر روشنایی ئه و بابتهانهی که له نیو بیردۆزهکانی زانستهکانی بوونه وهردا لایهنی راستبوونیان پارسهنگ بووه.

بهلام ئیعجازی زانستی: بریتیه له وهی که قورئانی پیروژ، یان سوننهتی پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر) ده باره ی راستیه که هه والیان دابیت، که زانستی ئه زمونی بق دواچار سه لماندووپیته و چه سپاویشه، که له توانادا نه بووه به ئامرازه مروییهکانی سه رده می پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر) درکی پی بکریت^۱. بهم شیوهیه ده رده که ویت قورئان، یان فرموده ئه و راستییانهی بوونه وهریان له خو گرتووه، که دواچار واتای ئایهت که یان فرموده که ی پی شی ده کریته وه، خه لکیش راستیه سه لمینراوه که ی له بوونه وهردا ده بینن و به مهش ته فیسیره که ی جیگیر ده بیت و واتاکه شی به ته واوی ده زانریت، ههروهک خوی گه وره ده فرمویت: ﴿لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷).

پیده چیت به دریزی سه ده کانش چه ندین دیمه نی تری ره گه زهکانی بوونه وهر ئاشکرا بین، که واتا جیگیر بووه که زیاتر ده ربخات و پتر قول و گشتگیری بکات، چونکه پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر) تاییه تمهنده به وهی که وشه پر واتاکانی (جوامع الکلم) پی به خشراوه^۲، به مهش ئیعجازه که قولتر و گشتگیرتر ده بیت. ههروه ها ئه و ده ستوره ی بوونه وهریش (السنة الکونیه) زیاتر روون ده بیته وه، به هوی ئه وهی که زور دیمه نه به لگه ی تر دینه ناو چوارچیوهی ئه مه وه و هه مان حوکمی ئه م وهرده گرن.

^۱ ئه مهش خوی له خویدا مانای (تحدی) ی تیدایه، که کهس ناتوانیت کاری له و جوره بکات.

^۲ بروانه فتح الباری، ۲۴۷/۱۳

سه‌رچاوه‌کانی توئزینه‌وهی ئی‌عجازی زانستی

به‌و پێیه‌ی توئزینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی، په‌یوه‌ندیان به‌ ته‌فسیر و ر‌افه‌ی ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌وه‌ هه‌یه، که باس له‌ بوونه‌وه‌ر ده‌که‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌م توئزینه‌وانه‌ ده‌بن به‌ لقنیک له‌ لقه‌کانی ته‌فسیری قورئان و به‌ به‌شیک له‌ ر‌افه‌ی فه‌رمووده‌ و پشت به‌ سه‌رچاوه‌کانی هه‌ردوو زانستی ته‌فسیری قورئان و زانستی فه‌رمووده‌ ده‌به‌ستن، ئه‌مه‌ له‌ لایه‌ک، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری ئه‌م توئزینه‌وانه‌ بریتیه‌ له‌ ده‌رخستنی گونجاوی و کۆکبوونی (توافق) نێوان ده‌قه‌کانی نیگا و ئه‌و راستی و نه‌هینییانه‌ی بوونه‌وه‌ر، که زانستی ئه‌زموونی ئاشکرای کردوون، ئه‌وا له‌م رووه‌یانه‌وه‌ توئزینه‌وه‌کان پشت به‌ سه‌رچاوه‌کانی زانسته‌ ئه‌زموونیه‌کان ده‌به‌ستن و له‌ هه‌مان کاتیشدا پێویستیان به‌ میژووی زانسته‌ ئه‌زموونیه‌کان ده‌بیت.

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا توئزینه‌وه‌کان په‌یوه‌ندییشیان به‌ (زانستی بنه‌ماکانی ئابین: علم أصول الدین) هه‌یه^۱.

---

۱ ده‌توانریت سه‌رچاوه‌کانی (توئزینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی) به‌م جوژه‌ دیاری بک‌ریت:

۱. سه‌رچاوه‌کانی زانستی ته‌فسیری قورئان

۲. سه‌رچاوه‌کانی زانستی فه‌رمووده

۳. سه‌رچاوه‌کانی زانسته‌ ئه‌زموونیه‌کان

۴. میژووی زانسته‌ ئه‌زموونیه‌کان

۵. زانستی بنه‌ره‌ته‌کانی ئابین (علم أصول الدین) (وه‌رگیر)

رېساکانی توپژینه‌وه‌ی ئیججازی زانستی

توپژینه‌وه‌کانی ئیججازی زانستی له‌سه‌ر کومه‌له رېسایه‌ک بنیات نراون، که له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌کورتی و پوختی باسیان ده‌که‌ین:

أ. زانستی خوای گه‌وره، زانستی کوگیر و گشتگیره و هه‌رگیز هه‌له‌ی تیا نییه و به‌هیچ جوړیک ناته‌واوی رووی تی ناکات، به‌لام زانستی مروؤف سنوورداره و شیوای زیادبوونه و رووبه‌رووی هه‌له‌ش ده‌بیته‌وه.

ب. ده‌قه‌کانی نیگا هه‌ندیکیان و اتاکیان براوه‌ن (قطعی^١)، هه‌روه‌ها راستیه زانستییه‌کانی بوونه‌وه‌ریش هه‌ندیکیان براوه‌ن (قطعی^٢).

ج. هه‌ندیکی له‌ده‌قه‌کانی نیگا و اتاکیان (ظنی^٣)، له‌زانستیشدا هه‌ندیکی له‌بیردۆزه‌کان به‌ته‌واوی نه‌سه‌لمینراون و له‌پله‌ی (ظنی^٤) دان.

د. هه‌رگیز ناگونجیت دژایه‌تی له‌نیوان ده‌قیکی (قطعی^٥) ی نیگا و راستیه‌کی (قطعی^٦) ی زانستی ته‌زموونیدا روو بدات.

ئه‌گه‌ر دژیه‌کییه‌کی دیار که‌وته نیتوانیانه‌وه، که‌وابوو هه‌له‌یه‌ک هه‌یه‌له‌به (قطعی^٧) دانانی به‌کیکیاندا^٨.

ه. کاتیک خوای گه‌وره به‌کیکی له‌نیشانه‌کانی خزی له‌ئاسۆکانی بوونه‌وه‌ردا، یان له‌خودی مروؤفه‌کاندا نیشانی به‌نده‌کانی ده‌دات، به‌جوړیکی و راستیه‌ی ئایه‌تیکی قورئان یان فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) ده‌ربخات و بیسه‌لمینیت، ئا له‌م کاته‌دا به‌هوی ئاشکرابوونی راستیه‌ی زانستییه‌کانه‌وه؛

^١ قطعی الدلالة: مه‌به‌ست له‌و ده‌قه‌یه‌که‌ته‌نیا یه‌ک واتای دیاریکراو ده‌به‌خشیت و واتاکه‌ی یه‌کلا کراوه‌ته‌وه و ساغ بووه‌ته‌وه.

^٢ ظنی الدلالة: مه‌به‌ست له‌و ده‌قه‌یه‌که‌چهند واتایه‌ک هه‌لده‌گریت و به‌ته‌واوی به‌سه‌ر یه‌ک مانادا دانه‌بیراوه.

^٣ ئه‌م رېسایه، رېسایه‌کی گه‌وره‌یه و زانایانی ئیسلام بېاریان له‌سه‌ر داوه و (أبو العباس ابن تیمیه) په‌رتووکیکی (١١) یانزه به‌رگیی یو روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م رېسایه داناوه به‌ناونیشانی (درء تعارض العقل والنقل).

مانایه کی تری نوی له ماناکانی تهفسیری قورئان و پاقهی فرموده بوون
دهبنه وه.

و. دهقهکانی نیگا به کومه له وشهیه کی کوگیر^۱ دابه زینراون، که هه موو واتا
راستهکانی ئه و بابه تانه ی له باره یانه وه هاتوون؛ له خو دهگرن، ئه م واتیانه ش
ناوبه ناو به دوا ی یه کدا ئاشکرا دهبن و نه وه به نه وه دهبنرین*.

ز. ئه گه ر دژیه کییه ک له نیوان واتییه کی (قطعی) ی ده قیک و بیردوژیکی زانستیدا
دهرکه وت؛ ئه وای بیردوژه که رهت ده کریته وه، چونکه ده قه که نیگایه و له زاتیکه وه
هاتووه که هه موو شتیک ده زانیت و هیچی لی ون نابیت، ئه گه ر له گه ل یه کیشدا
گونجان؛ ئه وای له م کاتهدا ده قه که ده بیت به به لگه له سه ر راستی بیردوژه که.

ح. ئه گه ر دژیه کی که وته نیوان راستیه کی زانستی (قطعی) و فرموده یه ک
له جوژی (ظنی الثبوت)، ئه وای له م کاتهدا فرموده (ظنی) یه که به و جوژه لیک
دهدریته وه که له گه ل راستیه (قطعی) یه که دا بگونجیت، خو ئه گه ر هیچ بواری
گونجانندن نه بوو، ئه وای (قطعی) یه که پیش ده خریت.

---

^۱ پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سه ر) فرموده تی: ((بعثت بجامع الکلم))، (البخاری) له
به شی (الجهاد) دا و (مسلم) له (المساجد) دا به ژماره ۴۵۲۲ و (الترمذی) له (السیر) دا به ژماره
۱۵۵۲ و (النسائی) له به شی (الجهاد، باب وجوب الجهاد) دا گنراویانه ته وه. واته: "من به کومه له
کوته یان وشه گه لیک کی کوگیر ره وانه کراوم."

(ابن حجر) له (فتح الباری) دا (۲۷۴/۱۳) و تویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سه ر)
قسه کانی کوورت و پوخت بوون، چهند وشه یه کی که م بوون، به لام واتییه کی زوریان به خشیوه.
ههروه ها له (البخاری) ده گنرته وه که و تویه تی: وه کو له باره ی (جامع الکلم) وه پیم گه یشتوه،
بریتیه له وه ی: خوی گه وره کومه لیک شتی زور که له په رتووکه کانی پیش پیغه مبهری خوا
(درودی خوی له سه ر) تو مار کراون، له یه ک یان دوو مه سه له دا کو کردووه ته وه.

* واته مه رج نییه هه موو و اتاگان یان راستیه کان له یه ک سه رده مدا به یه ک جار ده ربکه ون.

پووه‌کانی ئیعیجازی زانستی

موعجیزه‌ی زانستی قورئان، له هه‌موو بواره‌کانی زانست و له‌به‌رده‌م که‌سانی تاییه‌تمه‌ند و خاوه‌ن زانستدا ده‌رده‌که‌وێت.

ئهم موعجیزه زانستییه‌ی قورئان به‌روونی له شینواری دارپشتن و هه‌والدانی ده‌رباره‌ی پیشینان و پروداوه‌کانی ئایینه‌ و حکمه‌ته‌کانی یاسادانان و... چه‌ندین بواری تردا دیاره.

به‌لام زاراوه‌ی "ئییعیجازی زانستی" که له‌م سه‌رده‌مه‌دا بلاو بووه‌ته‌وه، به‌سه‌ر ئه‌و پووه‌کانی ئییعیجازی زانستی قورئان و سوننه‌تدا دا‌پراوه، که زانسته‌کانی بوونه‌وه‌ر و زانستی پزیشکی دۆزیوانه‌ته‌وه.

هه‌ر که‌سێک له بارودۆخی جیهان -له‌پیش هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان- ورد بێته‌وه؛ بۆی ده‌رده‌که‌وێت ئه‌و ده‌مه‌ دواکه‌وتنیکی یه‌کجار گه‌وره له بواری زانسته‌کانی بوونه‌وه‌ردا هه‌بووه، هه‌روه‌ها ئه‌وه به‌دی ده‌کریت که چۆن زانیارییه‌کانی مرۆف سه‌باره‌ت به بوونه‌وه‌ر تیکه‌ل به جادووگه‌ری و لافی په‌نه‌انزانی و وه‌هم بووه، به‌ پاده‌یه‌ک که بیروباوه‌ری پڕوپوچ و ئه‌فسانه‌کان زال بوون به‌سه‌ر بی‌ری مرۆفایه‌تیدا.

دوای هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانیش؛ مرۆفایه‌تی ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ له چاوه‌پوانیدا بوو، پیش ئه‌وه‌ی ببیت به خاوه‌نی ئامرازگه‌لیکی زانستی وه‌ها، که به هۆیانه‌وه نه‌ینیه‌یه‌کانی بوونه‌وه‌ر بدۆزیته‌وه.

کاتیکیش ئه‌و شتانه‌ی توێژه‌ران دوای گه‌پان و لیکۆلینه‌وه‌ی درێژخایه‌ن و به‌کاره‌یتانی وردترین ئامیزی نوێ، رێیان لێ که‌وت و دۆزیوانه‌وه، ته‌ماشاکرا له‌ملاوه هه‌مان ئه‌و شتانه له ئایه‌تیک، یان فه‌رمووده‌یه‌کدا، له‌پیش هه‌زار و چوار سه‌د ساڵه‌وه باسکراون و له دووتویی راستیه‌کانی ئیو نیگادا خراونه‌ته‌ پوو.

له راستیدا ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی، که قورئان پووی ئایه‌ته‌کانی تی کردوون و ئاخاوتنی له‌گه‌ل کردوون؛ پتویستیان به‌وه نه‌بووه ئه‌و هه‌موو وه‌سف و هه‌واله

زۆرهيان ئاراسته بقریت، که له قورئان و سوننه‌دا دهربارهی بوونه‌وهر و نههینییه‌کانی باسکراون، له پیناوی ئه‌وهی راستگویی پیغه‌مبهریان (دروودی خوی له‌سه‌ر) بۆ بسه‌لمیت، به‌لکو بوونی ئه‌م جۆره وه‌سف و هه‌والانه ئه‌وه دووپات ده‌کاته‌وه، که قورئان و سوننه‌ت بریتین له‌و نیگا ده‌سته‌وسانکه‌ره‌ی که به‌لگه‌ی راستیتی خۆی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لگرتووه بۆ سه‌رجه‌م مرۆفه‌کان، له سه‌رده‌مه جیاجیاکان و قوناغه جۆراوجۆره‌کانیادا.

هه‌روه‌ک (أبو‌العباس ابن تیمیة) له وه‌سفی قورئاندا باسی کردووه:

“به‌راستی چه‌ندین نیشانه و به‌لگه له قورئاندا کۆ بوونه‌ته‌وه، که له غه‌یری ئه‌ودا کۆ نه‌بوونه‌ته‌وه، چونکه قورئان هه‌ر خۆی بانگه‌وازی‌شه و به‌لگه‌شه، سه‌لماندنیشه و سه‌لمینراویشه، هه‌روه‌ها به‌هانه‌یه له‌سه‌ر داواکاری و داخوازی و شایه‌تیده‌ر و شایه‌تی بۆ دراویشه.”^۱

په‌وه‌کانی ئیعبازی زانستی له قورئان و سوننه‌دا، له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

۱. به‌یه‌کگه‌یشتن و کۆکبوونی ورد و ته‌واو له نێوان ئه‌و باسانه‌ی له ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌دا هه‌ن، له‌گه‌ل ئه‌و راستییانه‌ی بوونه‌وهر و نههینییه زانستیانه‌ی زانایانی بوونه‌وهر دۆزیویانه‌ته‌وه^۲، که له توانای هه‌یج مرۆفیکدا نه‌بووه له کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا بیانزانیته.

^۱ الفتاوی، ۱۹۰ / ۱۴.

^۲ پروفیسۆر (کیث ل. مور) - که یه‌کێکه له به‌تاوبانگترین زانایانی جیهان له زانستی کۆرپه‌له‌زانیدا، په‌رتووکه‌که‌شی دهرباره‌ی کۆرپه‌له‌زانی؛ سه‌رچاوه‌یه‌کی جیهانییه و وه‌رگێردراوه بۆ هه‌وت زمان، له‌وانه: زمانی رۆوسی و یابانی و ئەلمانی و چینی- دوا‌ی ئه‌وه‌ی قایل بوو به‌ توێژینه‌وه‌کانی ئیعبازی زانستی؛ موخازه‌ریه‌کی به‌ ناو‌نیشانی “وه‌ک یه‌ک بوونی -مطابقة- زانستی کۆرپه‌له‌زانی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له قورئان و سوننه‌دا باس کراوه” له‌ سی کۆلیژی پزیشکی له‌ سه‌عودیه له‌ سالی (۱۴۰۴ک) دا پینشکه‌ش کرد.

۲. دهقه‌کانی قورئان و سوننهت بوون به مایه‌ی راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و بیروپا پوچانه‌ی سه‌بارت به نه‌ینیه‌کانی دروستکردن^۱ به دریزایی نه‌وه جیاجیاکان له‌ناو مروقایه‌تیدا بلاو ببوونه‌وه، ئه‌مه‌ش ته‌نیا به زانستی ئه‌و زاته نه‌بیت، که ئاگای له‌هموو شتیکه؛ نایه‌ته‌دی.

۳. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی دهقه‌کانی قورئانی پیروز و سوننه‌تی راست و په‌وانی پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سه‌ر) له‌یه‌ککات و له‌یه‌ک شویندا دانه‌به‌زیون و نایه‌ته‌کانیش له‌چه‌ندین جیگه‌ی جیاجیادان له‌قورئاندا، به‌لام کاتیک کویان ده‌که‌یته‌وه بۆت ده‌رده‌که‌ویت که هه‌ریه‌کیکیان ته‌واوکه‌ری ئه‌وی تره، به‌همووشیان هه‌قیقه‌تیک ئاشکرا ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش ته‌نیا و ته‌نیا کاربه‌جیی خوای که‌وره‌یه که نه‌ینیه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانیت.

۴. دارشتی کومه‌له یاسایه‌کی پر له‌حیکمه‌ت، که له‌وانه‌یه له‌کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا حیکمه‌ته‌کان شاراوه بووبن و خه‌لکی نه‌یانتوانیبیت ده‌رکی پی بکه‌ن، به‌لام توژیینه‌وه‌کانی زانایان له‌بواره جیاجیاکاندا ده‌بنه‌هوی ده‌رخستیان و ئاشکرا بوونیان^۲.

۵. نه‌بوونی هه‌چ جوژه دژیه‌کیه‌ک له‌نیوان ئه‌و ده‌قه (قطعی)یه زورانه‌ی نیگادا، که باس له‌بوونه‌وه‌ر و نه‌ینیه‌کانی ده‌که‌ن و ئه‌و راستیه زانستییه

---

^۱ وه‌کو ئه‌و رایه پوچه‌له‌ی له‌کوندا له‌نیوان زانایانی تویکاریدا بلاو ببووه‌وه که گوايه کۆرپه‌له له‌خوینی‌هه‌یز دروست ده‌بیت، ئه‌م بیروباوه‌ره به‌رده‌وام بوو تا له‌سه‌ده‌ی (۱۶)ی زاینیدا وردبین (مایکۆسکۆب) دۆزرایه‌وه، به‌لام ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به‌چه‌ندین سه‌ده پیش دۆزینه‌وه‌ی وردبین ئه‌وه‌یان سه‌لماندوه، که کۆرپه‌له له‌مه‌نی دروست ده‌بیت. (ابن القیم) و (ابن حجر) و چه‌ندانی تر له‌زانایانی مسولمان، به‌هوی ده‌قه‌کانی نیگاوه ئه‌م قسانه‌ی زانایانی تویکاریی سه‌رده‌می خوینیان ره‌ت کردوووه‌ته‌وه.

(ابن حجر) له (فتح الباری)دا (۸۰/۱۱) وتووێه‌تی: زۆریک له‌توکاران وایان داناه، که (مه‌نی)ی پیاو هه‌چ کاریگه‌رییه‌کی نییه له‌دروستبوونی کۆرپه‌له‌دا ته‌نیا له‌هه‌لپه‌چانیدا نه‌بیت و پینان وایه کۆرپه‌له له‌خوینی‌هه‌یز دروست ده‌بیت، به‌لام فه‌رمووده‌کانی ئه‌م به‌شه ئه‌م رایه پوچه‌ل ده‌که‌نه‌وه.

^۲ بۆ نمونه: زانستی نوێ هه‌ندیک له‌حیکمه‌ته‌کانی (هه‌رامکردنی خواردنی گوشتی به‌رازی) ده‌رخستوه.

زۆرانەى دۆزراونەتەو، له کاتێکدا که دژیهکی زۆر هەن له نێوان ئەو بێردۆزانهدا، که زاناى بوونەوهر باسیان دەکەن و هاوکات له گەل پێشکەوتنى دۆزینەوهکاندا دەگۆڕین، ئەمە له لایەک، له لایەکی تریشەو، دژیهکی هەیه له نێوان زانست و ئەو شتانهدا که ئایینه شیۆنێراو و دەستکاریکراوهکان باسیان لى کردوون.

وهكو خواى گهوره دهفهرموویت: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (٤٨) بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ (٤٩) وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (٥٠) أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (٥١) قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (٥٢) ﴿العنكبوت: ٤٨-٥٢﴾، واتە: تۆ ئەى پێغه مبهەر (دروودی خواى له سهەر)، پێش ئەم قورئانه ههچ كتيبيكت نه ده خویندهوه، به دهستی خۆیشت ههچ نووسینیكت نه نووسیوه، ئەگەر وا بوایه؛ ئەوا ئەو کاته ناراستهکان (ببیروایان) دهکوتنه گومانهوه (که گوايه قورئان له دانان و دارشتنی تویه) (٤٨)، (نهخیر وا نییه که گومان دهبن)، به لکو قورئان چهند ئایه تیکی پوون و ئاشکران له سینه و دل و دهروونی ئەو که سانهدا، که له لایه خاوه زانستیان پى به خشراوه و له بهریانه، به راستی جگه له سته مکاران؛ کهس به رهه لستی و نکولی له ئایه تهکانی ئیمه نییه و ته نیا ئەوان دانی پێدا نائین (٤٩)، ببیاوه پان ده لێن: ئەوه بۆچی چه ندين نیشانه و به لگه ی له لایه پهره ر دگارییه وه بۆ دانا به زینریت، تۆش له وه لامیاندا بلێ: موعجیزه و به لگه کان ته نیا له لایه خاوه یه، من ته نیا بیدار که ره وه یه کی ئاشکرام بۆتان (٥٠)، ئایا بهس نییه بۆ ئەوان، که ئیمه قورئانمان نار دووه ته خواره وه بۆ سه ر تۆ و به سه ر یاندا ده خوینرێته وه،

بیگومان لهم قورئانهدا بهزهیی و یادهیتانهوه و په‌ند و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان ده‌هه‌ین(٥١)، پێیان بلێ: ته‌نیا خوا به‌سه‌ شایه‌ت بێت له‌ نێوان من و ئێوه‌دا، ئه‌و خواجه‌ی هه‌ر چی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ده‌یزانیت و ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان به‌ ناحه‌ق و به‌تال هه‌یناوه‌ و بێباوه‌ر بوون به‌ خواجه‌ گه‌وره‌، ته‌نیا هه‌ر ئه‌وانه‌ن زه‌ره‌مه‌ندان(٥٢):

سه‌رنجیک: باسه‌که‌ی ئیمه‌ لێزه‌دا ته‌نیا تاییه‌ته‌ به‌ مه‌سه‌له‌کانی ئیعه‌جازی زانستی، که‌ ده‌قه‌کان کۆمه‌له‌ واتایه‌ک ده‌خه‌نه‌ روو سه‌باره‌ت به‌ چۆنیتی و ورده‌کارییه‌ نوێیه‌کان، که‌ به‌ درێژایی سه‌رده‌مه‌کان ئاشکرا ده‌بن، به‌لام ئه‌و ده‌قانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ بواره‌کانی بیروباوه‌ر و په‌رستش و مامه‌له‌ و په‌وشته‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خواجه‌ له‌سه‌ر) روونی کردوونه‌ته‌وه‌ و ته‌فسیره‌کانیان روشن بووه‌ته‌وه^١.

---

^١ التفسیر والمفسرون للذهبي، ٣٤/١

توئزئنه وه كانى ئىعجازى زانستى

له بهر رۇشنايى بهرنامهى پيشينان و قسهى زانايانى تهفسيردا

پيشينان خاوهنى بهرنامهيهكى پاست و پهوانن له بوارى مامه له كردن له گهل ئه و شته په نهانانهى نيگا باسى لئوه كردوون، به تايهت ئه و باسانهى په يوهندييان به سيفه ته كانى خاوى گه وره و بارودوخه كانى رۇژى دوايى و هه ر بابته تىكى تر، كه له رپى نيگاوه نه بيتت؛ په ي پى نابريتت.

بهرنامه كه شيان برىتتبه له: راوهستان له و راده يه دا، كه واتاى ده قه كان ده يبه خشن، به بى زور له خوركردن بۇ زانينى چؤنيتتبه كان و ئه و ورده كاربيانهى كه نيگا روى نه كردوونه ته وه، چونكه گه ران له م بواردها وه كو گه رانه به ناو تاريكيذا، هه ولدانيش بۇ زانينى شتانيك زياد له وهى، كه نيگا ئاشكرائى كردوون؛ برىتى ده بيتت له: به زور چه سپاندنى راستتبه گه وره كانى نيگا، له ناو قالبى ئه و بيروبوچوونه مروئيه سنووردارانتهى به هه ريهك له سنووره كانى هه ست و كات و شوين -كه چواردهورى مروئيان گرتووه ته وه-: ديارى كراوه.

فه رموده كانى خاوى به ديته نهرى پاك و بيته رد ده ريارهى نه نيتتى دروستكراوه كانى له ئاسؤكان و له خودى مروقه كانيشدا، بهر له وهى خاوى گه وره ته واوى راستتبه كانى ئه م نه نيتتبه مان نيشان بدات؛ -ئه م فه رمودانه- شتتكي په نهانن. هه روه ها بهر له بينينان؛ هه چ رتتبه يهك نييه بۇ زانينى چؤنيتتبه كان و ورده كاربيه كانى ئه و نه نيتتبه، ته نيا ئه وه نه بيتت، كه له رپى نيگاوه بيستومانه. هه ر له بهر ئه مه شه پيشينان زوربان له خويان نه ده كرد بۇ باسكردنى شتانيك، كه زانستيان له باره يه وه نه بوويتت و به و راده يه لئى دواون، كه له نيگاوه لئى تىگه يشتوون.

له راستيدا واتاى ئه و ئايه تانهى په يوه نندن به شته په نهاننه كانه وه له روى زمانه وه زانراون، به لام چؤنيتتبه كان و ورده كاربيه كانيان شاراهن.

به گوئرهى ئه مه ش، باسكردنى راستتبه كانى بوونه وه ر -كه له نيگادا هاتوون- له كه ستيكه وه بۇ كه ستيكى تر ده گوئريتت؛ جا كاتتت كه ستيك ديتت و -له دواى

ئەوھى، كە خۇاى گەورە راستىيەكانى ئاشكرا كىردوۋە و خىستوۋىيەتتە بەر چاۋان- بە وردەكارىيە تەۋاۋ و ھەمەلايەنەۋە باسىيان دەكات؛ يىنگومان باسكىردنى ئەم كەسە جىاۋازە لە باسكىردنى ئەو كەسەي تەنیا لە رېئى دەقىكى بىستراۋەۋە لىيان دەدوۋىت، بەبئ ئەۋەي واتاكەي لە واقىعدا كەوتىتتە بەر چاۋ، چونكە باس و ۋەسفى كەسىك، كە بە بىستىن و بىننن ئاگادار بوۋىتت؛ جىاۋازە لە ۋەسفى كەسىكى تر كە تەنیا بە ھۇي بىستىنەۋە شتەكان بزانىت.

نمۇنەي ئەم دوۋانە ۋەكو ھالى دوو كەس ۋايە، كە خاۋەنى كىتتېخانەيەكى گەورە باسى كىتتېخانەكەي خۇييان بۇ بكات، لە كاتى باسكىردنەكەشيدا بەشىكى كىتتېخانەكەيان لەبەر چاۋدا بىتت و بەشەكەي تىرىشى -لەبەر بوۋنى ھەندئ پەردە و تارىكىي شۋىنەكە- نەبىنرئىت و لىيانەۋە ديار نەبىت.

يەكىكىيان -لەبەر ھەر ھۇيەك بىتت- تواناى ئەۋەي نەبوۋە پەردەكان لا بەرئىت و بەشە تارىكەكە رۇشن بكاتەۋە، لەبەر ئەۋە كاتىك بىھوۋىت باس لە بەشە نەبىنراۋەكە بكات؛ ئەۋا لەبەر رۇشنائى ئەۋە قسانەدا كە لە خاۋەنەكەي بىستوۋە و بەگۈزەي پىنۋانەكىردنى لەسەر ئەۋە بەشەي كە بىنۋىيەتى؛ باسى لى دەكات.

بەلام كەسى دوۋەمىيان توانىۋىيەتى ھەندىك لە پەردەكان لا ببات و بەشىكىش لە تارىكىيەكە روۋناك بكاتەۋە، بەمەش توانىۋىيەتى ھەندئ لە وردەكارىيەكان و شىۋە و چۈنئىتتېيەكانى ئەۋە شتانەي پىشتر ۋەسفەكانىيانى بۇ باس كراۋە و لە بارەيانەۋە چەند زانىارىيەكى بىستوۋە؛ بە چاۋى خۇي بىبىنئىت، بەم پىنەش بىننەكە راستىي بىستىنەكەي سەلماند و ۋەك يەك دەرچوۋن.

سەرەراى شاراۋەيى راستىيەكانى بوۋنەۋەر لە سەردەمى تەفسىرنوۋسانى پىشنىندا، بەلام تا رادەيەكى زۆر سەرگەۋتوۋ بوۋن لە لىكدانەۋەي واتاى ئەۋە ئايەتە قورئاننىيانەي، كە دەر بارەي ئەۋە راستىيانە ھاتوۋن. ھەرۋەھا ھەر زانىيەكى تەفسىر، كە لە سەردەمى ئەۋەدا؛ راستى و چۈنئىتتېيەكانى نىشانەكانى بوۋنەۋەر لە ئاسۇكان و خودى مۇقۇدا ناديار و شاراۋە بوۋن، ئەۋە لە رېئى پىۋانەكىردنىيان بە بەشە بىنراۋەكەي دروستكراۋەكان و لەبەر رۇشنائى ئەۋەي لە نىگاۋە

بيستويه تي؛ باسي كردون، بيگومان جياوازه له و تهفسيرنوسه ي كه نيشانه كاني بوونه وهر له بهرده ميديا ناشكرا بوون، بهمهش بيستن و بينيني به يه كه وه كو كردووه ته وه، له لايهك ئه وه ي له نيگاوه بيستويه تي و له ولاشه وه ئه وه ي له واقيعدا سه بارهت به راستي و چؤنيتي نيشانه كان بينويه تي.

له رؤژگاري تهفسيرنوسه كاني سه رده ماني رابردوودا، ليكدانه وه ي بابه ته كاني بواري بوونه وهر به هر چه شنيك بوويت؛ مه ترسييه كي نه بووه بؤ مه سه له ي بيروباوه، ئه مهش واي كردووه، كه ئه وان ته نيا له سنوره كاني واتاي زمانه وانبي دهقه كاندا نه وهستن، بهلكو هه وليان داوه به پئي ئه و شاره زاييه ي خوي گه وره پئي داون له زانباري و زانسته كاني سه رده مي خوياندا و به گويره ي ئه و تيگه يشتانه ي خوا به هره مه ندي كردون پئي، دهقه كان رافه بكن و شيان بكنه وه.

تهفسيرنوسه كان به دريژايي چه ندين سه ده، هه ول و كو ششي گه وره يان داوه بؤ ليكدانه وه ي ئه و دهقانه ي نيگا كه په يوه نديان به و بابه تانه ي بوونه وهر وه هيه كه له سه رده مي ئه واندا نه دؤزراونه ته وه. ئه م هه وه مه زنه شيان له و بواره دا، دوو شتمان بؤ بوون ده كاته وه: له لايه كه وه ئاستي زانستبي مرؤف له و سه رده مانه دا، كه له و بوارانه ي بوونه وهر دا پئي گه يشتوه، له لايه كي تريشه وه راده ي يارمه تي خوي گه وره بؤ ئه و تهفسيرنوسانه كه تا راده يه كي زؤر راستيان پيكاوه.

جا كاتيگ واده ي ئه وه ديته پيش، كه راستي يه كه له واقعي بوونه وهر دا ببينريت، ئيتر له م ساهه دا گونجان و وهك يه كبووني ناشكراي نيوان واتا كاني نيگا و ئه و راستيانه ي كه بينراون؛ ده رده كه ويته. هه روه ها سنوره كاني زانست و زانباريه كاني مرؤف يش ده رده كه ون، كه له لايه كه وه وابه سته ن به پيوهنده كاني هه ستيكي سنورداره وه، له لايه كي تريشه وه به چوارچيوه كاني كات و شوين دياري كراون. له هه مان كاتيشدا ئيعجازه كه -به م بينينه- زياتر بوون و ناشكرا ده بيت.

خوای گوره زانایانی سهرکه وتوو کردووه له شیکردنه وهی ئه و ئایهت و
فهرمودانهی که په یوه ندییان به نهینی و لایه نه شاراوه کانی بوونه وه ره وه هیه،
چونکه ئه وان سهره پای پشتبه ستنیان به ئماژه و واتای دهسته واژه کان و مانای
ئایه ته کان؛ هاوکات له بهر روشنایی و رینمایی دهقه کانی نیگادا ئه و کاره یان
کردووه، بیگومان نیگاش له زاتیکه وه ره وانه کراوه که هه موو نهینییه کانی زهوی
و ئاسمان ده زانیت.

خۆشحالیی پینغه مبهەر (دروودی خوای له سهر)

به هۆی دهرکهوتنی (چوونیهکی) له نیوان نیگا و واقیعدا

ئیمامی (مسلم) له سه حیه کهیدا^۱ له فاتیمه ی کچی قهیسه وه گنراویه تیه وه که وتوویه تی: ((... فلما قضی رسول الله ﷺ صلاته جلس علی المنبر وهو یضحک، فقال: لیلزم کل إنسان مصلاه. ثم قال: أتدرون لم جمعتم؟! قالوا: أله ورسوله أعلم. قال: إني والله ما جمعتم لرغبة ولا لرهبة، ولكن جمعتم لأن تمیما الداری، کان رجلا نصرانیا، فجاء فباع وأسلم، وحدثني حديثا وافق الذي كنت أحدثكم عن مسیح الدجال)). واته: دواى ئه وهی پینغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر) له نوێژه کهی بووه وه، به پینکه نینه وه له سهر مینه ره که دانیشته و فهرمووی: با ههر کهس له جی نوێژه کهی خوی بمینیتته وه، پاشان فهرمووی: ئایا ده زانن له بهر چی کۆم کردوونه ته وه؟ له وه لامدا وتیان: خوا و پینغه مبه ره کهی زانانترن. فهرمووی: سویند به خوا نه بۆ هیچ داخوازییه ک و نه له بهر هیچ ترسیک ئیوه م کۆ نه کردووه ته وه، به لکو ته نیا بۆ ئه وه کۆم کردوونه ته وه پیتان رابگه یه نم: که (ته میمی داری) پیاویکی گاور بوو، هات و په یمانی دا و مسولمان بوو، پاشان باستیکی بۆ گنرنامه وه، کتومت وه کو ئه و باسه وابوو، که من دهرباره ی مه سیحی ده جال بۆ ئیوه م باس کردبوو.

پاشان باسی به سه رهاتی ته میمی داری و گه شته کهی بۆ کردن، که زیاتر له مانگیک له دهریادا بووه و هه موو قسه کانی چوونیه ک بوون له گه ل فه رمایشته کانی پینغه مبه ردا (دروودی خوای له سهر)، که پینستر بۆی باس کردوون.

نمونه یه کی تر:

^۱ صحیح مسلم (کتاب الفتن و أشراف الساعة)، باب قصة الجساسة، حدیث رقم ۱۱۹، ۲۹۴۲.

خەلکی بەگومان بوون لە نەژادی (ئوسامەى کورې زەید)، خاتوو (عائیشە - رەزى خاوى لى بىت) لەم بارەىەو و تەوویەتى: ((ان رسول الله ﷺ دخل علي مسرورا، تبرق أسارير وجهه فقال: ألم تر أن مجززا^١ نظر أنفا إلى زيد بن حارثة وأسامة بن زيد (وفي رواية وعليهما قطيفة قد غطيا رؤوسهما وبدت أقدامهما)^٢، فقال: إن هذه الأقدام بعضها من بعض))، واتە: رۆژنيکیان پىنغەمبەرى خوا (دروودى خاوى لەسەر) هات بۆ لام و دياربوو، کە خۆشحالە و پرووى پىرووزى لە خۆشحالیدا دەگەشایەو و فەرمووی: نەتزانىووە کە مەوجەزىز کەمى لەمەو بەر تەماشای زەیدى کورې حاریسە و ئوسامەى کورې زەیدى کردووە و [لە رىوایەتیکى تردا: پارچە قەیفەىەکیان داووە بە خۆیاندا، بە جۆرىک سەریان داپۆشیووە و تەنیا قاچیان بە دەرووە بووە] ئیتر و تەوویەتى: ئەم قاچانە هەى دوو کەسە لە یەک رەچەلەکن و کەسى یەکترن:

بەم جۆرە کاتیک بەلگە لە واقیعی بەرچا و بینراووە دەرکەوتووە و ناکۆکیەکەى یەکلا کردووەتەو و گومانەکەى رەواندووەتەو، ئیتر ئەمە بووە بە مایەى خۆشحالێ پىنغەمبەرى خوا (دروودى خاوى لەسەر) پرووى پىرووزى لە خۆشیدا گەشاووەتەو. بە هەمان شێوێش لەم سەردەمەى خۆماندا دەبێ باوەردار چەندە خۆشحال بىت، کاتیک بە چاوى خۆى ئەو دەبىنیت، کە راستیەکانى واقیعی و بەلگە بینراو زۆرەکان تەواو چوونىەکن لەگەل ئەو باسانەدا، کە لەپىش هەزار و چوار سەد سالی لە نىگادا باسکراون.

^١ مجززا: كان قائفا والقائف هو الذي يعرف الشبه ويميز الأثر: موجهزىز ناوى كەسىكى رەچەلەکناس و شوینىتەلگر بووە، رەچەلەکناسیش كەسىكە بە لىكچوونى رووخسار و شىوهدا؛ رەچەلەكى كەسىك ديارى دەكات و هەروەها شوینەوارىش لەیەك جیا دەكاتەو و شوینىتەکان دەناسیتەو.

^٢ بېروانە: فتح الباری، ج ١٢، ل ٥٦.

گرنگی توڙينه وه گانی ئيعجازی زانستی و بهر هه مه گانی

۱. نوڙکردنه وهی به لگهی سه لماندنی په یامی ئیسلام له سرده می دۆزینه وه

زانستییه کاند:

ئه گهر خه لکانی سرده می پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) زۆریک له موعجیزه کانیان به چاوی خویان بینیت، ئه وا خوی گوره خه لکی ئه م سرده مه شی بینه ش نه کردوه و موعجیزه یه کی تری پیغه مبه ره که ی (دروودی خوی له سه ر) پیشان داو، که له گه ل ئه م سرده مه دا گونجاوه، تاوه کو به هوی ئه م موعجیزه یه وه بۆیان روون بیته وه، که قورئان راست و په وایه.

ئه م به لگه و موعجیزه یه ش بریتیه له: به لگه ی ئيعجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا. له راستیشدا خه لکی ئه م سرده مه سه ره پای جیاوازی په گه ز و نیشتمان و ئایینیان سه هینده ی له به رده م زانست و به لگه و نیشانه زانستییه کاند ملکه چی ده نوڙین: هه رگیز به و چه شنه گه ر دنگیری هیچ شتیکی تر نابن. جا هه ر که سیک له سه ر تا پای په گه زه کان، ئه گه ر هه قویست و راستیخواز بیت، ئه وا به یارمه تی خوی گوره توڙینه وه گانی ئيعجازی زانستی ئه وه ده سه ته به ر ده که ن که روونترین به لگه و به هیزترین نیشانه ی پیشکه ش بکه ن، که هۆکارن بۆ به هیزبوونی دلنیایی و زیادبوونی باوه ری باوه رداران. وه کو خوی گوره ده فه رموویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (الأنفال: ۲)، واته: کاتیک

ئایه ته گانی خوی گه وره یان به سه ردا بخوڙنریته وه، باوه رپان زیاد ده کات.

ئاشکرا بوونی ئه م به لگه زانستیانه ش، سه ره له نوڙ و بۆ جاریکی دی متمانه ده به خشیته وه به دل و ده روونی ئه و مسولمانانه ی، که بیتاوه ران توانیویانه سه ناوی ئه و زانسته ی پیشکه وتن و شارستانی له سه ر بنیات نراوه، له خسته یان به رن و له ئایینه که یان وه ریاچه رخیتن.

۲. راستکردنه‌وی ریره‌وی زانستی ئەزموونی له جیهاندا:

خوای گه‌وره بنه‌مای (تیروانین بۆ دروستکراوه‌کان)ی کردووه به رینگایه‌ک له رینگاکانی باوه‌ره‌یتان به خووی و به پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر). زانسته ئەزموونیه‌کانیش له‌سه‌ر هه‌مان بنه‌ما دامه‌زاون، له‌م پووه‌شه‌وه باوه‌ر و زانست ده‌سته‌ملانی په‌کترن.

به‌لام شوینکه‌وتوانی ئایینه‌ شتوینراو و ده‌ستکاریکراوه‌کان؛ راستیه‌ زانستیه‌کانیان به‌درو خستووه‌ته‌وه و به بیبایه‌خ ته‌ماشای رینازه زانستیه‌کانیان کردووه، بانگ‌خووانی بواره زانستیه‌کانیشیان ده‌چه‌وسانده‌وه، ئەمه‌ش وای له هه‌لگرانی زانسته ئەزموونیه‌کان کرد به روویاندا بوه‌سته‌وه و جه‌نگ له‌ دژی ئایینه‌کانیان رابگه‌یه‌نن و بیروباوه‌ره‌ پرپووچه‌کانی نیو ئەم ئایینه‌ ناکرا بکه‌ن و په‌رده‌ له‌سه‌ر ناراستیه‌کانیان هه‌مالن، -له‌ میانه‌ی ئەم بارودۆخه‌ ناهه‌مواره‌دا- سه‌ره‌نجام مرو‌قایه‌تی چه‌واشه‌ بووه و که‌وتووه‌ته‌ ناو گیزاوی سه‌رلێشتوانه‌وه و به‌رده‌وامیش به‌دوای ئەو ئایینه‌ راسته‌قینه‌یه‌دا ده‌گه‌ریت، که‌ له‌گه‌ل زانستا کۆکه و بانگ‌ه‌وازی بۆ ده‌کات و هاوکات زانستیش بانگه‌واز بۆ لای ئەو بکات.

له‌به‌ر ئەوه -له‌ بارودۆخیکێ وه‌ها‌دا- ده‌کریت مسو‌لمانان ده‌ستپێشخه‌ری بکه‌ن بۆ راستکردنه‌وی ریره‌وی زانست له‌ جیهاندا و هه‌ول به‌دن له‌ جینگه‌ی راست و شیاوی خویدا دایینه‌وه، به‌ جو‌ریک بیه‌ته‌وه به‌ رینگه‌یه‌ک بۆ باوه‌ره‌یتان به‌ خوای گه‌وره و به‌ پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر)، هه‌روه‌ها بیته‌ به‌ سه‌لمینه‌ری راستیه‌کانی نیو قورئان و به‌ به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر راستی ئیسلام، شایه‌تیش بیته‌ له‌سه‌ر شتواندن و ده‌ستکاریکردنی ئایینه‌کانی تر. مرو‌قایه‌تی پیوستی به‌ ئایینیکێ راسته‌قینه‌یه، که‌ به‌فریایه‌وه بیته و له‌و باره‌ ناهه‌مواره‌ی به‌سه‌ری هاتووه؛ رزگاری بکات و بۆشایی لایه‌نی رۆحیی بۆ پر بکاته‌وه، هه‌ستوسۆزیشی له‌ ویلجیون و دل و ده‌روونی له‌ به‌ده‌ختی ده‌رباز بکات.

ئایینیکێ وه‌ها، که‌ زانست و ئایینی به‌یه‌که‌وه بۆ گری‌ بدات و ماده‌ و رۆحیش به‌یه‌که‌وه بیه‌ستیت و رژی‌م و ره‌وشتی بۆ دابین بکات و به‌ختیاری دنیا

دینه گۆره پانی توژیینه وه کانی ئیججازی زانستییه وه، ئه وه به دی ده کهن که فهرموده کانی خوی به دیه پنه ر ده باره ی نه پنی دروستکراوه کانی خوی؛ چه ندین نیشانه و به لگه یان له خو گرتوه که له کاتی لیکۆلینه وه کانیاندا رینمایان ده کهن و ده بن به رینیشاندهریان و ئه نجامه کانیان بو نزیک ده که نه وه، هه روه ها به شیک له رهنج و ماندوو بوون و هه ول و ته قه لای زیاده یان له سه ر لا ده بن.

ئهرکی مسولمانان

ئه گه ر بزانی، بایه خ و گرنگی توژیینه وه کانی ئیججازی زانستی له هه ر یه کیک له م بوارانیه ی خواره ودا چه نده، ئه وکات بو مان ده رده که ویت که ئهرکی ئه نجامدانی ئه م توژیینه وانه یه کیکه له گرنگترین فهرزه کانی کیفایه ت. بواره کانی ئه مانه ن:

- به هیزکردنی باوه ری باوه رداران.

- به ره ره چدانه وه ی ئه و هه ولانه ی، که بیباوه ران به رگی زانستیان به به ردا کردوه و ده یانه ویت خه لکانیکی مسولمان به ناوی زانسته وه له خشته به رن.

- بانگکردنی خه لکانیکی نامسولمان به ره و ئیسلام.

- تیگه یشتنمان له و فهرمایشتانه ی، که له قورئان و سونه تدا ئاراسته مان کراون.

- هاندانی مسولمانان بو به ده سه ته پنیانی هۆکاره کانی بووژانه وه ی زانستی.

وه کو خوی گه وه - له باره ی گرنگی به لگه وه - ده فهرمودیت: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (البینه: ۱).

واته: ئه وانه ی، که بیباوه ر بوون له خاوه ن کتیه کانی پاربدو و موشریکه کان؛ واز له بیروباوه ری خویان ناهین و ده ستی لی هه لئاگرن، تا به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکرایان بو نه یه ت.

بوارہکانی توڑینہ وہی ئیعجازی زانستی

ہر بابہ تیک لہ ہر بواریکی زانستدا کہ قورٹان یان سوننتہت باسیان کردبیت و راستیہ کہی ٹاشکرا بوو بیت، بہ چہ شنیک ئوہ دوپات بکاتہ وہ کہ ہوالی نیگا سہ بارہت بہو راستیہ تہنیا لہ لایہن خواوہیہ؛ ئووا ئو بابہ تہ بواریکہ لہ بوارہکانی توڑینہ وہی ئیعجازی زانستی۔

بہ لام لیڑہدا مہ بہست لہم زاراوہیہ، ئو ئیعجازہ زانستیہیہ کہ زانستہ نوییہ کان دہریانخستوہ۔

کہ واپو بہ پتی ئم چہ مکہ - مہیدانہ کان، یان بوارہکانی توڑینہ وہی ئیعجازی زانستی بریتین لہ:

۱. ئو مہیدان و بوارانہی بوونہ وەر، کہ لہ قورٹان و سوننتہتدا باس کراون یان ٹامازہیان بؤ کراوہ و زانستی مروفیش توانویوہ تی نہینییہ کانیان بزانتیت۔
۲. ئو بوارانہی توڑہر پئیوستی پئیان دہبیت بؤ لیکدانہ وہ و تہفسیری دہقہ شہرعیہ کان بہ شیوہیہ کی راست و دروست و رہوان و دوور لہ لادان۔
۳. بوارى زانینی میژووی زانستہ کان و رہوتی پیشکہ و تنیان، کہ یارمہ تی توڑہر دہدات لہ رۆشنکردنہ وہی چہ ندین لایہنی ئیعجازہ کہ دا۔

*****

بابة تی دووهم
به نگه کانی گونجاندن له نیوان
دهقه قورئانییه کان و نهجامه زانستییه راسته کاندا

پ. د. سوعاد یه لدرم
سه روکی به شی ته فسیر زانکوی نه تاتورک تورکیا

سوپاس و ستایش بۆ خوی تاک و تهنیا، دروود و سلاویش له سهر بهنده ههلبژیردراوه کانی بیت.

له راستیدا زارواوه کانی "ئیعجازی زانستی" و "تەفسیری زانستی" و "موعجیزهی زانستی"، لهو دهسته واژانه، که تازه داهیتراون و له سهردهمی نویدا بلاو بوونه تهوه. وهکو زانراویشه مه بهست لهم دهسته واژانه بریتییه له: لیکدانه وهی ههندیگ له ئایه ته کانی قورئان، به جۆریک، که له گه ل ههندیگ له تیوره کان یان دۆزینه وه نوئییه کانی بواری زانسته سروشتیه کاندای بگونجین.

ژمارهی ئه و نووسهر و دانهره هاوچه رخانه ش کهم نین، که ههولیان داوه گونجانی نیوان و اتا قورئانییه کان و مه سه له زانستییه کان بخره نوو.

به لام له بهر ئه وهی به شتیکیان زیاده پۆییان کردوه لهم بواره دا، زۆر جاریش زۆر له خۆکردن یان به زۆر سه پانندن له کاره کانیاندا رهنگی داوه ته وه، ئه مه بووه ته مایه ی ده رکه وتنی که سانیک، که ئه م بابه ته فه رامۆش بکه ن و راسته وخۆ نکولی له م گونجاندنه بکه ن.

ههر چهنده زۆر به ی ئه و تهفسیر نووسانه ی له م سه ده یه ی دوا ییدا ژیاون، به شتیوه یه کی مامناوه ند له م باسه دواون و له راسته پۆی لایان نه داوه.

ئیمه ش له م لیکۆلینه وه یه ماندا ده مانه ویت بناغه پژی بۆ ئه م هه لویتسه میانره و و مامناوه نده بکه ین و ههندیگ له به لگه و پالپشته کانی ئاشکرا بکه ین، ئه مه ش تهنیا به پشتیوانی پهروه ردار.

پا و بۆچوونی ره‌خه‌گران له ته‌فسیری زانستی:

پیش ئه‌وه‌ی بچینه ناو بابه‌ته‌که‌وه؛ باش وایه هه‌ندی له پا و بۆچوونی ره‌خه‌گران و به‌ره‌ه‌ستکارانی ته‌فسیری زانستی بخه‌ینه روو و لێیان بدوین، له پیشه‌نگی هه‌مووشیاندا:

یه‌که‌م: پا و بۆچوونی ئه‌بو ئیسه‌حاقی شاتیبی (په‌حه‌متی خوی لی بیت) که له سالی (٧٩٠ک) وه‌فاتی کردووه، له په‌رتووکێ (الموافقات) دا، به‌رگی (٢)، لاپه‌ره ٥٥ تا ٥٦، وتوویه‌تی:

خه‌لکیکی زۆر له بانگه‌شه‌کردنیاندا بۆ قورئان و به‌ ناوی قورئانه‌وه سنووریان تێپه‌راندووه، به‌ جۆریک، که هه‌موو ئه‌و زانستانه‌یان خستووه‌ته پال که خه‌لکانی پیشین یان پاشین لێی دواون. هه‌ر له بواری زانسته سروشتیه‌کان و فیرکاریه‌کان و ژیریژی و زانستی پیه‌ته‌کان و هه‌موو ئه‌و بابه‌تانه‌ش که تایبه‌تمه‌ندانی بواره زانستیه جۆراوجۆره‌کان تێیان پوانیوه و هه‌ر بواریکی تری هاوشیوه‌ش، له راستیدا ئه‌گه‌ر ئه‌م بانگه‌شانه‌ی ئه‌وان به‌راورد بکه‌ین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له پیشدا باسمان کرد؛^١ ئه‌وا هیچیان راست ده‌رناچن.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئاشکرایه، که پیشینانی چاکه‌کار (السلف الصالح) له هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان و ئه‌وانه‌ش دوا‌ی ئه‌وان هاتوون؛ له هه‌موو که‌س زانتر بوون به قورئان و زانسته‌کانی و ئه‌و نه‌هینیه‌نه‌ش له قورئاندا هه‌یه، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش نه‌مانبیس‌تووه هیچ یه‌کیک له‌وان ده‌رباره‌ی ئه‌م بانگه‌شه و باسانه دوا‌ییت، ته‌نیا قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و شتانه کردووه که پیشتر باسمان کرد، هه‌روه‌ها باسیان له فه‌رمانی ئه‌رکه‌کان و حوکه‌مه‌کانی پۆژی دوا‌ی و بابه‌ته هاوشیوه‌کانیان کردووه. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وان خۆیان له‌و باسانه بدایه و تێپوانینیان له باره‌وه هه‌بوویه، ئه‌وا بیگومان هه‌ر شتی‌کمان له قسه و باسه‌کانیان پیده‌گه‌یشته که به‌ره‌تی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی بۆ ده‌رخستینایه. به‌لام شتیکی له‌م جۆره نه‌بووه و هیچمان پێ نه‌گه‌یشتووه، که ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت ئه‌م بابه‌ته لای ئه‌وان له‌ئارادا

^١ مه‌به‌ست له‌و باسانه‌یه، که له کتێبه‌که‌یدا (الموافقات)، له‌پیش ئه‌م بره‌گه‌یه‌وه باسی کردووه.

نه بووه و ئه مهش بوخوی به لگه به له سه ره ئه وهی که قورئان ههچ به لگه و سه لماندنکی تیا نیه بو ئه و جو ره بانگه شهیه ی ئه وان:

پاشان (شاتیبی) وای داناوه که ئه و واتایانه ی عه ره ب له زمانی خویدا به کاری نه هیتان و نه یناسیون؛ و اتاگه لیکن پشتیان پی نابه ستریت و به هه ند وه رناگیرین، له م باره یه وه ده لیت: "ره نگه ئه و جو ره که سانه ئه وه یان کردبیت به به لگه بو بانگه شه که یان که خوی گه و ره ده فه رموویت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: "ئه ی (محمه د -

دروودی خوی له سه ره) ئیمه قورئانمان نار دووه ته خواره وه بو تو که روونکه ره وه ی هه مو شتی که. یان ئایه تی: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

(الأنعام: ۳۸) واته: "ههچ شتی که مان له کتیبه که دا فه راموش نه کردوه."

هه ره وه ها هاوشیوه ی ئه م ئایه تانه...

به لام واتای ئه م ئایه تانه لای زانایانی ته فسیر به جو ریکی تره و مه به ست له (هه مو شتی که)، ئه و شتانه یه که په یوه ندیان به باری ئه رک و په رسته وه هه یه، مه به ستیش له (کتاب) له ئایه تی دووه مدا: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بریتیه له "اللوح المحفوظ".

ئه وان له ته فسیری ئه م ئایه تانه دا، شتیکی وایان باس نه کردوه ئه وه بگه یه نیت، که قورئان هه مو ئه و زانسته نه قلی و ئه قلیبانه ی له خو گرتبیت، له بهر ئه وه دروست نیه شتی که بدریته پال قورئان، که قورئان نه یخوازیت و له خو ی نه گرتبیت، هه ره وک ناگونجیت نکولی له شتی که بکریت، که بیخوازیت.

بو هه ولی تیگه یشتنیش له قورئان؛ پیویسته ته نیا پشت به و زانیاریانه به ستریت که له زمانی عه ره بییه وه سه رچاوه یان گرتوه و به تایه تی عه ره ب له زمانی خویدا پی ئاشنا بوون، چونکه ته نیا له م ریگه یه وه ده گه یه زانین و شاره زا بوون له و حوکه شه رعییانه ی که له قورئاندا. جا هه ر که سینک ویستییتی به که ره سته یه کی تر، یان له پی ئامرازیکی تره وه له غه یری

ئامرازەكانى خۇى لە قورئان تىنگات، ئەوا گومرا بووه و وهك خۇى لىي تىنەگەشتوو و قسەى بە دەم خوا و پىغەمبەرەوه (دروودى خواى لەسەر) هەلبەستوو، خواى گورەش زانترە و هەر ئەویش پشتىوانە^۱.

دووم: پا و بۆچوونى (د. محمد حسين الذهبى):

دەكرىت (د. محمد حسين الذهبى) بە نوينەرى نكۆلىكەرانى تەفسىرى زانستى دابننن. ئەو بەم جۆرە پىناسەى تەفسىرى زانستى دەكات: تەفسىرى زانستى برىتتبه لەو تەفسىرەى، كە زاراوه زانستىبەكان دەكات بە سەنگى مەحەكى لىكدانەوهى دەستەواژە قورئانىيەكان و هەولى ئەوه دەدات، هەر چى زانستە هەمەجۆر و پا و بۆچوونە فەلسەفییەكانە، لىوہى دەرپهتتت. دكتورى ناوبراو لە چەند روويهكەوه بەرھەستى تەفسىرى زانستى دەكات و پەرخنەى لى دەگرىت، كە برىتتبه لەم لایەنانەى لای خوارەوه:

۱. لایەنى زمانەوانى

لەگەل تىپەربوونى كاتدا؛ زۆرىك لە وشە و دەرپىنە قورئانىيەكان، گۆراون و مەبەست و واتاكانيان فراوان بووه، هەموو واتاكانيش لە يەك دەرپىندا كۆ دەبنەوه و چەندىن واتاى جۆراوجۆر لە يەك وشەدا بەدى دىت، هەندىك لەم واتاىانە هەر لە كاتى ھاقتەخوارەوهى قورئاندا؛ عەرەبەكان زانىويانە و پىي ئاشنا بوون، هەندى واتاش ئەوان لەو سەردەمەدا هىچيان لە بارەوه نەزانىوه، چونكە شتىكى نوئيه و تازە ھاوووتە سەر واتاى وشەكە، جا ئايا تا چەند پەسەندە ئىمە بەم شتۆه بەرفراوان و سەيرە لەگەل تىگەيشتنى دەرپىنە قورئانىيەكاندا پەفتار بكەين و بە جۆرىك لىكيان بەدەينهوه ماناى ئەو زاراوانە بگەينن كە تازە پەيدا بوون و ھاوونەتە ئاراو!

^۱ الموافقات، بەرگى ۲، لاپەرە ۵۵-۵۶، لە مەسەلەى چوارەمدا، جۆرى دووم، بابەتى (فى بيان قصد الشارع فى وضع الشريعة للافهام).

۲. لایه‌نی په‌وانیژی

په‌وانیژی بریتیه له گونجانی قسه له‌گه‌ل خواست و پیوستی باریکی دیاریکراودا. به‌گویره‌ی ئەمه؛ ته‌فسیری زانستی قورئان، زیان به لایه‌نی په‌وانیژی قورئان ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه ئەو که‌سانه‌ی به قورئان دوتراون له‌ساتی هاتنه‌خواره‌ویدا؛ ئەگەر ئەم واتایانه‌یان نه‌زانیبیت و په‌روه‌دگاریش له دواندنیا‌ندا مه‌به‌ستی ئەم واتایانه بووبیت؛ ئەمه ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت، که قورئان کاریگەر نه‌بووه و په‌وانیژی تیا نییه، چونکه حاله‌تی که‌سی بانگ‌کراوی په‌چاوه‌ نه‌کردوه، ئەگەر واتاکانیشیان زانیوه؛ ئەی بۆچی بوژانه‌وه‌ی زانستی له‌ناو عه‌ره‌بدا هەر له‌سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانه‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وتوووه و سه‌ری هه‌لنه‌داوه، له‌کاتیکدا که قورئان زانسته‌کانی خه‌لکانی پینشین و پاشینیشی له‌خو گرتوووه!

۳. لایه‌نی بیروباوه‌ر

خوای گه‌وره قورئانی بۆ هه‌موو خه‌لکی ناردوووه تا پۆزی دوا‌یی، جا ئەگه‌ر ئیمه‌ پینازی ئەوانه‌ بگرینه‌ به‌ر، که هه‌موو شتی‌ک ده‌خه‌نه‌وه‌ سه‌ر قورئان و قورئانمان کرد به‌سه‌رچاوه‌ی زانسته‌کان؛ ئەوا گومان و دوودلی ده‌خه‌ینه‌ بیروباوه‌ری مسو‌لمانانه‌وه‌ به‌رامبه‌ر به قورئانی پیروژ، ئەمه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی، که ریتسا زانستی‌ه‌کان و ئەو بیروباوه‌ری که له‌سه‌ریان دامه‌زراون؛ نه‌جیگیرن و نه‌به‌رده‌وامیشن.

ئەگه‌ر ئیمه‌ واتاکانی قورئان به‌گویره‌ی ئەو بیروباوه‌ری گۆراوانه‌ ئاراسته‌ بکه‌ین که قورئان نا‌یخوازیت، پاشان نادرستی و پووچی ئەو بیروباوه‌ری ده‌ربکه‌ویت؛ ئەوا ئەمه‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی له‌فکردنی بیروباوه‌ری مسو‌لمانان به‌رامبه‌ر به قورئانی پیروژ، چونکه‌ نا‌کریت و نا‌گونجیت قورئان ئەمرۆ شتی‌ک به‌درو بخته‌وه‌ که دوتنی به‌پاستی زانیوه.^۱

^۱ ته‌ماشای (التفسیر والمفسرون) ی (د. الذهبي) بکه.

ئەمە پوختەى قسەكانى (د. الذهبى) بوو، بەلام ئىمە پىمانوايه، كه (د. الذهبى) لەم خويندەنەوانەيدا وەلامى ئەو كەسانە دەداتەو، كه زيادەپەو بوون و لەرادەبەدەر پوچوون لە بواری گونجاندن و يەكخستى دەقە قورئاننەكان و مەسەلە زانستىيەكاندا، چونكه وەك دەردەكەوئیت وەلە دوا نووسىندا لەم بارەيەو ديارە- ئەو يەكسەرى بەرھەلستى ئەو ناكات، كه قورئان ئاماژە بە ھەندىك لە راستىيە زانستىيەكان بكات و لەم بارەيەو و تووئەتەي: ئەوئەندەيان بەسە، كه قورئان ھىچ دەقەى ئاشكرای تيا نىيە پىچەوانەى راستىيەكى زانستىيە چەسپا و بيت، ئەوئەندەش بەسە بۆ قورئان، كه دەكرىت گونجان بەدى بيت لەنىوان ئەم و ھەموو ئەو بىردۆز و ياسا زانستىيەنەدا كه لە رابردوو و ئىستا و داھاتووشدا ھاتوون و دىنە كايەو و لەسەر بنچىنەيەكى رەوا و بنەرەتەكى راست و دروست دامەزراون.^۱

جا ئايا ئەمە خۆى موعجىزەيەكى زانستىيە نىيە، كه قورئان لەگەل راستىيە زانستىيە چەسپاوەكاندا دژيەك نىيە.^۱

سەئىم: ئىعجازى زانستىيە قورئان و پا و بۆچوونى ھەريەك لە (ئىبن عاشور و سەئىدى نوورسى):

لە لاپەرەكانى داھاتوودا؛ پا و بۆچوونەكانى پىشەو دەخەينە ژىر باس و رەخنەو و لەم بوارەدا سوود لە پوانگەى تەفسىرنووسە ھاوچەرەخەكان وەردەگرىن، بەتايبەتى مامۇستا (محمد الطاهر بن عاشور) لە تونس و پىشەوا (سەئىدى نوورسى) لە توركيا.

چونكه ھەردووكان خاوەنى فەزلىكى گەورەن لەم بوارەدا و توانىويانە زۆر سەرکەوتووانە كارى بنەرەتدۆزى (بنچىنەريژى) بۆ ئەم رىبازە راست و دروستە لە تەفسىرى قورئانى پىرۆزدا، بەئەنجام بگەيەنن.

^۱ بەلەى ئەمە وایە، بەلام ئەمە شتىكە و ئەوئەش كه قورئانى پىرۆز سەرچاوەيەكى راستەوخۆى و رەدەكارى راستىيە زانستىيەكان بيت؛ شتىكى ترە!

ههروهه له بهر ئه وهش، كه له ناو ته فسیرنووسه كاندا هینده ناوبانگیان
 دهرنه کردوه، هیندهی خویان شایستهین.

(ئین عاشور - پهحمهتی خوی لئ بیت) له تهفسیره کهیدا، له پیشهکیی ژماره
 ۱۰، بهرگی ۱، لاپه ۱۲۷-۱۲۹، له باسی ئیعجازی قورئاندا ده لئیت: 'جۆری
 دووم له ئیعجازی زانستی قورئان، ده بییت به دوو به شه وه: به شیکیان ته نیا به
 بیستن و تیگه یشتی، په ی پئ ده بریت و ده زانریت. به شه که ی تریان بۆ زانینی
 پرووی ئیعجازه که ی، پتویست به شاره زابوون و زانینی پرسیا زانستییه کان ده کات.
 ئیتر به گویره ی ئاسته کانی تیگه یشتن و په ره سه نندی زانسته کان، به ره به ره پرووی
 ئیعجازه که ی وه کو روشنایی و سپیده ی به ره به یان دهرده که ویت و ئاشکرا
 ده بییت.'

ههردوو به شه که ش به لگن له سه ره ئه وه ی، كه قورئان له لایه ن خواوه په وانه
 کراوه، چونکه 'ته خوینده واریک' هیناویه تی و له جیگه یه کیشدا که خه لکه که ی له
 ورده کارییه کانی زانستیان نه کۆلیوه ته وه و هه ره له ناو ئه وانیشدا نیشته چی بووه و
 لئیان جیا نه بووه ته وه و دانه پراوه^۱.

قورئانی پیرۆزیش هینا بۆ ئه م لایه نه ی ئیعجاز ده کات، وه کو له سووره تی
 (القصص) دا خوی گه وره ده فه رمو ویت: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ
 أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۴۹) فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
 يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾ (القصص: ۴۹-۵۰)، واته: 'ئهی پینغه مبه ره (دروودی
 خوی له سه ره) پئیان بلئ: ده سا ئیوه کتیبیکی تر به یتن له لایه ن خواوه، که باشتر و
 چاکتر بییت له و دووانه (قورئان و ته ورات)؛ ئه وه منیش شوینی ده که وم، ئه گه ره
 ئیوه راستگۆن، خو ئه گه ره به دم بانگه وازه که ی تووه نه هاتن و وه لامیان نه دایته وه

^۱ مه به ست ئه وه یه که نه چووه ته ناو خه لکانیکه وه خواوه نی زانست بن، یان نه چووه بۆ شوینیک که
 مه له به ندی ئه و زانستانه بییت، تاوه کو له وانه وه فتر بوو بییت. (وه رگنر)

(واته نه یانتوانی کتیبیکی تر بهینن)؛ ئه وه چاک بزانه، که ئه وانه هر شوینی
ئاره زوی خویان ده که ون.

پاشان ئه م لایه نه ی ئی عجازی قورئان به وه کوتایی نه هاتوو که قورئان
به شداری زانایانی کردبیت له باسی ئه و زانستانه دا که ئه و کاته بوویانه، به لکو
سه ر که وتوو به ئاستیکی بالاتر له وان و باسی ئه و شتانه ی کردوو که ئه وان
پنی ئاشنا نه بوون و ئه وانه شی تیپه پاندوو که ئه وان خویندووویانه و پنی ئاشنا
بوون.

(ابن عرفة) له باسی ئایه تی (۲۷) ی سووره تی (آل عمران) دا: ﴿تَوَلَّجُ اللَّيْلِ فِي
النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ده لیت: هه ندیکیان و توویانه: قورئان وشه و
زاراوه ی وای له خو گرتوو که سانی ئاسایی لئی تیده گهن، هه ندیکی تریشی
که سانی تایبه ت لئی تیده گهن، هه ندی وشه و زاراوه شی تایه، که هه ردوولا لئی
تیده گهن، ئه م ئایه ته ش له م جوړه یانه، چونکه 'الایلاج' (خستنه ناو) ئه و پوژانه
ده گریته وه، که ته نیا که سانی تایبه تمه ند درکی پنی ده که ن، هه روها واتای ئه و
وه رزانه ش ده گه یه نیت، که سه رجه م خه لکی ئاسایی ده یزانن.

منیش ده لیم: هه روها ئه م ئایه ته ش له هه مان جوړه، که خوی گه وره
ده فه رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
فَفَقَعْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۰)، واته:
ئاسمانه کان و زه وی؛ هه ردوویکیان پیکه وه لکابوون (یه ک پارچه بوون)، ئینجا له
یه کترمان جیا کردنه وه.

^۱ واته (ابن عاشور)

یه کیکی تر، له شیوازه کانی ئیعیازی زانستی قورئان ئه وهیه: بانگه شهی کردووه بۆ تیروانین و گه ران به دوای به لگه دا^۲، له کتیبی (الشفاء) دا ده لیت: 'له پرووه کانی ئیعیازی قورئان ئه وهیه چه ندین زانست و زانیاری وه های کۆ کردووه ته وه، که عه رب نه یان زانیوه، هیچ یه کیکیش له زانیانی نه ته وه کانی تریش په بیان پین نه بردووه، له هیچ یه کیکی له کتیبه کانیاندا نه ها تووه و باس نه کراوه.^۱

له و زانستانه ش که له دووتویی قورئاندا کۆکراونه ته وه:

پروونکردنه وهی زانستی پریسا و حوکمه شه رعیه به کان و سه رنجراکتیشان بۆ لای پێپه و و شیوازه کانی به لگه ی ئه قلی و وه لامدانه وهی گرو و تا قمی نه ته وه کانی تر به چه ندین به لگه ی به هیز و سه لماندنی جو ر او جو ر، له واته: وه کو خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۲)، واته: نه گه ر له ئاسمان و زه ویدا چه ند خوایه کی تر هه بووایه جگه له ﴿اللَّهُ﴾، ئه وا ویران ده بوون و تیک ده چوون به سه ر یه کدا. هه روه ها خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: 81) واته: ئایا ئه و زاته ی که ئاسمانه کان و زه ویی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خوایان دروستیان بکاته وه؟ هه روه ها قورئان چاوی خه لکی کردووه ته وه له ئاستی په لوه پایه و بایه خی زانسته کاندا، به وهی که زانستی شو به اندووه به رووناکای و به ژیان، وه ک ده فه رموویت: ﴿لَيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا

^۲ راسته بانگه شهی قورئان بۆ تیروانین و گه ران به دوای به لگه دا؛ یه کیکه له تاییه تمه ندیه کانی قورئان، که له په رتووه که ئاسمانیه کانی تری جیا ده کاته وه و قورئان له م پرووه بالتر و زاتره له وان، به لام دانانی ئه م بابه ته له ژیر ناو نیشانی (ئیعیازی زانستی) دا؛ ره نگه ورده کاری تیا نه بیت و پراو پێ نه بیت. پیاچوونه وهی (د. ابراهیم الخولی) (الهیئة)

وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿ (یس: ۷۰) واته: "ئەم قورئانە بۆ ئەوەیە ئەو کەسانە

بیدار بکاتەوہ کە زیندوون (دل و ئەقلیان زیندوو و ھۆشیارە)."

﴿يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُهُمْ الطَّاغُوتُ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

(البقرة: ۲۵۷) واته: "(خوای گەورە) لە تاریکییەکانی (بیتاوەری و گومان و ستەم)

دەریان دەھینیت و دەیانبات بەرەو ڕۆشنایی و ڕووناکی (باوەر و ڕیتماپی)."

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۳)

واته: "ئەو نموونانە دەھینینەوہ بۆ خەلکی، تەنیا زانا و شارەزاکان تێدەگەن و

تێدەفکرن."

﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: ۹) واته: "ئایا ئەو کەسانە ی کە دەزانن و شارەزان، وەک ئەوانەن کە ھیچ

نازانن و شارەزاییان نییە؟"

بەلکو ئەم جۆرە ئیجازە، زۆر بەتەواوی و بەروونی قورئان لە شینواژەکان و

مەبەستەکانی ھەلبەست و ھۆنراوە جیا دەکاتەوہ.

جا کاتیک پێشەوا (شاتیبی) لە پەرتووکی (الموافقات) دا دەئیت: "واتاکانی

قورئان بەوہ نەبیت، کە عەرەب زانیویانە، لیک نادریتەوہ و جگە لەو مانایانە ی

لای ئەوان زانراو بوون؛ ھیچی تر ھەلناگریت؛ لەوانە یە ئەم قەسە ی بۆ ئەوہ

کردبیت، تاوھکو لەو گرفتانە ڕزگاری بیت، کە لە سەرۆبەندی ڕەخنە و نکولی

کردنی بیتاوەراندانە ئاراوہ و مەسەلە کە لە کورتی بیریتهوہ و باسە کە درێژە

نەکیشت و کاتی بە نرخ ی لەکیس نەچیت، ئەگەرنا چۆن پێشەوا (شاتیبی) نکولی

لەوہ دەکات، کە ئیجازی قورئان بۆ خەلکی ھەموو سەردەمەکانە -ئەک تەنیا بۆ

سەردەمی ھاتنەخوارەوہ ی- ھەرۆھا چۆن پەبیردن بە ئیجازی قورئان لەلایەن

خەلکانی دوا ی سەردەمی عەرەبییەوہ، بەتەنیا لەوہ دا کورت دەکاتەوہ، کە

ئەوانىش ھەر ئۈۋە بىكەن بە بەلگەى ئىعجازى قورئان كە خەلكى سەردەمى ھاتتەخوارەۋى قورئان (عەرەبەكان) دەستەوسان بوون لە ئاستىدا و نەيانتوانىۋە بەرەنگارى بىنەۋە^۱.

كاتىك ئىمە دان بەۋەدا دەنئىن كە ئەۋان (ۋاتە عەرەبەكان) بالا دەست بوون لە پەۋاننىزى و زمانپاراۋىدا، ئەمە بۇخۇى ئىعجازىكى سەلمىنەرە كە خەلكانى سەردەمىك لەبەرامبەر قورئاندا دەستەوسان بوون، بەلام دەرەكپىكرىنى خەلكى بە ئىعجازى قورئان لە سەردەمىكدا، سوۋدى نىبە بۇ خەلكانى سەردەمەكانى تر.

پاشان ((بىن عاشور) ئەم فەرموۋدەيە ۋەك بەلگەيەك بۇ بۇچۈنەكانى دەھىنئىتەۋە: ((ما من الأنبياء نبي إلا أوتي - أو أعطي - من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيت وحيا أوحاه الله، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة^۲)).

لە راستىدا پەيۋەندى نىۋان ئەۋەى كە پىغەمبەرى خوا (دروۋدى خواى لەسەر) نىگای پى بەخشاۋە لەگەل ئەۋەدا كە خاۋازيارە شوپنكەوتۋى لە ھەموو پىغەمبەرانى تر (سلاۋى خوايان لەسەر) زياتر بىت، ئەم پەيۋەندىيە دەرناكەۋىت و ئاشكرا نايىت، تەنيا بەۋە نەبىت كە ئەۋ موعجىزەيەى پى بەخشاۋە - كە نىگاكەيە؛ موعجىزەيەكى گونجاۋ و شياۋ بىت بۇ ھەموو چەرخەكان، تاۋەكو ئەۋانەى بە ھۇى موعجىزەكەيەۋە شوپنى ئايىنەكەى دەكەۋن؛ نەتەۋە و گەلانئىكى زۆر بن و سەرەپاى جىۋاۋزىى ژىرى و بەھرىيان؛ پى قايىل بن، بىنگومان ئەۋكات

^۱ بە ۋاتايەكى تر: ناگونجىت دەستەوسانبوۋنى عەرەبەكانى سەردەمى ھاتتەخوارەۋى قورئان لەۋەدا كە نەيانتوانىۋە لە ۋىنەى قورئان دابھىنن، بىكرىت بە تاكە ۋىنە و لايەنى ئىعجازى قورئان بۇ ھەموو خەلكانى سەردەمەكانى تىرىش و ھەموو ئىعجازى قورئان لەۋەدا كورت بىكرىتەۋە تا دىنيا دىنبايە. (ۋەرگىپ)

^۲ ۋاتاي ئەم فەرموۋدەيە پىشتر باسكرا.

^۳ ئەم فەرموۋدەيە - لە صحىحى بوخارىدا - لە سەرەتاي (فضائل القرآن) دا، فەرموۋدەى ژمارە ۴۹۸۱ و ھەرۋەھا لە بەشى (الإعتصام)، بابى ۲، فەرموۋدەى ژمارە ۷۲۷۴، لە صحىحى موسلىمىشدا لە (كتاب الإيمان)، بابى ۶۹، فەرموۋدەى ژمارە ۱۵۲/۲۳۹، (النسائى) ىش لە بەشى (التفسير) و (فضائل القرآن) دا گىراۋىيەتەۋە، ھەرۋەكوو (المزى) لە پەرتۋوكى (الأطراف) دا ۋتۋويەتى: ھەموۋيان لە (أبي هريرة) ھوۋ گىراۋىيەتەۋە. (الهيئة).

ئەو لە ھەموو پێغەمبەرانى تر (سلاوى خاويان لەسەر) شوينكەوتوى زياتر دەبیت.

بەدلتيايبهوه ئەمەش بەدى ھاتوو، چونكە مەبەست لە 'شوينكەوتوو' ئەو كەسەيە كە بەتەواوى لە پەيرەويكردنى راستيەكانى ئايندا شوينى كەوتبیت، نەك تەنيا بە لافليدان و پەيوەستبوونى زارەكى بێت.

ئەم لایەنەش لە ئىعجازى قورئان؛ بە كۆى قورئان و ھەر ھەمووى بەتیکراپى دیتە دى و دەسەلمیت، چونكە ھیچ ئایەتیک لە ئایەتەكانى بەتەنيا و ھیچ سوورەتیکیش لە سوورەتەكانى بەجیا؛ ئەم جۆرە ئىعجازەیان لەخۆ نەگرتوو، بەلكو لە كۆى ھەموو ئایەت و سوورەتەكانەو سەرچاوە دەگریت.

لەبەر ئەو ئەم جۆرەیان بریتییە لە ئىعجازیک كە لە كۆى قورئانەو ھەردەگیریت و بەدەست دیت، ناشكریت تەحەدداى پى بكریت تەنيا بە ئاماژەپندان نەبیت، وەكو ئەو ئایەتەى كە دەفەرموویت: ﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲) واتە: 'خۆ ئەگەر ئەو قورئانە لەلایەن كەسێكى ترەو بووایە جگە لە خوا، ئەوا بىگومان جیاوازی و دژبەكیەكى زۆریان تیدا دەدۆزیبەو.'

مامۆستا (ابن عاشور) لە پێشەكی چوارەم لە تەفسیری (التحریر والتنوير)، لە بەرگی ۱، لاپەرە (۴۲-۴۵) دەلێت: 'لە شتوازی سێھەمدا: چەندین بابەتى زانستی لەو زانستانەى پەيوەندیان بە مەبەستى ئایەتەكەو ھەيە؛ دیتە ئاراو، بەگوێزەى ئەوہى كە مانای ئایەتەكە ئەگەر بە ھىمايەكیش بێت؛ ئاماژەى بۆ كەردوون^۱، وەكو ئەوہى كە سێك لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (البقرة: ۲۶۹)، باس لە بەشەكانى زانستى دانايى (الحكمة) و سوودەكانى بكات

^۱يان بەگوێزەى چەند شىوہیەكى تر، كە لە برگەكانى داھاتوودا باس دەكرين. (وەرگێز)

و بیخاته ژیر واتای (خیرا کثیرا) وه، نه گهرچی زانستی دانایی؛ زانستیکی زاراو هیه و واتاکه ی به ته وای پراو پر نییه له گهل مانای ثایه ته که دا؛ به لام به باسکردنی له کاتی ته فسیری ثایه ته که دا واتای بنه رته تی و ره سه نی ثایه ته که له ده ست ناچی و فه راموش نا کریت، له هه مان کاتیشدا لق و به شهکانی دانایی یارمه تیده رن بق باسکردنی.

به هه مان شیوه نه گهر له ثایه تی: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: 7) هه ندی له بابته و باسهکانی زانستی ئابووری رامیاری و دابه شکردنی سامانی گشتی وه ربگرین و هر به هه مان ثایه؛ دروستی زهکات و میراتگری و مامه له ئاویته کان له سه رمایه و کار لیک بدهینه وه، به گویره ی نه وه ی که ثایه ته که به شیوه ی ئامازه باسی کردوون.

له وانه یه هه ندی له بابته زانستییه کان، په یوه ندییه کی زیاتر و به هیتریان هه بیته به ته فسیرکردنی هه ندی له ثایه ته کهانی قورئانه وه، وهک نه وه ی که مه سه له یه کی ژیریژی ده که ین به بنه ما بق سه لماندنی به لگه یه کی قورئانی، بق نموونه؛ به کاره یثانی به لگه ی "پیه به کنه دان" یاخود "ریگری له یه کتر" (برهان التمانع) بق سه لماندنی مانای ثایه تی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۲)، واته: نه گهر له ئاسمان و زه ویدا، جگه له خوا؛ چهند په رستراویک هه بوونایه، بیگومان هه ردوویکیان تیک

^۱ نازانم: تیروانین به کوئی دهگات، له کاتیکدا مه نتیقیه کان پیناسه ی به لگه ی (التمانع) ده که ن، هه روه ها نه رستو پیناسه ی کردووه و (جاحظ) و (ابن المعتز) یش به ناوی "ریبازی عه قلی: المذهب الکلامی" باسیان لی کردووه! پیچوونه وه ی (د. إبراهيم الخولي) (الهيئة).

قبولکردنی ئەم شینوازه^۱ ئەوهیه -که تەفسیرنوس- بە شینووهیهکی کورت و پوخت لیتی بدویت و تەنیا پوختەیهکی ئەو بابەتە زانستییە باس بکات و نابیت درێژەدان بەو باسانە؛ ببیتە مەبەستی تەفسیرنوس و لە بنەڕەتی بابەتی ئایەتەکه لا بدات، بۆ ئەوهی بەر واتای ئەو پەندە ئەکهویت که دەلێت: 'نموونه به هوی نموونهیهکی ترهوه باس دهکریت.'

زانایان سەبارەت بە گرتنەبەری ئەم شینوازه^۲ بەتیکرایی چەند رایەکیان هەیه: کۆمەڵێکیان ئەوهیان پێی باشە، که گونجاندن لەنتوان زانستە نائابییەکان و ئامرازەکانیاندا لە لایەک و واتا قورئانییەکان لە لایەکی ترهوه، بەدی بهینریت و پێیان وایە که قورئان ئاماژەیی بۆ زۆریک لەو زانستانە کردووه، بۆ نموونه، (ابن رشد الحفید)، که ناوی (محمد بن أحمد بن رشد) ه و لە سالی (۱۱۹۸ز) کۆچی دوایی کردووه، لە پەرتووکی (فصل المقال) دا دەلێت: 'مسولمانان لەسەر ئەوه یەک دەنگن که نابیت زاراوه شەرعییەکان هەر هەموویان بەپینی واتا دیار و رووکه شەکان لیک بدرێنەوه، هەر وهها ناشیبت هەر هەموویان لەو واتا ئاشکرایانە لا بدرین و بە واتا شاراوەکان شی بکریتنهوه (تأویل).'

هوی ئەوهش که لە شەرعدا واتای ئاشکرا و واتای شاراوە هەیه، دەگەریتەوه بۆ ئەوهی، که تیروانینی خەلکی جیاوازه و ئاستی ژیری و تیگەیشتیان لە باوه پێکردندا وەک یەک نییه، پاشان پوختەیی قسەکانی گەشتوو بەوهی که پەيوه‌ندییهک لەنتوان زانستە شەرعییەکان و فەلسەفیەکاندا هەیه.

چەند زانایەکی تریش هەمان بۆچوونی ئەمیان هەیه، لەوانە: (قطب الدین الشیرازی) لە پەرتووکی (شرح حکمة الاشراق) و پینشەوا (غەزالی) و پینشەوا (پازی) و (أبو بكر بن العربي) و چەندین زانای تر؛ بەر هەمەکانیان لەم رووهوه ئەوه دەخوازیت، که روونکردنەوه و گونجاندنی مەسەلە زانستییەکان کاریکی

^۱ واتە باسکردنی بابەتە زانستییە پەيوه‌ندیاره‌کان لە کاتی تەفسیری ئایەتەکاندا.

^۲ واتە شینوازی سێهەم، وەک لە سەرەتای قسەکانیەوه ئاماژەیی پێی کردووه.

په سنده، چونکه له بوارې لیکدانه وهی مانا قورئانییه کاند؛ کتیبه کانیان پر کردووه له بهلگه هینانه وه به ریساکانی زانسته کانی دانایی^۱ و زانسته کانی تریش. هه مان شتیش له شیوازی فقیهه کاند له کتیبه کانی (أحكام القرآن) دا به دی ده کریت، ههروهک پیشتریش له قسه کانی (ابن العربي) له باره ی (سوورته ی نوح) و چیرۆکی (الخضر) وه ده رکهوت، ههروهه (ابن جنی) و (الزجاج) و (أبو حیان) یش ته فسیره کانیان پر کردووه له بهلگه هینانه وه له سه ر ریساکانی زمانی عه ره بی.

گومانیش له وه دا نییه، که واتای ئه و فرمایشتانه ی له لایه ن خوای زانا و ناگادار به په نهانه کانه وه هاتووه؛ به ته نیا له سه ر تیگه یشتنی یه ک کومه ل یان دهسته یه ک بنیات نانریت و لیک نادریته وه، به لکو واتا کانیان له گه ل راستیه نه گۆره کاند یه کانگیر ده بنه وه و له هه ر زانستیک له زانسته کاند هه ر مه سه له یه ک، یان بابه تیک گه یشته پله ی راستی نه گۆر و ئایه ته که ش په یوه ندیی هه بو له گه لیدا، ئه و به ئه ندازه ی ئه وه ی تیگه یشتنی مرو فیه کان پنی گه یشتووه و له داهاتووشدا پنی ده گات؛ ئه و راستیه زانستییه ده چیه چوارچیوه ی واتا و مه به ستی ئایه ته که وه.

ئه مه ش به گویره ی جیاوازی ئاسته کان ده گۆریت و له سه ر بنه مای تیگه یشتن بنیات ده نریت، به لام مه رجه ئه م لیکدانه وه یه به جوړیک بیت له منووری ئه و واتایانه نه چیه ده ره وه، که زاروه عه ره بییه که ده یانگریته وه، به به لگه ش نه بیت هیچ کات له مانا دیار و ئاشکراکان دوور نه خریده وه، ههروهه به زۆر سه پاندنی پیوه دیار نه بیت، یان له مانا بنه رته ییه که ی نه بریده ده ره وه، بو ئه وه ی وه کو ته فسیری (باتنییه کان) ی لی نه یه ت.

^۱ به لام ئیستا پرسیار ئه وه یه: ئایا بایه خی ئه و ریسایانه ی زانسته کانی دانایی و ئه وانی تریش که کتیبه کانیان پی ناخنیوه، چیه و سه ره نجامیان له روانگی زانسته وه له مرو دا به چی گه یشتووه! بیاچوونه وه ی (د. إبراهيم الخولي) (ده زگا) ئه م په راویزه گونجاو نییه، چونکه له سه ره وه باس له به لگه ی زانستی کراوه، که هیچ کات گو پانی به سه ردا نایه ت، نه ک بابه ته زانستییه کان که ده کری گۆرانیان به سه ردا بیت. (م. فاروق)

(پیشوا شاتیبی) له بهشی سیپه می مهسه له ی چواره مدا وتوویه تی: له ریبازی تیگه یشتن و تیگه یاندندا؛ ته نیا ئه وه راست و دروسته که له ئاستیکی گشتیدا بیت بۆ هه موو عه رب، له بهر ئه وه ناییت له لیکدانه وه یدا^۱ به زور شتیک بیه پینریت که له سه رووی ئاست و توانای تیگه یشتنی ئه وانه وه بیت.

(ابن عاشور) له مهسه له ی چواره می جوړی دووه مدا ئه م قسه یه ی (شاتیبی)، که ئیستا باسما ن کرد، دهه ی نیته وه و به م شیویه له سه ری دهو یت: ئه م بۆ چوونه ی له سه ر ئه و بنچینه یه بنیات ناوه که پنی وایه: له بهر ئه وه ی قورئان په یامیک بووه بۆ نه خوینده وه اره کان -عه ره به کانی ئه و کاته- که و ابو و توانا و وزه ی ئه وان کراوه به پیره و ره چاوی ئاستی ئه وان کراوه له ریبازی تیگه یشتن و تیگه یاندنی قورئاندا، ئه مه ش وا ده گه یه نیت شه ریعه تیش له و ئاسته دا بیت و ته نیا شه ریعه تی نه خوینده وه اران بیت!

(ابن عاشور) پنی وایه که بنچینه ی قسه کانی (شاتیبی)، بنچینه یه کی لاوازه و له شه ش رووه وه باس له لاوازییه که ی ده کات:

یه که م: ئه و بناغه یه ی، که قسه کانی له سه ر بنیات ناوه؛ وا ده خوازیت قورئان شتیک تیا نه بیت، که عه رب له باریکه وه بگو یت بۆ باریکی تر، ئه مه ش شتیک نادروسته به گویره ی ئه وه ی پیشتی باسما ن کرد. خوی گه وره ش ده فه رموو یت:

﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا

فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (هود: ۴۹) واته: ئه ی (مه مه د - دروودی خوی

له سه ر) ئه و باسانه ی بۆ مان کردیت؛ ئه وانه له هه واله په نهانه کانن که به نیگا بۆت ده نیرین، نه تو و نه گه له که ت پیش ئه م باسکردنه ی ئیمه نه تانده زانین.

ئه م ئایه ته ش به روونی و به ئاشکرا ئه وه ده گه یه نیت، که قورئان زور راستی له خو گرتووه که گه له که ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) نایزانن و بیئاگان لی، له چه شنی هه واله کانی په نهان و مو عجیزه کان.

^۱ واته لیکدانه وه ی قورئان. (وه رگیر)

دووه: واتا و مه به سته کانی قورئان دهگه پینه وه بۆ ئه و بته مایه ی، که بانگه وازه که ی بانگه وازیکی گشتگیره^۱، خودی قورئانیش موعجیزه یه کی به رده وامه، له بهر ئه مه پنیو یسته کومه له واتا و مه به سته کی وه های له خۆ گرتبیت، له گه ل ژیری و تیگه یشتنی ئه و خه لکانه شدا بگونجیت که دواتر له سه رده مانیکدا دین که سه رده می بلا و بونه وه ی زانسته کانه له نیتو خه لکیدا.

(ابن عاشور) له جیگه یه کی تری ته فسیره که یدا - بهرگی ۱، لاپه ره ۱۰۴- ده لیت: له راستیدا پرووه کانی ئیعجازی قورئان دهگه پینه وه بۆ سی لایه ن... لایه نی سته م: بریتیه له وه ی که قورئان چه ندین واتای دانایی (فله سه فی) و ئاماژه ی جۆراو جۆری بۆ راستیه عه قلی و زانسته یه کان له خۆ گرتووه، که ژیری مرۆقه کان له سه رده می ها تنه خواره وه ی قورئان و ته نانه ت له چه ندین سه رده می جیاوازی دواتریش ده رکیان پنی نه کردووه و پنی نه گه یشتوون. ئه م لایه نه پرووه که له پرووه کانی ئیعجازی قورئان، که زانایانی خۆیشمان؛ ئه وانیه ده رباره ی ئیعجازی قورئان داون له نمونه ی (أبو بکر الباقلانی) و (القاضي عیاض) له نووسینه کانیاندا فه رامۆشیان کردووه و باسیان لئ نه کردووه.

ئه م پرووه ش له ئیعجازی قورئان - که لایه نی سته مه -؛ ئه وه ده سه لمینیت، که ئیعجازی قورئان سه رتا پای مرۆقه کان ده گریته وه و به دریزایی گوزه ری چاخه کانیش به رده وام ده بیت، ئه مه ش ده چیته چوارچینه ی ئه و قسانه وه، که پیتشه وایانی ئایینی سه باره ت به قورئان وتویانه که: قورئان موعجیزه یه کی به رده وامه و به دریزایی تینه پبونی ساله کان هه ر ده مینیت، چونکه ئاستی ئیعجازه که ی به چه شنیکه ته نانه ت که سانی خاوه ن ژیری له غه یری نه ته وه ی عه ره بیه ش درکی پیده که ن، ئه ویش له پنی وه رگیزانی واتا کانی وه، که هه موو بواره کانی یاسادانان و دانایی و زانست و ره وشتیش له خۆ ده گرن، به مه ش له لایه که وه، ده بیت به به لگه یه کی پروونکرده وه ی ورده کاری بۆ که سانی تایبه تمه ند

^۱ واته: بۆ هه موو خه لکیه و بۆ هه موو شوین و سه رده میکه، که وا بوو ده بیت مه به سته کان به و جۆره بن که له گه ل ئه م گشتگیریه دا بگونجین. (وه رگیز)

لهو بوارانهدا، له لايهكي تريشهوه، بهلگهيهكي تيكراييه بو هر كه سينك كه شايه تيبى ئه و تاييه تمه ندانهى له باره يه وه بين بگات (ته ماشاي ته فسيري (ابن عاشور) بكه، بهرگى ١، لاپه ره ١٢٧-١٢٨).

سيههم: پيشينان وتويانه: سهرسورهيته كانى قورئان كو تاييان نايهت و له بن نايه، مه به ستيشيان له شته سهرسورهيته كان؛ واتا كانيه تى، جا ئه گهر به گويره ي قسه كانى پيشه وا (شاتيبى) بيت؛ ئه وا ده بو وايه شته سهرسورهيته كانى قورئان كو تاييان بهاتايه، چونكه قسه كانى ئه و وا ده خوازيت، كه جورى واتا كانى قورئان سنوردار بن.

چوارهم: له نيشانهى ته وا وه تيبى ئيعجازى قورئان ئه وه يه كه: سهره راي كورتى ده ربيره كانى، هينده واتاي فراوان و گشتگير له خو بگريت، كه ناتوانريت به چه ندين كتىب و نووسراوى زوروزه بنده ش - به وينه ي قورئان - هه قى خوى بدرتت.

پينجهم: ره چاو كردنى راده و ئاستى تينگه يشتنى ئه و كه سانهى سهره تا قورئان دواندوونى و بانگى كردوون؛ ته نيا ئه وه نده ده خوازيت، كه ماناي بنه رته تيبى قورئان لايان روون و ئاشكرا بوويت و لى تينگه يشتن، ئيتر هه رگيز ئه وه ناگه يه نيت كه مانايه كى تر زياد له وهى ئه وان تينگه يشتون؛ نه گريته وه؛ به لكو ده شيت سهره راي و اتا بنه رته تيبه كان؛ واتاي زياتريشى هه بيت، به لام ره نكه كه سانىك له و ئاسته دا بن كه لى تينگه ن و لاي كه سانىكى تريش شاراوه بيت و نه توانن په ي بين بهرن، ههروهك له فه رموده دا هاتووه: ((ورب حامل فقه الى من

^١ له راستيدا ئه مه وته ي پيشين نيبه، به لكو ئه م وه سفه به شيكه له و فه رموده يه ي، كه (الحارث الأعر) له نيمامى (على) وه ده يگيزيته وه و ئه ويش له پيغه مبه رى خواوه (دروودى خواى له سه ر) كيزاويه تيه وه، به لام سه نه ده كه ي لاوازه. بروانه (التاج الجامع للأصول): كتاب فضائل القرآن، ههروه ها (سنن الترمذى)، كتاب فضائل القرآن.

هو أفقه منه^١، واته: له وانیه که سیک هه لگری فیهیک بیت و بیگه یه نیت به که سیک دی که له خزی باشتر لئی تیگات^٢.

شه شه: و تراوه: گوايه پیتشین له م بابه تانه نه دواون و قسه یان له سهر نه کردوو. ده کریت له م باره یه وه بلتین: نه گهر مه به ست نه وه یه، که نه وان قسه یان له و بابه تانه نه کردوو، که ناگه ریتنه وه سهر واتا کانی قورئان و خزمه تی مه به سته قورئانییه کان ناکهن، نه وا ئیمه ش هاو راین و پشتگیری نه م بۆچوونه ده که یان، نه گهر مه به ستیش نه وه بیت، که نه وان له و بابه تانه نه دواون، که په یوه ندییان به مه به سته قورئانییه کانه وه هه یه، نه وا ئیمه دان به وه دا نانین و پیمان وا نییه نه وان ته نیا له سنووری واتای دیار و رووکه شی ئایه ته کانداه ستابن، به لکو له بواری چه ندین زانستدا که جتی بایه خیان بوون؛ چه ندین شتیان بوون کردوو ته وه و له ورده کارییه کان دواون و لق و به شی جورا و جوریان لئ کردوو ته وه، نه مه ش ریمان لئ ناگریت که ئیمه ش شوینپی نه وان هه لگرین له بواری کومه له زانستیکی تردا که به هه مان شیوه خزمه ت به مه به سته کانی قورئان ده که یان فراوانی زانسته ئیسلامییه کان ده رده خهن. هه ر باسیکی تریش له مانه ترازا، نه گهر له پینا و روونکردنه وه ی واتا که دا بوو؛ نه ویش هه ر سهر به ته فسیره که یه و ده چیته چوارچیوه ی ته فسیره وه، چونکه زانسته عه قلییه کان له حاله تی شته کان ده کولنه وه، به و شیوه یه ی که خویان تیایدان و وه ک نه وه ی که ههن.

به لام نه گهر باسه که له مه ش تپه ری و زیاتر بوو له پتویستی روونکردنه وه ی واتا کان؛ نه وا ناچیته چوارچیوه ی ته فسیره وه، به لکو بریتی ده بیت له بابه تیکی ته واو که ر بۆ باسه زانستییه کان و دریتزه پیدانیکه له باسی زانستیکدا

^١ نه م رسته یه به شیکه له فه رموده یه کی دریتزه که (عمرو بن الاحوص) له پیغه مبه ری خواوه (دروودی خوی له سهر) گنراویه تیه وه که له وتاری حه جی مالئاوا پیدا فه رمویه تی. (ابن ماجه) له (المناسک: باب ٧٦، حدیث رقم ٣٠٥٦) گنراویه تیه وه. (ده زکا)

^٢ واته وه رگه که له گه یه نه ره که باشتر له و بابه ته حالی ده بیت که گه یه نه ره که هه لیگرتوه و بۆی هیتاوه.

که په یوهندی به بابه تی ته فسیره که وه هه یه و بؤ ئه وه یه خوینه ری ته فسیر به شیوه یه کی فراوانتر به هر مه ند بیت له زانسته جور او جور ه کان.

پاشان (ابن عاشور) ده لیت: منیش ده لیم: په یوهندی زانسته کان به قورئانه وه چوار پله ی هه یه:

یه که م: ئه و زانستانه یه که قورئان له خو ی گرتوون، وه ک هه وال و باسی پیغه مبه ران و نه ته وه کان، خاوینکاری و پوخته کردنی ره وشته کان، هه روه ها زانسته کانی فیهه یاسادانان، بیروباوه، بنچینه کانی فیهه زمانی عه ربی و ره وان بیژی.

دووه م: ئه و زانستانه ن که زانیاریه کی زیاتر ده به خشن به موفه سیری قورئان، وه ک زانسته کانی فه لسه فه و گه ردووناسی و تاییه تمه ندیتی دروستکراوه کان.

سیته م: ئه و زانستانه ی که قورئان ئاماژه ی بؤ کردوون یان باسه کانی ئه وان پشتگیری له واتا کانی قورئان ده کهن، وه ک زانستی زه میناسی و پزیشکی و ژیریژی.

چواره م: ئه و زانستانه ی که هیچ په یوه ندییه کیان به قورئانه وه نییه، له بهر ئه وه ی که شتی پر و پوچ و به تالن وه ک لافلیدانی په نه انزانی و خویندنه وه ی ئاینده و ئه فسانه زانی^۱، یان له بهر ئه وه ی ئه و زانستانه هیچ خزمه تیک به قورئان ناکهن، وه کو زانسته کانی هؤنراوه زانی و سه روا^۲ (بروانه ته فسیری التحریر و التنویر، بهرگی ۱، لاپه ره ۴۵).

پاشان مامؤستا (ابن عاشور) له پیشه کیی نوه م له ته فسیره که یدا، بهرگی ۱، لاپه ره ۹۴، باس له وه ده کات، که رسته کانی قورئان هه ر واتایه کیان له خو گرتیت، ئه و ئه و واتایانه وه ک مه به سستی قورئان داده نرین و ته ماشا ده کرتین^۱، له م باره یه شه وه ده لیت: به گویره ی ئه وه ی قورئان له لایه ن ئه و زاته وه دابه زیوه، که زانیاری ته وای به هه موو شتیک هه یه، له بهر ئه وه هه ر واتایه ک له گه ل

^۱ ئه فسانه زانی یان زانستی ئه فسانه: میثولوجیا

^۲ علم العروض والقوافی (وهرگیر)

دارشتنه پاراو و ره‌وانه‌کانیدا بگونجیت و له هه‌مان کاتدا، یه‌کینک بیت له‌و واتایانه‌ی عه‌ره‌به‌کان پینی ئاشنان له‌ نمونه‌ هاوشیوه‌کانی ئه‌و دارشتنانه‌دا؛ ئه‌و ده‌کریت ئه‌م واتایه‌ وه‌ک لیکدانه‌وه‌یه‌کی په‌سه‌ند بۆ مه‌به‌ستی په‌روه‌ردگار له‌و ده‌قانه‌ی نارده‌ویه‌تیه‌ خواره‌وه‌؛ دابنریت، به‌ مه‌رجیک هیچ رینگریکی ئاشکرا یان زال، له‌ نمونه‌ی به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی، یان زمانه‌وانی، یان ته‌وقیفی له‌ ئارادا نه‌بیت، که‌ ری له‌وه‌ بگریت به‌و جۆره‌ واتایه‌ لیک بدریته‌وه‌.

ئاشکراشه‌ خوای گه‌وره‌، قورئانی کردووه‌ به‌ په‌رتووکي هه‌موو ئوممه‌ت، که‌ رینمایي تیايه‌ بۆیان و له‌ چه‌ندین ئایه‌تیشدا په‌روه‌ردگار بانگی کردوون بۆ ئه‌وه‌ی لێی ورد بینه‌وه‌ و لێی حالێ ببن و هه‌ول و کۆشش بکه‌ن بۆ ده‌رهینانی واتاکانی. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر راستی و دروستی ئه‌م بئه‌ره‌ته‌ی، که‌ قسه‌کانمان له‌سه‌ر بنیات ناوه‌، بریتیه‌ له‌و ته‌فسیرانه‌ی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (دروودی خوای له‌سه‌ر) پیمان گه‌یشتوون.

له‌ هه‌ندێ له‌م ته‌فسیرانه‌دا واتای وه‌ها ده‌بینن، که‌ دلنیاين هه‌رگیز ناکریت واتایه‌کی له‌و جۆره‌ له‌پیشترین واتا بیت بۆ ئه‌و دارشتنه‌ی لێوه‌ی وه‌رگیراوه‌، به‌لام کاتیک به‌وردی سه‌رنج ده‌ده‌ین؛ ئه‌وسا ده‌زانین، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر) له‌م جۆره‌ ته‌فسیرکردنه‌یدا ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ بیروه‌وشه‌کان به‌ئاگا بینیت و بیانبزوینیت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وپه‌ری واتا و مه‌به‌سته‌کان له‌ ده‌سته‌واژه‌کانی قورئانه‌وه‌ وه‌رگیرن، له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ (ابن عاشور) چه‌ندین نمونه‌ی جۆراوجۆری له‌ ته‌فسیره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) هه‌تاوه‌ته‌وه‌.

رای مامؤستا (به دیعوز زمان سه عیدی نوورسی)

مامؤستا له هه موو به شه کانی جیهانی ئیسلامیدا، وهک موجهیدیک ناوبانگی بلاو بووه ته وه و له راستیشدا ئه و به و چه شنه بووه، به لام ئه م راستیه نابیت و امان لی بکات لایه نه زانستییه که ی مامؤستا فهامؤش بکه ین، چونکه مامؤستا به رحمهت بیت ئه نام بووه له (دار الحکمة الاسلامیة)، که گه وه ره ترین دامه زراوه ی زانستی ئه و پوژگار ه بووه له دوا ساله کانی دهوله تی عوسمانیدا.

مامؤستا نوورسی ته فسیری سووره تی (البقرة) ی به عه ره بی نووسیوه، که به (اشارات الاعجاز في مظان الایجاز) ناو ده بریت، ئه م ته فسیره شی له کاتیکدا داناوه که خوی و قوتابییه کانی دژ به رووسه کان جهنگاون له جهنگی جیهانی یه که مدا.

دوا به دوا ی ئه مه، ئه و کتیبانه ی نووسیوه که به (سه رجه می په یامه کانی نوور) ناو ده بریت و به شی هه ره زوری به زمانی تورکی نووسیونی و بریتین له ته فسیری هه ندی له ئایه ته کانی قورئان و له سالی ۱۹۳۰ زاینیدا ته واوی کردوون^۱.

پاشان مامؤستا (به رحمه تی خوی لی بیت)، پاش ته مه نیکی ۸۵ سالی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) پر له زانست و جیهاد تا دوا هه ناسه، له سالی (۱۹۶۰ز) دا کوچی دوا یی کردووه. له م چه ند په ره یه ی داهاتوودا هه ول ده ده ین به شیک له بیروبوچوونه کانی مامؤستا سه بارهت به گونجاندنی نیوان و اتا قورئانییه کان و راستیه دروسته کانی زانسته سروشتیه کان بگوپین بو سه ر زمانی عه ره بی و باسیکیان له باره وه بکه ین.

^۱ سه رجه می په یامه کانی نوور بو زمانی کوردی و عه ره بی و ئینگلیزی وه رگیزدراون، چه ندین په یامیشیان بو نزیکه ی ۴۰ چل زمان له جیهاندا. سه بارهت به زمانی کوردیش، له لایه ن مامؤستای به ریز (فارووق ره سول یه حیا) وه کراون به کوردی و بلاو کراونه ته وه که ئیستا له کتیبخانه کانی کوردستاندا له بهر دهستی خوینه ردان، هه روه ها چه ند په یامیکی سه ره خوی تریش، که له سالانی هه شتا کانی سه ده ی رابردوودا به شیک بوون له کتیبه کانی رابوونی ئیسلامی. (وه رگنیر)

مامؤستا ده لیت^۱: له گه ل تپه ربوونی کات و پوره سهدنی زانسته کاند؛ به شیک له نایه ته کانی قورئان زیاتر روون ده بنه وه و واتا کانیان ئاشکرا ده بیت، ئه مهش ئه وه ده گه به نیت، که قورئان گهنجینه به که؛ گه وه ره کانی له ژماردن نایه ن و سه رسوورپه ننه کانی کو تاییان نایه ت و نابریته وه.

به شیک له ده که کانی چه سپاو و دامه زراوه و واتا و حوکه کانیان له هه موو سه رده میکدا ههروهک خو ی ده مینیته وه و ناگوریت، به لام هاوکات هه ندی واتای لاوه کییشی تیدایه، ئاماژه بو هه ندی له و راستیه زانستیانه ده که ن، که به گویره ی پیشکه وتنی ئاستی زانستی مرقایه تی؛ به ره به ره ئاشکرا ده بن و ده رده که ون.

به لام ئه و راستیه ئاشکرایانه ی پیشینه چاکه کانی -ئهم ئومه ته- روونیان کردووه ته وه؛ هه موویان واتا گه لیکى دانپیانراو و پاریزراون و هه رگیز جیتی گومان نین، چونکه بریتین له کومه لئ ده ق و واتای سه لمیتراو و کومه له بنچینه و ریسایه کی وه ها، که پتویسته باوه ریان پی به نیریت. قورئانی پیرو زیش به وه وه سف کراوه، که به زمانیکی عه ره بیی روون و ئاشکرایه: ﴿بِلِسَانِ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ (الشعراء: ۱۹۵) ئه مهش وا ده خوازیت، که واتا بنه رپه تپه کانی روون و ئاشکرا بن.

فه رمایشت و په یامه که ی خوی گه ورهش هه ر به ده وری ئه م واتایانه دا ده سوورپه ته وه و به هیز و ئاشکرایان ده کات.

هه ر که سیکیش نکولی له و واتایانه بکات، که ده که کان ده ستنیشانیان کردوون، وهک ئه وه وایه فه رمایشته کانی خوی گه وره به درق بخاته وه و تیگه یشتنی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) له قورئان بخاته ژیر تومه ت و گومانه وه. له به ر ئه وه هپچ گومان له وه دا نییه، که ئه و واتایانه ی له ده که کانه وه ده ستنیشان کراون،

^۱ ئه وه ی (د. سوعاد) هیناویه تی: زیاتر بریتیه له پوخته ی قسه کانی مامؤستا تا ئه وه ی وه رگیزانی ده ق بیت، بو زیاتر سوودبیین له ده که کان؛ به باشمان زانی له کتپه کانی مامؤستا (فاروق) وه وه وه ریان بگرین و وهک پاشکویهک بو باسه که بلاوی بکه یه وه.

واتاگه لیکن له چاوگی په یامه که وه وهرگیراون. بروانه (مکتوبات)، ۴۰۰-۴۰۱،
مهکتوبات به کوردی، ۶۵۶.

پاشان ماموستا دواى ئه وهى هندی مانای ئاماژه یی له رووی ئیعیجازی
زانستییه وه دهخاته روو، دهپرسیت و دهلیت:

ئه گهر بپرسیت و بلیت: ئیمه چون بزاین، که قورئانی پیروز مه بهستی
ئم و اتایانه بووه و ئاماژه یی بۇ کردوون؟

له وه لامدا دهلیتین^۱: به گویره یی ئه وهی، که قورئان نه خشه یه کی هه میسه ییه و
باس و په یامه که ی بۇ هه موو چینوتویژه یه کله دوا یه که کانی مرقایه تییه تا روژی
دوا یی، له بهر ئه وه پنیویسته ره چاوی هه موو ئه و تیگه یشته جیاوازانه بکات و
چهن دین واتای جوراوجور له خو بگریت و بیانخاته چوارچیوه ی مه بهستی
خویه وه، هه روها هاوشانی واتاکانیش چهن دین مه زنده و نیشانه دابنیت، که
رینمای مروق بکن، بۇ ئه وهی که ئه و اتایانه به شیکن له مه بهسته کانی قورئان.
به شایه تی و یه کدهنگی زانایانی موجته هید و زانایانی تهفسیر و بیروباوه ر
و بنچینه کانی فیهه؛ هه موو ئه م رووه هه مه جور و اتایانه به به شیک له واتاکانی
قورئان ده ژمیردرین و داده نرین، به مه رجیک له رووی زانسته کانی زمانی
عه ره بییه وه راست بن و له رووی بنه ما ئابینییه کانه وه دروست و ته واو و له
لایه نی ره وان بیژیشه وه په سه ند بن.

قورئانی پیروز بۇ گه یشتن به هه ر یه کیک له م رووانه یان له م و اتایانه،
نیشانه یه کی له فزی یان معنه ویی داناوه که ئاماژه یان بۇ دهکات.

نیشانه معنه وییه که ش یان له میانه و شیوازی قسه که وه له هه مان ئایه تدا
وه رده گیریت، یان له ئایه تیکی تره وه وهرده گیریت که ئاماژه بۇ واتاکه دهکات.

^۱ بروانه بۇ کتیبی (وته کان)، ل ۵۷۹.

كتيپه كانى تەفسىرىش كە ژمارەيان بە ھەزارانە و زانايانى لىكۆلەر و لىھاتوو دايانناون، ھەر ھەموويان شاھتە بۆ گشتگىرى و لەئاسابەدەرى قورئان دەدەن (سوزلر^۱: وتەكان، ٤١٤-٤١٥).

پاشان مامۆستا دەلەيت:

ئەگەر بلىيت: لە تايبەتمەندىپەكانى رىنمايى و پەوانبىژى ئەوھىە كە پوون و ئاشكرا بن و بىر و مېشك لە پەرتوبلاوى بپارىزن.

ئەى بۆچى موفەسىرەكان لە تەفسىرى ئەم جۆرە ئايەتانەدا جياوازيپەكى وەھايان لى دەرکەوتووھە كە بىروھۆش پەرشوبلاو دەكاتەوھە و چەندىن لىكدانەوھى جياواز و پووى پىچەوانەيان خستووھتە روو، ئىتر چۆن لەناو ئەم را و بۆچوونە جياوازانەدا ھەق بزانرەيت و بناسرەيتەوھە؟ ئەوا لە وەلامدا پىت دەوترەيت:

لەوانەھىە ھەموويان ھەق بن، ئەوئىش بە پەچاوكردنى ئەوھى، كە ئەو بابەتە لە بىسەرەيكەوھە بۆ يەككىكى تر جياوازه، چۆنكە قورئان تەنيا بۆ خەلكى يەك سەردەم دانەبەزىوھە، بەلكو بۆ خەلكانى ھەموو سەردەم و چاخەكان ھاتووھە، ھەروھەا بەتەنيا بۆ يەك تويژ نىيە و بۆ ھەموو تويژەكانى مرقۇقاھتە نىردراوھە، تايبەتەيش نىيە بە يەك چەشن يان پۆلى ئادەمىزادەوھە، بەلكو بۆ ھەموو چەشن و پۆلەكانە، ھەموو يەككىكىش بەش و پشكى خۆى ھەھە لە تىگەيشتنى لىي.

دەپىت ئەوھش بزانين، كە تىگەيشتنى مرقۇقەكان؛ پلە پلەھە و پووى چىژوھەرگرتىيان جياجياھە، ھەز و ئارەزووھەكانيان بەملا و ئەولادا پەرتەوازەھە، پەسەندكردنىيان بۆ شتەكان وەك يەك نىيە و ھىي ھەريەكەيان لە پوويەكەوھەھە؛ ھەستكردنىيان بە خۆشى جۆراوچۆرە، ھەمووشيان يەك سروسشتيان نىيە، بەلكو بەش بەشن، ھەر لەبەر ئەمەشە، كە دەبىنين چەندىن شت ھەن بەلاى كۆمەلەيكەوھە بە باش دەزانرەين، بەلام لاى كۆمەلەيكى تر بەو جۆرە نىيە، چىنىك چىژى لى

^۱ سوزلر، چاپى ئەستەنبول

وهردهگرن، بهلام چینیکی تر ناگه نه ئه و ئاسته، ئیتر بهگویرهی ئه مه پتوانه ی خوت بکه و لیکیان بدهروه، هر له بهر ئه م نهینی و حکمه تهیه، که قورئان زور جار شت و لایه نی تایبه تی بواردوه و لای بردوون، تاوه کو به شیوه یه کی گشتی بمینیته وه و هه موو یه کیک خواستی چیژ و به باش زانی نی تایبه ت به خوی تیا بدوزریته وه و به دیی بکات.

قورئانی پیروز له پیناو ره چاوکردنی تیگه یشتنه جیاوازه کاند؛ رسته کانی به چه شنیک دارشتوه و له شوینی وه هادا دایانوان که له هه موو لاکانه وه رووی جوړاو جوړیان لئ ده گریته وه، تاوه کو هر یه کیک له و تیگه یشتنه جیاوازه پشکی خوی لئ وه برگریت، ئه مه ش بکه به پیوه ر بؤ تیگه یشتنه جیاوازه کان.

که وایوو ده شیت رووه کان هر هه موویان مه به سستی قورئان بن، به لام به و مهرجه ی زانسته کانی زمانی عه ره بی ره تیان نه که نه وه و له رووی ره وانیزیشه وه شیواو بن و به پیی زانستی (مه به سته کانی شه ریه ت) یش په سه ند بن. که واته له م سه رنجه وه بؤمان ده رکه وت: یه کیک له رووه کانی ئی عجازی قورئان بریتیه له وهی: که هونین و دارشتنی رسته کانی قورئان به شیوازیکه له گه ل تیگه یشتنه جیاوازه کانی هه موو سه رده م و چه رکه کان و گشت چینوتویژیکدا ده گونجیت و یه ک ده گریته وه. (إشارات الأعجاز، ۴۰-۴۱)، چاپی تازه، ۴۹

پاشان مامؤستا ده لیت^۱: ئیستا با نموونه یه ک به م ئایه ته بهینینه وه که خوی که و ره ده فه رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۰) واته: ئایا ئه وانه ی بیتاوه رپوون؛ نه یانینیه و بؤیان روون نه بؤته وه که به راستی ئاسمانه کان و زه وی یه ک پارچه بوون، پاشان لیکمان جیا کردنه وه؟

^۱ بروهانه بؤ کتیبی (وته کان)، ل ۵۷۵-۵۷۶.

ئەگەر كەسبىك لە مەسەلە فەلسەفەيىيەكاندا قوبول نەبوويىتەو، ئۇوا بەم جۆرە لەم ئايەتە تىدەگات؟ لە كاتىكدا ئاسمان بوون و سايقە بوو و هېچ پەلە ھەورىكى پتو نەبوو، زەويىش و شكورنگ بوو و بەكەلكى بەرھەمھىنان نەھاتوھ؛ خۇاى گەورە ئاسمانى بە باران والا كىردوو و زەويىشى بە سەوزاىى كىردوو تەو و بەم چەشنە ھەردوو كىانى پىكەو جوت كىردوو و لە ئاويش ھەموو شتىكى زىندووى فەراھەم ھىناو.

بەلام ھەر ھەمان ئايەت واتاكەى روويەكى تىرى ھەيە لەلای كەسبىكى تر، كە خاوەنى وردىبىنى و لىكۆلىنەوھى زىاترە لەو بواردە و بەم جۆرە لىنى تىدەگات: لە سەرھەتاي ھاتنەبوونى بوونەوھارندا؛ ئاسمانەكان و زەوى يەك تۆپەلى كەلەكەبوو بوون و هېچ شىئوھەكىان نەبوو و ھەك ھەويىكى بىسوود وا بوون و هېچ بوونەوھر و دروستكراوئىكىان تىدا نەبوو، بەلام خۇاى گەورەى بەدھىنەر و دانا؛ والا و بلاوى كىردوو تەو و ھەردوو كىانى وا لى كىردوو كە بەسوود و بەرھەمدار و رازاوھ بن و كىردوونى بە سەرچاوەى زۆرىك لە دروستكراوھكانىش.

بەم چەشنە لىنى تىدەگات و دانايى خۇاى پەروەردگار بە گەورە پادەگىت.
ھەر ھەمان ئايەت لە روانگەى دانايەكى ھاوچەرخەو، ئەم چەشنە تىگەيشتەى لى وەرەگىت:

زەويى خۇمان و ھەموو ھەسارە گەپۆكەكانى تىرى كۆمەلەى خۆر، لە سەرھەتادا ھەموويان لەگەل خۆردا ئاويىتە بوون و ھەك ھەويىك بەيەكەو تىكەل بوون، بەلام دواتر خۇاى گەورەى راگر و سەرپەرشتيار و بەتوانا ئەم ھەويىرى يەكالا و بلاو كىردوو تەو و ھەريەك لە ھەسارە گەپۆكەكانى لە شوئىنى خۇيدا داناو، پاشان خۆلى لەسەر زەوى دروست كىردوو و بارانى لە ئاسمانەوھ ناردوو تە خواروھ و لە خۆرەوھ تىشىكى ناردوو و دنياى بە ژيان ئاوەدان كىردوو تەوھ.

ئىتر بەم جۆره لىي تىدەگات و له سروشت پەرسى رىزگارى دەئىت^۱.
 لهوانە مەرۆف بە خەيالدا بىت و بىرسىت: هەندى جار ئەو واقعەى ئىمە
 دەبىنن، پىچەوانەى ئەو شتانەىە كە قورئان هىماى بۆ كىردوون، بۆ نموونە: ئىمە
 دەبىنن خۆر هەلدىت و ئاوا دەبىت، بەلام زەوى راخراو و بىجولەىە، ئەى لەم
 بارەىە چى دەئىت؟^۲

له وهلامى ئەم پرسىارەدا دەئىن: قورئان پەرتووكى رىنماى و رىنشاندانە،
 رىنشاندانىش ئەو كاتە سوودى دەبىت ئەگەر له پلە و ئاستى ئامادەى تىگەيشتن
 و بىروبوچوونى بەشى هەرە زۆرى جەماوهردا بىت، ئاشكراشە كە زۆرەى
 زۆرى جەماوهر عەوامن، عەوامىش ناتوانن له راستىيە رەهاكان تىگەن و
 بىانبىنن، بەلكو ئەگەر راستىيەكان له بەرگىندا نەبىت كە ئەوان بە خەيال و
 بوچوونى خۆيان پىي ئاشنان؛ ئەوا هەرگىز پىي رانايەن و هۆگرى نابن.^۳

هەر لەبەر ئەم خالەشە، كە قورئان ئەو راستىيانەى له وىنەى شتى هاوشىو
 و نموونەى لەيەكچوو و بابەتى خوازراودا خستووته روو، تاوەكو ئەو
 جەماوهرەى تواناى تىگەيشتىيان لەو ئاستەدا نىيە لىيان تىگەن؛ لەوە بپارىزىت
 كە بكەونە گرفت و داوى بەدرۆخستەوهرى راستىيەكەو كە پەى پى نابەن و
 نايانن. لەبەر ئەو، قورئان بە شىوهرەكى تىكرابى و گشتى و دوور له
 وردەكارى، باسى لەو مەسەلانە كىردوو كە جەماوهر بە هەستىكى رووكەشانە
 بويان دەپوانن و بروايان واىە كە پىچەوانەى واقعەن؛ بەلام لەگەل ئەمەشدا
 هىماى بۆ راستىيە مەسەلهكان كىردوو، ئەویش له رىي دانانى چەند نىشانەىەكەو
 كە ئاماژە بۆ ئەو راستىيانە بكەن.

^۱ بىروانە: (سوزلر: وتەكان، ۴۱۱-۴۱۲، كوردىيەكەى: ۵۷۵-۵۷۶)

^۲ ئەم پرسىارە هىي نووسەرە (د. سوعاد)، وهلامەكە هىي (ماموستا نورسى) يە. (ماموستا
 فارووق).

^۳ ئەم پەرەگرافە وەك (د. سوعاد) ئاماژەى بۆ كىردوو له (اشارات الاعجاز)دا، و اتاكەشى له
 (مەكتوبات)دا بە كوردى ل(۳۴۲)دا هەىە.

جا ئەگەر ئەم خالەت رەچا و کرد و لئی تیگەیشیت، ئەوسا بزانه که: ئابین و شەریعەتی ئیسلامی که لەسەر بەلگە عەقلی دامەزراوە؛ بریتییە لە پوختەیی چەندین زانست و بواری زانیاری، که هەموو بڕگە گرنگەکان و باسە پێویستەکانی گشت زانستە بنەپەرەتیەکانی لەخۆ گرتووە، لە نموونەیی زانستی خاویترگرنتی رۆح، زانستی پامکردنی دل، زانستی پەرورەدی ویزدان، زانستی خەمخواردن لە لاشە، زانستی بەرپەرەبەردنی مال، زانستی پامیاری شارستانی، زانستی مافەکان و مامەلەکان و هونەری دابونەریتە کۆمەلایەتیەکان و... چەندین بواری تر.

سەرەرای ئەمەش، هەمیشە شەریعەت لەو شوێنەیی پێویست بە پروونکردنەوه دەکات و جیگەیی ئەوەن ئاتاجی شیکردنەوهیان هەبیت؛ رافە و شیکردنەوهی کردووە و پروونکردنەوهی تەواوی خۆی لەسەر داون.

بەلام سەبارەت بەو شتەیی لە کاتی خۆیدا پێویست نەبوون، یان ئامادەیی بیر و هزرەکان لەو ئاستەدا نەبووە که لێیان تیگەن، یان لەگەل ئەو کات و سەرەمەدا نەگونجاوە؛ ئەوا شەریعەت تەنیا پوختەییەکی^۱ لە بارەوه باس کردوون و بنچینەییەکی بۆ داناون، ئیتر هەولێ تیگەیشتنی زیاتر و لێوەرگرنتی چەمکی تر

^۱ ئەگەر بلیت: قورئانی پیرۆز و رافەکەشی مەبەستم فەرمايشته کانی پێغەمبەرە (درودی خۆی لەسەر) - لە هەر زانستیک پوختەییەکیان وەرگرتووە، جا ئایا لە توانای هیچ کەسێکدا هەیه ئاگاداری ئەو ژمارە زۆری لە پوختە جۆراوجۆرەکان بیت و بیانزانیت؟ ئەوا لە وەلامدا بیت دەوتریت: لە راستیدا ئەگەر فەرماهمێنایی هەر پوختەییەک بە جۆریک بیت که بەباشی لە شوینی گونجاوی خۆیدا دابنریت و مەبەست بپیکت و لە زەمینەییەکی لەبار و بەرھەمداردا بەکار بهینریت، هاوکات چەندین هیمای تیا بیت بۆ کۆمەلە بابەتیک که پیشتر نەبیسترابن -وەک لە خالی دووهمدا ئاماژەمان پێ دا- ئەوا ئەم چەشنە پوختەکارییە -بە وینەیی شووشەییەکی روون که ناوہوهی جوان دیارە- زۆر بەروونی ئەو دەردەخات که بەھرمەندی و شارەزایی تەواو لەو بواری زانستییانەدا هەیه که پوختەکەیی لێ وەرگیراوە، بەمەش پوختەکە وەک زانستەکە حساب دەکریت و حوکمی ئەو وەرەگرت، ئەم چەشنە کارەش -واتە پوختەکاری بەو شێوہیی باسکرا- لە توانای کەسدا نییە و بە کەس ناکریت ئەو ژمارە زۆرە پوختەیی فەرماهم بپیت. دەقی ئەم پەرەویزە هێی ماموستا نوورسی خۆیەتی لە (اشارات الاعجاز)دا، ل ۱۷۶ی ئەو چاپەیی (د. سوعاد) پشتی پێ بەستووە، ل ۱۷۳ی چاپە تازەکان. (م . فاروق)

و لق لئکردنه وه و پهره پیدان به باسی وردده کاریه کانیانی حه واله ی راویژ و توانای ژیرییه کان کردوه ته وه. (إشارات الأعجاز، ۱۷۵، چاپی تازه: ۱۷۱-۱۷۲).

بۆ نمونه: قورئان ره چاوی ئه و جۆره که سانه ده کات، که ته نیا به ههستیکی پروکهش له شته کان ده پروانن، به نهرمی و میهره بانی له که لئاندا ده دویت. کاتیک ئه وان ته نیا پروکاری زهوی ده بینن و وا ده زانن که زهوی بی جووله یه و ته خته، قورئان به راشکاوی پنیان نالییت: زهوی خره و به خیزایی به دهوری خوی و خوردا ده سوورپیتته وه.

نه خیر، قورئان ههرگیز نه یویستوه سهر له خه لکی تیک بدات و بیروبوچوونیان بشیونیت و به مهش له پینمایی قورئان دوور بکه ونه وه، چونکه ئه گهر قورئان ئه م مهسه له یه و راسته قینه زانستییه کانی تری هاوشیوه ی به زهقی و راشکاوی باس بکردایه؛ ئه وا خه لکی ده وریان چۆل ده کرد و نکولییشیان له و شتانه ده کرد، ئاشکراشه شتیکی به م جۆره نه بووه.

به لام سه ره رای ئه وه ی قورئان ره چاوی ئه مه ی کردوه، له ولشه وه ئه وه ی فه رامۆش نه کردوه ئاماژه بکات بۆ ئه و سه رده م و ئه و ئاسته ی، که خه لکی تیایدا ده گهن به وه ی په ی به شیوه ی راسته قینه ی زهوی یان جووله که ی به بن.

به گویره ی ئه م راستیه، پیویسته زانایانی ته فسیر له م سه رده مانه ی دوایدا هه ولی ئه وه بدن گونجانن له نیوان راستیه دۆزراوه کانی بوونه وه ر و ئه و ده قه قورئانیاندا پیک بینن که ئاماژه بۆ ئه م دۆزینه وان ده کهن، چونکه ئه م راستیه یان به شیوه یه کی کورت و له شیوه ی پوخته باسدا له قورئاندا هاتوون و ئاماژه یان بۆ کراوه.

به پنی ئه وهش که ئه م مهسه لانه له چه شنی بابته کانی بیروباوه ر و په رستش و حوکم و مامه له کان نین، ئه وا ده شیت ئه وه نده به س بووبیت بۆ نه وه کانی پیشوو که به واتایه کی گشتی و شیوه یه کی کورت لئی تیبگهن و باوه ری پین بینن، ئه مهش هیچ که موکوری یان نه نگیه کی تیا نییه، نه بۆ قورئان و نه بۆ پیشینانی ئه م نه ته وه یه که توانای ئه وه یان نه بووبیت وردده کاریی ئه م مهسه لانه بزنان و

پهیی پئ بهرن، به لکو ئەمه خۆی له خۆیدا به لگهیهکی دیکه ی ئیعجازی قورئانه، چونکه ئەوهتا قورئان خۆی به راشکاوی ئەوه رادهگهیه نیت که هه ندی مه سه له ی له خۆگرتوو له کاتی هاتنه خواره ویدا راستیه کانیا ن ده رنه که وتوو و پوون نه بووه ته وه.

وهک ده فهرمویت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (یونس: ۳۹)، واته: ئەوانه برۆیا ن به قورئان نه هینا و به درۆیا ن دانا، که هه چی له باره وه نازان و هه شتا سه ره نجامی با سه کانی قورئانیا ن بۆ نه هاتوو ه. دوا رسته ی ئایه ته که ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ راشکاوانه ئاشکرای ده کات که قورئان هه ندی راستی له خۆ گرتوو ه، به تیه رپوونی رۆژگار ده رده که ون و پوون ده بئه وه.

(شهاب الدین الالوسی) له ته فسیره که یدا که ناوی (روح المعانی) یه، له ته فسیری ئەم ئایه ته دا. ده لیت: "التأویل" جو ریکه له ته فسیر: "الإتیان" به مانای مه جازی (واتا گۆری) له بریی زانین و وه ستان به کار دیت، رهنگه هه لبژاردنی "الإتیان" له م شوینه دا بۆ ئەوه بیت که وا بگه یه نیت ئەو واتایانه بۆخۆیا ن به ره وه بیرو هۆش ده چن و به ره و پوویان ده پۆن. ده شیت مه به ستیش له "التأویل"، به دیه اتن و پوودانی واتا که بیت که بریتیه له و ئاکام و سه ره نجامه ی پئی ده گات، که ئەمه ش لای هه ندیک بریتیه له واتای راسته قینه ی "التأویل". له م کاته شدا هاتنه که "إتیان" مه جازه و له بریی پوونبوونه وه و ده رکه وتی واتا کان به کار هه تراوه و واتای ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ به م جو ره ده بیت: "تا ئیستا سه ره نجامی ئەو هه والانه ی نیو قورئانیا ن بۆ پوون نه بووه ته وه که سه باره ت به شته په نه انه کان داویه تی، تا وه کو ده ربکه ویت راسته یان نا. واته: "قورئان چ له پووی دارشتن و چ له پووی هه والدان له باره ی شته په نه انه کانه وه هر مو عجیزه یه، به لام ئەوان (واته: بیباوه ران به قورئان) پیش ئەوه ی له دارشتنه که ی ورد ببه وه و بیر له مانا کانی بکه نه وه یان چاوه پئی به دیه اتی ئەو شتانه بکه ن که هه والی

ئەوئى داوھ لە ئاﻟﻠﻪﻳﻨﺪﻩﺩﺍ ﭘﻮﻭ ﺩﻩﺩﻩﻥ؛ ﺑﻪﺭ ﻟﻪ ﻫﻪﻣﻮ ﺋﻪﻣﺎﻧﻪ ﻛﺘﯜﭘﻪﺭ ﻭ ﺩﻩﺳﺘﻪﺑﻪﺟﻰ ﻗﻮﺭﺋﺎﻧﻴﺎﻥ ﺑﻪﺩﺭﯞ ﺧﺴﺘﻮﻭﻩﺗﻪﻭﻩ.^۱

ﻫﻪﺭﻭﻩﻫﺎ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩ ﺩﻩﻓﻪﺭﻣﻮﻭﻳﺖ: ﴿سُنُّرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (ﻓﺼﻠﺖ: ۵۲). ﻭﺍﺗﻪ: ﺋﻪ ﺋﺎﻳﻨﺪﻩﺩﺍ ﺑﻪﻟﮕﻪ ﻭ ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻧﻰ ﺧﯘﻣﺎﻧﻴﺎﻥ ﻟﻪ ﺋﺎﺳﯘﻛﺎﻧﻰ ﺑﻮﻭﻧﻪﻭﻩﺭ ﻭ ﻟﻪ ﺧﻮﺩﻯ ﺧﯘﻳﺎﻧﺪﺍ ﻧﯩﺸﺎﻥ ﺩﻩﺩﻩﻳﻦ، ﺋﻪﻣﻪﺵ ﺑﯘ ﺋﻪﻭﻩﻱ ﭼﺎﻙ ﺑﯘﻳﺎﻥ ﺭﻭﻭﻥ ﺑﯩﺘﺘﻪﻭﻩ ﻭ ﺩﻟﺌﯩﺎ ﺑﻦ ﻟﻪﻭﻩﻱ ﻛﻪ ﺋﻪﻡ ﻗﻮﺭﺋﺎﻧﻪ ﻫﻪﻕ ﻭ ﺭﺍﺳﺖ ﻭ ﺭﻩﻭﺍﻳﻪ، ﺋﺎﻳﺎ ﺋﻪﻭﻩ ﺑﻪﺱ ﻧﯩﻴﻪ ﻛﻪ ﺑﯩﻨﮕﻮﻣﺎﻥ ﭘﻪﺭﻭﻩﺩﮔﺎﺭﺕ ﺋﺎﮔﺎﺩﺍﺭﻩ ﺑﻪﺳﻪﺭ ﻫﻪﻣﻮ ﺷﺘﯩﻜﯩﺪﺍ.^۲

ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪ ﺑﻪﺭﺍﺷﻜﺎﻭﻱ ﺋﻪﻭﻩ ﺭﺍﺩﻩﮔﻪﻳﻪﻧﯩﺖ ﻛﻪ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩ ﻫﻪﻧﺪﻯ ﻟﻪ ﺑﻪﻟﮕﻪ ﻭ ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻥ؛ ﻭﺍﺗﻪ ﻫﻪﻧﺪﻯ ﻟﻪ ﺭﺍﺳﺘﯩﻴﻪﻛﺎﻧﻰ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ، ﻟﻪ ﻛﺎﺗﯩﻜﻰ ﺩﻭﺍﻱ ﺳﻪﺭﺩﻩﻣﻰ ﻫﺎﺗﺘﻪﺧﻮﺍﺭﻩﻭﻩﻱ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ ﺋﺎﺷﻜﺮﺍ ﺩﻩﻛﺎﺕ.

ﺟﺎ ﺑﺎ ﭘﯩﻜﻪﻭﻩ ﺋﻪﻭﻩ ﺑﺨﻮﻳﻨﯩﻨﻪﻭﻩ ﻛﻪ ﺯﺍﻧﺎﻱ ﭘﺎﻳﻪﺩﺍﺭﻱ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮ (ﺑﯩﻦ ﻛﺘﯩﺮ - ﺭﻩﻫﻤﻪﺗﻰ ﺧﻮﺍﻱ ﻟﻰ ﺑﯩﺖ) ﻟﻪ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻱ ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪﺩﺍ ﻧﻮﻭﺳﯩﻮﻳﻪﺗﻰ، ﺷﺎﻳﺎﻧﻰ ﺑﺎﺳﻪ ﻛﻪ ﺋﻪﻭ ﻟﻪ ﺳﺎﻟﻰ (۷۷۴ﻛ) ﻛﯚﭼﻰ ﺩﻭﺍﻳﻰ ﻛﺮﺩﻭﻭﻩ، ﻟﻪﻧﺎﻭ ﻣﻮﻓﻪﺳﯩﺮﻩﻛﺎﻧﯩﺸﺪﺍ ﺩﻭﻭﺭﺗﺮﯨﻦ ﻛﻪﺳﻪ ﻟﻪﻭ ﺟﯚﺭﻩ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻩﻱ ﻛﻪ ﺑﻪ (ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻱ ﺯﺍﻧﺴﺘﻰ) ﻧﺎﻭ ﺩﻩﺑﺮﯨﺖ.

ﻟﻪ ﺑﺎﺭﻩﻱ ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪﻭﻩ ﺩﻩﻟﯩﺖ: ﻭﺍﺗﻪ: ﻧﯩﺸﺎﻧﻪ ﻭ ﺑﻪﻟﮕﻪﻛﺎﻧﻰ ﺧﯘﻣﺎﻧﻴﺎﻥ ﺑﯘ ﺋﺎﺷﻜﺮﺍ ﺩﻩﻛﻪﻳﻦ ﻟﻪﺳﻪﺭ ﺋﻪﻭﻩﻱ ﻛﻪ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ ﻫﻪﻗﻪ ﻭ ﻟﻪﻻﻳﻪﻥ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩﻭﻩ ﻧﯩﺰﺩﺭﺍﻭﻩﺗﻪ ﺧﻮﺍﺭﻩﻭﻩ ﺑﯘ ﺳﻪﺭ ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭﻩﻛﻪﻱ (ﺩﺭﻭﻭﺩﻯ ﺧﻮﺍﻱ ﻟﻪﺳﻪﺭ)، ﺋﻪﻣﻪﺵ ﺑﻪ ﭼﻪﻧﺪ ﺑﻪﻟﮕﻪﻳﻪﻛﻰ ﺩﻩﺭﻩﻛﻰ ﻟﻪ ﺋﺎﺳﯘﻛﺎﻧﺪﺍ ﻟﻪ ﻧﻤﻮﻧﻪﻱ ﻓﺘﻮﺣﺎﺕ ﻭ ﺳﻪﺭﻛﻪﻭﺗﻨﻰ ﺋﯩﺴﻼﻡ ﺑﻪﺳﻪﺭ ﻫﻪﺭﯨﻤﻪﻛﺎﻧﺪﺍ ﻭ ﺯﺍﻟﺒﻮﻭﻧﻰ ﺑﻪﺳﻪﺭ ﺋﺎﻳﯩﻨﻪﻛﺎﻧﻰ ﺗﺮﺩﺍ... ﻟﻪﻭﺍﻧﻪﺷﻪ ﻣﻪﺑﻪﺳﺖ ﻟﻪ ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻥ، ﺷﺘﺎﻧﯩﻚ ﺑﯩﺖ ﻟﻪ ﺧﻮﺩﻯ ﺋﺎﺩﻩﻣﯩﺰﺍﺩﺍ ﻭﻩﻙ ﺋﻪﻭ ﻣﺎﺩﺩﺍﻧﻪﻱ ﺋﺎﺩﻩﻣﯩﺰﺍﺩﻯ ﻟﻰ ﺩﺭﻭﺳﺖ ﻛﺮﺍﻭﻩ ﻭ ﺋﻪﻭ ﺭﻩﮔﻪﺯﻩ ﺗﯩﻜﻪﻻﻧﻪﻱ ﻟﻪ ﭘﯩﻜﻪﻫﺎﺗﻪﻳﺪﺍﻥ ﻭ ﺋﻪﻭ ﺷﯩﻮﻩ ﻭ ﺷﯩﻮﺍﺯﻩ ﺳﻪﺭﺳﻮﺭﻩﻳﻨﻪﺭﺍﻧﻪﻱ ﻟﻪﺳﻪﺭﻱ ﺩﺭﻭﺳﺖ ﻛﺮﺍﻭﻩ، ﺑﻪﻭ ﺟﯚﺭﻩﻱ ﻛﻪ ﺑﻪﺩﺭﯨﺰﻱ ﻟﻪ

^۱ ﺭﻭﺥ ﺍﻟﻤﻌﺎﻧﻰ ۱۱/۱۲۰.

زانستی توئیکاریدا باس کراوه و بهلگه په لهسه ر دانایی خوای گه وره ی به دپهینه ر و دروستکر.^۱

(ابن زید) یش ده لیت: "آفاق السماوات" واته: "ته ستیره کان و خور و مانگ که له ناسماندا ده گه رین، هه روه ها نه و بهلگه و نیشانانه ش که له خودی مرقه کاندایه.^۲" (ابن کثیر) به راشکاوی راید ه گه یه نیت که نه م نایه ته ناماژه بق هندی له و راستییانه ده کات، که زانسته کانی زینده وهرزانی و توئیکاری لینی ده کولنه وه. (ابن زید) یش که له زانایانی پیشینه، "الآیات" به زانسته کانی گه ردوون ته فسیر ده کات، به لام (ابن جریر الطبری) پابه ند نه بووه به م جوړه ته فسیره وه، چونکه به بوچوونی نه و؛ ناسمانه کان و خور و مانگ له لای خه لکانی نه و کاته ش شتگه لیکي بینراو و زانراو بوون.

پاشان ماموستا نورسی به مه بهستی به رپه رچدانه وهی هندی له و گومانانه ی سه باره ت به م بابه ته دینه ناراوه، نه م نایه ته باس ده کات که خوای گه وره ده فرموویت: ﴿وَأَنَّ كُنْتُمْ فِي رَبِّ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: ۲۳). واته: "جا نه گه ر نیوه له دوولیدان و گومانتان له م (قورثانه پیروزه) هه یه که نار دوومانه ته خواره وه بق بهنده ی خویمان (محهمه د - دروودی خوای له سه ر)، نه و نه گه ر بو تان ده کریت هه ول بده ن سووره تیکی وه ک نه و بهینن و بانگی هاوکاره کانتان بکن جگه له خوا، نه گه ر راست ده کن."

ماموستا ده لیت: "بزانه! نه م نایه ته ناماژه ده کات بق نه وهی که خه لکانیک - چونکه بیناگان له وهی که په روه ردگار مه بهستی رینیشاندانی خه لکه، ناشزانن که رینیشاندان ده بیت به گویره ی ناماده ی بیروهوشه کان بیت - که وتوونه ته گومان و دوولییوه وه و سه رچاوه ی نه م گومانانه ش سی شته:

(په که میان...^۱)

^۱ ته فسیری (ابن کثیر)، ۱۷۵/۷

^۲ تفسیر الطبری، ۲۵/۵

دووه میان: ئەوان دەلێن: که گوايه قورئان به شینویهکی پهها و شاراوه باسی له راستیهکانی دروستکردن و زانسته جوراوجۆرهکانی بهدیهینراوهکان کردوه و ئەمەش پێچهوانه‌ی پێنازی فێرکردن و رێنیشاندانه.

سێیه میان: ئەوان دەلێن: گوايه هەندێ له وانا پرۆالتهیهکانی قورئانی پێرۆز؛ زیاتر له و شتانهوه نزیکن که پێچهوانه‌ی بهلگه عهقلیهکانن و واتاکانیان لهگه‌ل واقعیدا جیاوازن، ئەمەش پێچهوانه‌یه لهگه‌ل راستیتیی قورئان.

پشت به خوا له وهلامدا دەلێن: ئەي بهدگومانان! باش بزانی که ئەو شتانه‌ی ئێوه به ئەندیشه‌ی خۆتان به هۆکاری کهموکورتیی قورئانی ناده‌نن، له راستیدا بریتین له کۆمه‌له بهلگه‌یهکی سهلمینەر له‌سه‌ر راستی و ته‌واوی نه‌هینیه‌کانی ئیججازی قورئان. سه‌بارهت به گومانی دووه‌میش که تاییهت بوو به نادیا‌ری و شاراوه‌یی باسه‌کانی قورئان له باره‌ی پێکهاتنی بوونه‌وه‌ره‌وه به‌گۆیره‌ی ئەوه‌ی که زانستی نوێ لێکی داوه‌ته‌وه، وه‌لامه‌که‌ی ئەوه‌یه: باش بزانی که دره‌ختی جیهان ئاره‌زووی خۆته‌واوکردنی تیا‌یه و هەر له‌مه‌وه لقی ئاره‌زووی به‌رزبوونه‌وه و پێشکه‌وتن به‌ره‌و ناخی مرۆف په‌لی کیشاوه، ئەم ئاره‌زووه‌ش وه‌ک ناوکه‌ توو وه‌هایه و به‌ هۆی تاقیکردنه‌وه و ئەزموونی زۆره‌وه نه‌شونما ده‌کات و له‌ پێی به‌دوا‌یه‌کده‌هاتنی ئەنجامی بیرۆکه‌ جوراوجۆره‌کانیشه‌وه پێک دێت و په‌ل ده‌هاوێت و فراوان ده‌بێت، تا سه‌ره‌نجام چه‌ندین زانستی ریکوپیک و یه‌کله‌دوا‌یه‌کی لێ دێته‌ به‌ره‌م، به‌ چه‌شنیک ئەو زانستانه‌ی که له‌ دواوه‌ دین؛ دانامه‌زرین تاوه‌کو ئەوانه‌ی که له‌پێشترن دروست نه‌بووین، ئەوانه‌ش که له‌ پێشه‌وه‌ن؛ نابن به‌ پێشه‌کی بۆ ئەوانه‌ی دوا‌ی خۆیان تا به‌ته‌واوی به‌ وێنه‌ی زانسته‌ زانراو و ناسراوه‌کان به‌ ئاکام نه‌گه‌ن.

له‌به‌ر ئەوه‌ و به‌پێی ئەم نه‌هینیه‌ی باسما‌ن کرد، هەر که‌س بیه‌وێت جوره‌ زانستیک فیزی خه‌لک بکات و تیا‌یان بگه‌یه‌نێت - که به‌ره‌می چه‌ند ئەزموونیک

---

¹ له‌به‌ر ئەوه‌ی (یه‌که‌میان) په‌یوه‌ندی به‌م باسه‌وه‌ نییه، راسته‌وخۆ نوسه‌ر رۆشتووه‌ته‌ سه‌ر (دووه‌میان). (وه‌رگێڕ)

زور بيت، ٲه مېش بهر له ډهركه وٲٲى ٲاكامه كان به ډه سه ډه بانگه شهى خه لكى بكات بؤ ٲو ٲو زانسته؛ ٲوا هه وه لكه كى بېسووډه و ٲه نېا بېروهوښى خه لكى ډه شېوېنېٲ و ډه يانخاٲه گېژاوى سه فسه ته وه و به هه له ياندا ډه بات.

بؤ نمونه: ٲه گهر قورٲان بېوٲايه: خه لكېنه! ٲه گهر ډه تانه وېٲ گه وړه بېى خواى به ډېهېنه رٲان بؤ ډه ربكه وېٲ، ٲوا ته ماشاى ٲه وه بكن كه چؤن خؤر وه ستاوه و بې جووله يه و زهوى ډه بزويٲ و ډه خولېٲه وه، بړوانن كه چؤن يه ك ملېون زېنډه وهر له ډلؤٲېك ٲاودا كو بووه ته وه!

ٲه و كاته خه لكى به هؤى ٲم په يامه ي قورٲانه وه؛ يان ٲووشى به ډرؤخستنه وه ي قورٲان ډه برون، يان ٲه وٲا ډه بووايه بېچه وانى ٲه و بؤچوونانې هه يانه؛ بړيار ډهن و خويان به هه له ډا بهرن و ٲېنكارى له گه ل خودى خوياندا بكن، چونكه به پېٲى هه سٲى رووكه شى خويان يان راسٲتر بلېٲن: به هؤى هه له ي هه سٲه كانه وه ٲه وان ته خٲې زهوى و خولانه وه ي خؤر به ډه وړى زه وېدا- ، وه ك راسٲٲيه كى به لگه نه وېسٲ و به رچاو ډه بېنن.

كه وا بوو شېوانډنى بېروهوښى خه لكى به ٲايه ٲى به ٲه ډازه ي ماوه ي ډه سه ډه، ٲه نېا له پېٲاو هه زى هه ډى كه سى ٲم سه ډه مه ي خؤماندا- كارېكه بېچه وانې به رنامه و په بړه وې رېنېشانډانه و له گه ل گيانى رېه وانېزېشدا ناگونجېٲ و ناكوكه.

ٲه ي ٲه و كه سه ي كه به ډگومانېٲ نه كه ٲىٲ ٲم نمونه يه و هاوشېوه كانى بكه ٲىٲ به پېوهر بؤ روانېنه كانى ٲاېنډه سه بارهٲ به حاله ته كانى رؤژى ډوا بې كه له قورٲاندا باس كراون، چونكه كاتېك هه سٲه رووكه شه كانى مروف بواريان بؤ نه رېه خساوه په بېوه سٲ بن به هېچ لايه نېكى ٲه و حاله تانه ي رؤژى ډوا بېه وه؛ ٲه مه واى كړدوه ٲه و باسانه له پله يه كډا بېنننه وه كه شياوى ٲه وه بن روو ډهن و ٲه گهرى به ډېه انٲيان هه بېٲ و ډه كرىٲ باوه رېان بېن به ٲىٲرىٲ و ډلٲيا بېش له باره يانه وه ډروسٲ بېٲ. له بهر ٲه وه جٲى خؤيه ٲىٲ ٲم مه سه لانه به روونى و راشكاوى باسيان لٲوه بكرىٲ، به لام ٲه و بابه تانه ي ٲېمه له باره يه وه ډه وېٲن، له

ئەنجامى ھەلەي ھەستەكانەوھ لە پلەي (دەكریت و دەشیت) دەرچووھ و بە بۆچوونی ئەو خەلكانە گەيشتووھتە پلەي بەلگەنەويست.

لەبەر ئەوھ لە روانگەي رەوانبیزییەوھ وەھا شیاوھ كە بە شاراوھیی و رەھایی باسیان بكریت، ئەمەش لە پیناو ریزگرتن لە ھەستی ئەو كۆمەلە خەلكە و بە مەبەستی پاراستنی بیروھۆشیان لە سەرلېشیتوان، بەلام لەگەل ئەوھشدا قورئانی پیرۆز بە شیوھي ئامازھ و نیشانە و ھیما، باسی ئەم راستییانەي كردووھ و دەرگای خستووھتە سەر پشت بۆ بیرەكان و لە پێي دانانی چەندین نیشانە و بەلگەوھ بانگھێشتی كردوون بۆ ئەوھي بچنە ناو ئەم بابەتانەوھ.

جا ئەي ئەو كەسەي بەدگومانیت! ئەگەر كەسێكي بەويژدان بیت و لەو دەستووړوھ ورد بیتەوھ كە دەفەرموویت: ((كلم الناس علی قدر عقولهم)). واتە: بە ئەندازەي ئەوھي عەقلیان وەریدەكریت، خەلكي بدوینە. ھەرۆھا ئەگەر بڕوانیت بۆ ئەوھي بیر و میتسكي جەماوەر بە ھۆي ناأامادەيي سەردەم و دەوروبەرۆھ

---

^۱ نووسەر بەو جۆرە ھیناویەتي، بەلام ئیمە لە پەرتووگەكانی فەرموودەدا بەم لەفزە بەردەستمان نەكەوت، بەلكو بە لەفزی تر ھاتووھ ((أمرنا أن نكلم الناس علی قدر عقولهم))، واتە: ئیمەي پینغەمبەران فەرمانمان پێ كراوھ بە ئەندازەي عەقلی خەلكي قسەیان لەگەلدا بكەین، كە ئیمامی (دەیلەمی) بە سەنەدیکي لاواز لە (ئیبین عەبباس) ھوھ و ئەویش لە پینغەمبەری خواوھ (دروودی خواي لەسەر) گێزراویەتیوھ، ھەرۆھا ئیمامی (ابن حجر) لە موسنەدی (الحسن بن سفیان) ھوھ ھیناویەتي كە ئەویش لە (ابن عباس) ھوھ بە لەفزی أمرت ان اخاطب الناس علی قدر عقولهم ھاتووھ، واتە: فەرمانم پێ كراوھ بە ئەندازەي عەقلی خەلكي لەگەلیمان بدویم، (ابن حجر) وتوویەتي كە سەنەدەكەي زۆر لاوازه.

لە صەحیحی بوخاریشدا لە (كتاب العلم، باب ۴۹) ھەك وتەيەكي (علي بن أبي طالب) ھیناویەتي كە وتوویەتي: حدثوا الناس بما يعرفون، أتحبون أن يكذب الله ورسوله فەرموودەي ژمارە ۱۲۷، واتە: ئەو شتە بە خەلك بڵین كە دەیزانن و لێي تیدەگەن، ئایا پیتان خۆشە خوا و پینغەمبەری خوا (دروودی خواي لەسەر) بەدرۆ بخزینەوھ. لە پینشەكی صەحیحی موسلیمیشدا لە (باب ۳) دا لە (ابن مسعود) ھوھ دەگێزینەوھ كە وتوویەتي: ما أنت بمحدث قوما حديثا لا تبلغه عقولهم الا كان فتنة لبعضهم، واتە: ھەر كات قسەيەكت بۆ كەسانیک كرد كە لە ئاستی عەقلیاندا نەبوو، ئەوا دەبیت بە فیتنە بۆ ھەندیکیان. ئەمانە بەپوختی لە پینشەوا (العجلوني) وەرگیاوھ لە فەرموودەي ۵۹۲. (دەزگا)

تییینی: نووسەر كاتیک ئەم وتەيەي باس كردووھ: نەيوتووھ فەرموودەيە، بەلكو وتوویەتي دەستووړوھ، واتە ھەك پەندیک ھیناویەتي. (م. فارووق رەسوول)

به‌رگه‌ی ئەو جوړه راستییانه ناگرن، ئەو داواکارییەشیان پێ هەرس ناکریت که په‌یوه‌سته به‌ تیگه‌یشتن له‌و بابەتانه‌ی له‌ ئاکامی به‌دواییه‌کدا هاتنی بیرەکانه‌وه به‌ره‌م دین.

ئەگەر ئەم شتانه له‌به‌رچاو بگریت، ئەوکات ده‌زانیت که ئەو شتیوازی شاراوه‌یی و په‌هاییه‌ی قورئان هه‌لیبژاردوه؛ بریتیه له‌ بیخه‌وشترین پله‌ی په‌وانبێژی، په‌کیکیشه له‌ نیشانه و به‌لگه‌کانی ئیعبازی قورئان.

سه‌باره‌ت به‌ وه‌لامی گومانی سیتیهمیش، که گوايه هه‌ندی له‌ واتای پروکه‌شی ئایه‌ته‌کان به‌لای ئەوه‌دا ده‌چن که دژی به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کان و دۆزراوه‌ زانستییه‌کان بن، ئەوا بزانه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌ قورئاندا ئەوه‌یه که پینمایی خه‌لکی بکات بۆ چوار بنچینه که بریتین له‌:

۱- سه‌لماندنی تاک و ته‌نیایی خوای به‌دییه‌ته‌ر.

۲- سه‌لماندنی پیغه‌مه‌بریتی.

۳- سه‌لماندنی زیندوو‌بوونه‌وه و کوکردنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ رۆژی دوا‌ییدا.

۴- چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ری.

ئێتر باسکردنی بوونه‌وه‌ره‌کان له‌ قورئاندا؛ ته‌نیا شتیکی پاشکویه و درێژه‌باسیکه به‌ مه‌به‌ستی به‌لگه‌هینانه‌وه بۆ ئەو بنچینه، چونکه قورئان بۆ ئەوه نه‌هاتوه‌ته‌ خواره‌وه که له‌ جوگرافیا و گه‌ردووناسی بکوئیته‌وه، به‌لکو کاتیک باسی دروستکراوه‌کان ده‌کات؛ ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئەو دروستکراوانه‌ی په‌روه‌ردگار و ئەو سیسته‌ سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ی بوونه‌وه‌ر بکات به‌ به‌لگه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ به‌دییه‌ته‌ری راسته‌قینه‌ی سه‌رتاپای ئەو سیسته‌ که خوای گه‌وره‌یه.

له‌ راستیدا شوینده‌ستی په‌روه‌ردگار و مه‌به‌ست له‌ دروستکردن و پینکوپینکی سیسته‌مه‌که، له‌ هه‌موو شتیکی بوونه‌وه‌ردا ده‌رده‌که‌وێت و به‌به‌ر چاوه‌وه‌یه.

جا ئێتر گه‌ر نه‌شرانین که چۆن و به‌ چ شتیوازیک به‌دی هاتوه؛ ئەوا کیشه نییه و گله‌ییمان لێ ناکریت، چونکه ئەم مه‌سه‌له‌یه په‌یوه‌ندی به‌ مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌که‌وه نییه. که وابوو ماده‌م باسی دروستکراوه‌کان له‌ قورئاندا به‌

مه به سستی به لگه هیتانه وهیه وه و وه هاش پنیوسته بابه تی به لگه که بهر له بانگه شه که؛ شتیکی زانراو بیت له لایه ن به رامبه ره وه، ههروهه ماده م چاکتر وایه، که هه میشه به لگه پروون و ئاشکرا بیت، له بهر ئه وه بنه ماکانی ریتیشاندان و ره وانیزی وا ده خوازن خسته پرووی ئه م باسانه به جوریک بیت له گه ل بیروبوچوونه هه سته پیکراوه کانی خه لکدا بگونجیت و له گه ل زانیاریه ئه ده بییه کانیاندا بشیت و ری بکات، ئه ویش به وهی هه ندی له واتا پروکه شه کانی ده قه کانی قورئان به و ئاراسته یه دا بپریت که له گه ل بوچوونه کانی ئه واندا بلویت، ئه مه ش نه ک به مه به سستی سه لماندنیا ن، به لکو ته نیا وه ک درکه یه ک یان پاشکرو اتایه کی دارشته کان، هاوکات چند هیما و نیشانه یه کیش دابنیت که ئامازه بکه ن به راسته قینه ی شته کان بو که سانی سپوږ و لیکو له ر.

بو نمونه: ئه گه ر قورئانی پیروژ له بواری به لگه هیتانه وه دا بیه رمو وایه: خه لکینه! بو ئه وهی به باشی له وه تینگه ن و بزانه که خوی گه وه توانا و ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه؛ ئه وا بیر له راوه ستاوی خور و جووله پروکه شه که ی بکه نه وه، ههروهه بیر بکه نه وه له جووله ی روژانه و سالانه ی زهوی، سه ره پای ئه وهی له پروکه شدا راوه ستاوه و بی جووله یه.

ههروهه له لایه نه سهیره کانی هیزی کیشکردنی گشتی. نیوان ئه سته ره کان ورد بینه وه و ته ماشای سه رسو رهینه ره کانی کاره با بکه ن، پروانن بو ئه و تیکه لبوون و ئاویته بوونه بیکۆتاییانه ی نیوان حه فتا توخمه که و سهیری کۆبوونه وهی هه زاران هه زار گیاندار له دلۆپیک ئاودا بکه ن.

ئه گه ر قورئان به م چه شنه ی بیه رمو وایه؛ ئه وا له م حاله ته دا به لگه که به چه ندین پله له باسی بانگه شه که ی شاراوهر تر و ئالوزتر و زیاتر په نهان و ته مو مژاوی ده بوو، که ئه مه ش پچه وانه ی ریسای به لگه هیتانه وه یه.

پاشان به گویره ی ئه وهی که ئه م باسانه له قورئاندا به چه شنی دوور نیازی یان (درکه - کنایه) هاتوون، له بهر ئه وه واتا کانیان ناچنه ناو خولگه ی راست و ناراستیه وه.

بۇ نمونە: ئەگەر سەيرى وشەى (قال) بکەیت، ئایا ئەو بەدى ناکەیت، که بیى ئەلفەکهى سووکه‌لەییەکی بۇ وشەکه دروست کردووه، ئیتر گرنک نییه و چوونیه که ئەگەر بنه‌په‌تی ئەو ئەلفه بیى و او یان قاف یان کاف بیى!

سەرهنجامی باسه که ئەو‌یه: که قورئانی پیروز بۇ سەرجه‌م مرؤفه‌کانی هه‌موو سەرده‌مه‌کان دابه‌زیوه، له‌به‌ر ئەو ئەو سى خالەى باس کران؛ به‌شیکن له به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیعیجازی قورئان. (إشارات الاعجاز)، ل ۱۷۸-۱۸۲.^۱

هه‌روه‌ها مامۆستا سەعیدی نوورسی بۇچوونی وایه، که چیرۆک و به‌سەرهای موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لى بیى)، چه‌ندین ئاماژه‌یان تیا به‌ بۇ دۆزراوه زانستییه نوینییه‌کان، شتیکی زانراویشه که چیرۆکه قورئانییه‌کان تهنیا بۇ ئەو باس نه‌کراون تا پروداوه میژووینییه‌کانمان فی‌ز بکن، به‌لکو چه‌ندین ئامانج و مه‌به‌ستی تریان له‌خۆ گرتووه، له‌وانه: ئاماژه‌کردن و رینیشاندانه بۇ هه‌ندى کاروباری دنیاى.

مامۆستا ده‌لیت^۲: چیرۆک و به‌سەرهای موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لى بیى)، وه‌ک چۆن رینیشاندهرن بۇ سوودوه‌رگرتن له‌ ته‌واوی و کاملی پیغه‌مبه‌ران له‌ پرووی ئایینییه‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا و به‌ هه‌مان شتیوه رینیشاندهریشن بۇ که‌لکوه‌رگرتن له‌ موعجیزه ماددییه‌کانیشیان. به‌لئى، راسته‌ خوی گه‌وره چه‌ندین شتی له‌ئاسابه‌ده‌ری وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک له‌سه‌ر ده‌ستی ئەوان بەدى هیناوه، به‌لام ئەم چیرۆکانه مه‌یلی چاولیکردن و لاساییکردنه‌وه‌ی ئەو کارانه له‌ناو خه‌لکیدا ده‌وروژینن. چونکه بیگومان خوی گه‌وره ئەم

^۱ له‌ جیاتیی ۱۷۸، نووسراوه ۱۸۰، که ئەمه‌یان هه‌له‌یه، له‌ چاپی تازه‌شدا (۱۷۴-۱۷۷). (م. فاروق)

^۲ لیزه‌دا نووسه‌ر باسی نه‌کردووه که ئەم بۇچوونه‌ی مامۆستای له‌ کوچ وه‌رگرتووه و تهنیا بوخته‌ی قسه‌کانی مامۆستا نوورسی هیناوه نه‌ک ده‌قه‌کانی، ئاماژه‌شی به‌ سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌داوه. به‌ریز مامۆستا فاروق پیى وا بوو که ئەم باسه بوخته و کورته‌ی چه‌ند په‌ره‌گرافیکی وته‌ی بیسته‌من له‌ کتیبی (وته‌کان)، بروانه وته‌ی بیسته‌م له‌ کتیبی (وته‌کان)، ل (۲۰۲-۲۶۹)، به‌تایبه‌ت له‌ (ل ۳۵۵). (وه‌رگیز).

موعجيزانهى بهى هۆكار بهدى نههيتاوه، بهلكو چهندين هۆكارى ماددىى بۆ داناون.

بۆ نمونه: 'باى كردووه به هۆكارىك بۆ هاتوچوى پىغهمبهر سولهيمان (سهلامى خواى لى بيت)، به ئەندازهى دوو مانگهري.

قورئانى پيرۆز دهيهويت له ميانهى ئەم چيرۆكانهوه بفرموويت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ (الحشر: ۲)، واته: 'ئەى خاوهن تيروانينهكان، پهند وهربگرن؛ چونكه موعجيزهكانى پىغهمبهران (سهلامى خويان لى بيت) له چهندين رووهوه پهند و ئامۆزگاريمان تيايه بۆ ئيوه. كه وابوو ههول بدن له ههر ههموو رووهكانهوه سوودمەند بن، كوشش بكەن و بهم ريگهيهدا برون، بهشكم له ربي سوننهت و ريسا گەردوونيهكانى خواى گەرهوهه بتوانن شتانيك بهدهست بهيئن لهو موعجيزانه بچن، كه پهروهردگار وهك شتيكى دهستهوسانگەر و لهئاسابهدهر بهخشيويهتى به پىغهمبهرهكانى (سهلامى خويان لى بيت).

دهتوانين بلين: چون تهواويه ئايينيهكان لهسەر دهستی پىغهمبهران (سهلامى خويان لى بيت) خهلاتى گرۆى ئادهمیزاد كراون، به ههمان شيوهش ههندى له تهواوى و كاملبونه مادديه ئايينيهكان و لهئاسابهدهره دنيايهكانيش ههر لهسەر دهستی ئەوان بهديارى بهخشاوان به مروفايهتى. بۆ نمونه: كهشتى، لهسەر دهستی پىغهمبهر نوح (سهلامى خواى لى بيت) پيشكەش به مروفايهتى كراوه. ههروهها ماموستا نورسى دهليت: 'پاشان من له روانگهى ئەم ئايهتهوه:

﴿وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (الأنعام: ۵۹)، واته: 'ههر تهر و وشكيك ههبيت، ههر ههموويان له توماريكي ئاشكرادان. ههروهها به پشتبهستن بهوهى كه قورئان چون به دهق و واتاكانى تيتهدهگهيهنيت؛ به ههمان شيوه به ئاماژه و هيماكانيشى فيرت دهكات، بهگويزه ئهمانه من وهها تيدهگهه مهبهست لهو ئاماژانهى، كه ماموستايهتتى ئيعجازى قورئان له چيرۆكى پىغهمبهران و

^۱ ئا ليزهوه ئەو بهشه دهست پى دهكات كه له (اشارات الاعجاز) وهركيراوه. (ماموستا فارووق).

موعجیزه‌کانی‌اند هیناویه‌تی؛ هاندان و هه‌لئانی مروّقه‌کان بیت بۆ ئه‌وه‌ی هۆکاری گونجاو بگرنه بهر بۆ گه‌یشتن به شتانی‌ک که هاوشیوه‌ی ئه‌و موعجیزانه بن. وه‌ک ئه‌وه‌ی قورئان له رپی ئه‌و چیرۆکانه‌وه په‌نجه بخاته سه‌ر هینله سه‌ره‌کیه‌کان و ئه‌و وینه هاوشیوانه‌ی له ئاینده‌شدا له ئاکامی دوا هه‌وله‌کانی مروّف له پیتاوی پیشکه‌وتندا دینه ئاراوه، ئاینده‌یه‌ک که له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌کانی رابردوو بنیات ده‌نریت، ئه‌و رابردووه‌ی که ئاوینه‌ی دوا‌روژه. وه‌ک ئه‌وه‌ی قورئانی پیروژ ده‌ستی هاندان و تامه‌زرۆکردن به‌ینیت به پستی مروّفا و پی بلیت: هه‌ول بده و کوشش بکه بۆ به ده‌سته‌ینانی ئه‌و هۆکارانه‌ی ده‌تگه‌یه‌ننه هاوشیوه‌ی هه‌ندی‌ک له‌وئاسابه‌ده‌رانه^۱.

ئهی نابینیت یه‌که‌م ده‌ستی‌ک که خه‌لاتی کاتژمیر و که‌شتی پیشکه‌ش به مروّقایه‌تی کردووه، ده‌ستی موعجیزه بووه.

گه‌ر ده‌ته‌ویت له‌م باره‌یه‌وه زیاترت بۆ ده‌ربکه‌ویت، ئه‌وا بروانه ئه‌م ئایه‌تانه:

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة: ۳۱)، واته: خوا هه‌موو ناوه‌کانی فیری ئاده‌م کرد.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاللَّنَّا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ (سبأ: ۱۰)، واته: به‌راستی ئیمه ریز و بایه‌خیکی زورمان به داود به‌خشی، (فرمانمان داوه): ئهی کتوه‌کان و بالنده‌کان، له‌گه‌ل داود زیکر و ته‌سیحات بلیته‌وه، ئاسنیشمان بۆ نه‌رم کرد.

﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوًّا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ (سبأ: ۱۲)، واته: بۆ سوله‌یمانیش با‌مان خسته ژیر فرمانیه‌وه،

^۱ الخوارق.

به یانیان یهک مانگه پری ده رویشته و ئیواران یهک مانگه پری ده هاته وه، کانی - مس-یشمان بو تونده وه:

﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ
اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا
تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (البقرة: ٦٠) واته: ئیمهش پییمان وت (واته به موسا
پیغه مبهر - سه لایمی خوی لی بیت) گۆچانه کهت بده بهو تاشه به رده دا، (که لیی دا)
دوانزه کانی لی هه لقولا:

﴿وَأَبْرِيُّ الْأَكْمَهَةِ وَالْأَبْرَصِ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ يَأْذِنُ اللَّهُ وَأُنْبُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (ال عمران: ٤٩)
واته: کویزی زکماک و کهسی به لهک چاک ده که مه وه، مردووانیش زیندو و
ده که مه وه به فه رمانی خوا:

پاشان سه رنج بده له و زانسته زوروزه به ندانه ی له ئاکامی به دواییه کداهاتی
بیرو که کانی مروقه وه به دی هاتون و داهینراون، که به هه زاران دهن و هه
یه کیکیان زمانحالی ناو و تایبه تمه ندیی جوریک له بوونه وه ره جوراوجوره کانن و
له وانه وه وه رگیراون. به مهش مروقه و اتا و دیمه نه کانی ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ
كُلَّهَا﴾ ئی ئاشکرا کردوه. پاشان ورد به ره وه له و داهینراوه سهیرانه ی، که هوش
و بییری مروقه داهینراون له نمونه ی هیلی شه مه نده فه ر و ئامیزی
برووسکه کردن و چه ندین شتی تر که به هوی نه رمکردنی ئاسن و تونده وه ی
مسه وه به ره می هیتاون و به مهش ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ ئی ده رختووه، که ئاسن
سه رچاوه ی هه موو پیشه سازیه کانه.

هروه‌ها له و فرۆكانه ورد به‌روه، كه بپروهوشى مرۆف هیناویه‌تیه به‌ره‌م كه له پۆژیکدا ماوه‌ی مانگه‌پنیه‌ك ده‌پن، به‌مه‌ش مرۆف له‌وه نزیك بووه‌ته‌وه كه واتای ﴿غُدُوْهَا شَهْرٌ وَّرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾ ده‌ریخات و به‌رجه‌سته‌ی بكات.

هروه‌ها له و ئاسته رامینه كه هه‌ولی مرۆف پپی گه‌یشتوو، وه‌ك داهیتانی چه‌ندین ئامیر و ده‌زگا و ئامرازی وه‌ها كه كاتیک ده‌خرینه‌گه‌ر له خاكیكى لمانوی وشكدا؛ سه‌رچاوه و ئاوی سازگاری به تاف لی هه‌لده‌قولیت و ئه‌و خاكه لمینه ده‌گۆریت بۆ باخچه‌یه‌کی رازاوه، به‌ جوړیک كه له‌وه نزیك بووه‌ته‌وه ئایه‌تی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ئاشكرا بكات.

هروه‌ها سه‌رنج بده له ئه‌زمونه‌كانی مرۆفایه‌تی له یواری پزیشکیدا كه چه‌ندین شتی له ئاسابه‌ده‌ری به‌ره‌م هیناوه، به‌ چه‌شنیک نزیك بووه‌ته‌وه له‌وه‌ی به‌ پشتیوانیی خوا؛ كویری زكماك و مرۆفی به‌له‌ك و خاوه‌ن ده‌ردی درێژخایه‌ن چاك بكاته‌وه.

له‌مانه‌وه ده‌بینیت، كه ته‌واو گونجاوه و ئاراسته‌یه‌کی راست و دروستیشه ئه‌گه‌ر بلتیت: ئه‌م دیمه‌نانه بریتین له‌وه‌ پهند و ئامۆژگاری و خوچواندن و یادکردنه‌وانه‌ی كه چیرۆكه‌كان ئاماژه‌یان بۆ کردوو و خه‌لكیان بۆ هان داوه.

هروه‌ها بپروانه بۆ ئه‌م ئایه‌تانه:

﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (الانبیاء: ۶۹)، واته: ئه‌ی

ئاگر سارد به‌روه‌وه و بیزیان به.

﴿لَوْ لَأَنَّ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ (یوسف: ۲۴)، واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌لگه‌ پوونه‌ی

په‌روه‌ردگاری نه‌دیایه.

﴿بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ دیمه‌نی پیغمبر یه‌عقوب (سه‌لامی خوی لی بیت) که به‌نجهی خوی گه‌ستووه^۱ وه‌ک له ریوایه‌تیکدا هاتووه.

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ (یوسف: ۹۴)،
واته: "جا کاتی کاروانه‌که (له میسر) ده‌رچوو، باوکیان وتی: به‌راستی من هه‌ست به بونی یوسف ده‌که‌م".

﴿يَا جِبَالُ أَوِّبِي﴾ (سبأ: ۱۰)، واته: "ئهی چیاکان، له‌گه‌ل داود زیکر و ته‌سیبجات بلینه‌وه".

﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل: ۱۶)، واته: "سوله‌یمان) وتی: ئهی خه‌لکینه، فیری زمانی بالنده‌کان کراوین".

﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ (النمل: ۴۰)، واته: "من بۆت دیتیم پیش ئه‌وه‌ی چاوت بترووکینی".

ئه‌مانه و چه‌ندین ئایه‌تی تری هاوشیوه‌یان.

پاشان سه‌رنج بده له و شتانه‌ی که مروّف دوزیونیه‌تیه‌وه، وه‌ک ئه‌و پله ناگره‌ی که سووتینه‌ر نییه و ئه‌و هۆکار و که‌ره‌ستانه‌ی ری له سووتاندن ده‌گرن. هه‌روه‌ها سه‌رنج بده له و هۆکارانه‌ی له بواری گواستنه‌وه‌ی ده‌نگ و په‌نگدا دایه‌یناون، که ده‌توانن وینه‌کان و ده‌نگه‌کان له شوین و ماوه‌ی دووره‌وه له چاوترووکانیکدا به‌یننه به‌ر ده‌ست و بۆت ئاماده بکه‌ن. پاشان ته‌ماشای ئه‌و

---

^۱ (السیوطی) له ته‌فسیره‌که‌یدا باسی کردووه و وتویه‌تی: (عبدالرزاق) و (الفریابی) و (سعید بن منصور) و (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (ابن أبي حاتم) و (أبو الشيخ) و (الحاکم) له (ابن عباس) وه‌ گنراویانه‌ته‌وه و (الحاکم) به ریوایه‌تیکی راستی داناوه. له‌م گنراوه‌یه‌یدا هاتووه که "حتی رأی برهان ربه"، واته: جبریل (سه‌لامی خوی لی بیت) له‌سه‌ر شینوه‌ی پیغمبر یه‌عقوب (سه‌لامی خوی لی بیت) هاتووه، به چه‌شنیک هه‌ردوو په‌نجهی خوی گه‌ستووه... تا دوا‌یی باسه‌که‌ی هیناوه، (الطبری) پیش له ته‌فسیره‌که‌یدا گنراوه‌ی زوری به چه‌ندین له‌فزی جیاواز له باره‌یه‌وه هیناوه، که هه‌موو ریوایه‌ته‌کانی قسه‌وباسیان له‌سه‌ره و که‌مترین قسه‌یه‌ک له باره‌یانه‌وه بوترتین ئه‌وه‌یه، که هه‌ر هه‌موویان "مضطرب‌ن. (ده‌زگا)؟

ئامېترانە بکە، کە بېرى مەرۇف داھېئانوان لە بواری تۆمارکردن و لېدانەوھى قسەکان، ھەر وھا بەکارھېتانی چەندین جۆرى بآئندە و کۆتر لە بواری جیاجیاکاندا، زۆر شتى تریش دەکریت ئەمانەى باسکران؛ بکەیت بە پېنوەریک بۆیان، تاوھکو بۆت دەریکەوئیت گونجاویبەکی ئەوتۆ لەنتوان ئەم دوو بەشەدا (واتە لەنتوان ئایەتەکان و داھیتانەکانی مەرۇفدا) ھەبە، کە شایستەى ئەوھە لە بارەبەوھ بوتریت: "ئایەتەکان چەندین ئاماژە و ھیمايان تیاہ بۆ ئەو داھیتان و دۆزینەوانە..."^۱

* * *

دەکریت ئەم خوئندنەوانە لەم چەند بنچینەبەى لای خواریوھدا بوخت بکرینەوھ:

۱. قورئانی پېرۆز گوفتار و قسەى خوای گەورەبە و لە زانستى خوایبەوھ سەرچاوەى گرتووە، ئەو زانستەى چواردەورى ھەموو شتىکی گرتووە و بە گشت شتىک ئاگادارە، ھەر لەبەر ئەم ھۆبەشە، واتای گوفتارەکانى خوای گەورە بە رادەبەک فراوانن، تا ئەو پلەبەبەى کە ناکریت قسەى مەرۇفى پى بەراورد بکریت، چونکە قسەى مەرۇف پشت بە زانستىکی دیاریکراو و سنووردار دەبەستیت.

۲. خودى قورئان ئەوھى راگەیاندووە، کە ھەندى لە راستیبەکانى لە سەردەمانىکی دوای سەردەمى ھاتنەخوارەوھیدا ئاشکرا دەبن و دەردەکەون.

۳. قورئانى پېرۆز رووى گوتار و پەبامەکەى ناکاتە نەوھبەک و شوئینىکی دیاریکراو، بەلکو بۆ ھەموو مەرۇفایەتبیبە، لە گشت سەردەم و جىتگەبەکدا تا ھاتنى رۆژى دوایى.

۴. ئایەتە دامەزراو و واتا رۆشنەکانى قورئان (محکمات) سەبارەت بە بیروباوەر و پەرستن و کار و کردەوھ و ھوکمەکان؛ ھەر لە سەردەمى پېشینیانى چاکەکارەوھ (السلف الصالح) و اتاکانیان زانراون و تىگەبىشتنى تىرۆتەسەلبان لە

^۱ (اشارات الاعجاز)، ۲۵۳-۲۵۵، لە چاپى نوئیدا: ۲۳۸-۲۳۹.

بارهوه گه لاله بووه، ههروهها ئهم واتا بنچينه ييانه ي قورئان، ههركيز به وهرچهرخانى پوژگار و تپه پيوونى كات ناگورپين و ئالوگورپان به سهردا نايهت. به لام جگه له م مه بهسته سهره كيانه، قورئان چهندين واتاي لاهه كيشي له خق گرتووه كه له و ئايه تانه ي واتاي زياده و جوراوجور هه لده گرن (متشابهاهات)؛ سه رچاوه يان گرتووه.

ده شيت واتاكانى ئهم چه شنه يان، دواى سه رده مى هاتته خواره وه ي قورئان به چهندين سه ده، ئه وكات به ته واوى و به ورده كاربييه وه پووشن بينه وه و ده ركيان پي بكريت، له وانه شه تيگه يشتنى پيشينى ئهم ئوممه ته بۆ ههندي له م ئايه ته فره واتايانه، برىتى بيت له تيگه يشتنى كشتى، كه له پووكه شى ئايه ته كانه وه وهرگيراييت.

ه. خواى دانا و كاربه جينى ره ها، ويستويه تى قورئانه كه ي، هه موو چه شن و جوره كانى ئهم موته شابيه هانه يان فره واتايانه له خويدا كو بكا ته وه، كه به هويانه وه قورئانى پيروژ ژماره يه كى به كجار زور و بينشومار واتاي جوراوجورى له خق گرتووه.

له م جوره بابته تانه دا، خواى گه وره نه يويستووه مه سه له يه كى ديارى كراو بسه پينيت به سه ر به نده كانيدا، به لكو ده رگاي ئيجته يادى والا كردوه بۆ ژيرى مروفايه تى، تاوه كو بوخوى ئه و رينگه به بكرى ته به ر و ئه و نيعمه ته ي خوا پينى داوه له بوارى تيگه يشتن و ده ركپيكرندا؛ به دى به ينيت و تيا رهنگ بداته وه.¹

ههندي كه س وه ها گومان ده بن، كه له يه كچووه كان (موته شابيه هانه كان) به چه شنى كن هيج واتايه ك نابه خشن و ته واو ناديارن، ئهم گومانه ش هه له يه كى گه وره يه، چونكه له راستيدا ئهم موته شابيه هانه نه فه راموشكراون و نه قسه ي بيواتاشن، به لكو له به ر ئه وه ي ژماره يه كى زور واتايان له خق گرتووه؛ ناتوانين ئه و واتايه ي، كه مه به سه به روشنى به كلا بكه ينه وه و وه ها ده رده كه ويته، كه واتاكانيان ناديار بن. هوى ئهم ناديارى و شاراوويه يش ئه وه يه، بىرى مروفا

¹ محمود شلتوت، تفسير القرآن الكريم، القاهرة، ٦٧-٦٨.

نہیتوانیوہ لہو پراستیہ گشتگیرانہ حالی بیت، کہ موتہ شایبہ فرہواتاکان
مہبہستیانہ.

لہ پراستییشدا فرہواتا: بریتیہ لہو دہربرینہی، کہ کوی لایہن و پوہکانی
رہوانیژیی لہخو گرتوہ، ہر لہ بہکارہیتانی حقیقت و مہجازوہ بگرہ تا
شیوازی ٹاشکرا (پاشکاوئی) و نمونہ ہینانہوہ و ساغکردنہوہ و دیار و شاراوہ،
ہر لہ بہر ٹوہ پیشتر فرہواتامان بہ (زانراویکی نہزانراو) و ہسف کرد.

ٹاشکراشہ، کہ شاراوہی و نادپاریی قسہ لہ ہندی جینگہدا، یہکیکہ لہ
نایابترین پوہکانی رہوانیژیی، ہرہوک ہموو کہ سینکیش شایستہی ہموو
جورہ گوتار و قسہیک نیبہ، ہرہوہا بہ شیوہیکہ کی گشتی لہ وزہی مروفدا
نیبہ، کہ بتوانیت تہواوی زانستی گشتگیری خوی و ہک پٹیویست حالی بیت و
رہبگہیہنیت. بروانہ تہفسیرہ بہنرخہکہی موفہسیری تورکی ہاوپہرخ (محمد
حمہدی باوزیر) کہ بہ زمانی تورکی دایناوہ بہ ناوی (حق دینی قرآن دلی)، چاپی
ٹہستہنبول، سالی ۱۹۳۵، بہرگی ۱، ۴۸ل.

بہم شیوہیہ دہتوانین ہندی لہ فرہواتاکانی قورٹان بچوینین بہ گلپینکی
کریستالی ٹاویزہی، کہ لہ بنہرتدا پوٹشانیہکہی ناگوریت، بہلام بہ ہوی ٹوہی
شووشہ کریستالہکان ژمارہیکہ کی زور گوشہیان ہہیہ؛ نیتر بہپنی ٹہم گوشانہ
رہنگہکان و تیشکہکانیش دہگورین، واتہ بہگویرہی جیاوازی پوانینی خہلکی
دہگورین و بہم چہشنہ تیشکدانہوہ و شہوقہکان بہبہردہوامی نوٹ دہبنہوہ.

۶. واتاکانی قورٹانی پیروز لہ چہندین پلہدا خویان دہنوینن و گہلی واتای
ہمہجور ہن کہ دہچنہ ژیر پکیفی واتا ٹاشکراکانیہوہ. واتا ٹامازہی و
ہیمایہکانیش پلہیکہ لہ پلہکانی واتاکانی قورٹان، ہرہوہا ٹہم واتا ٹامازہیبیانہ
بوخویان واتاگہلیکی گشتین و لہ ہموو سہردہمیکدا چہندین بہش و تاکیان
ہہیہ، ٹہم بہشانہش نہک ہر لہ بہا و پایہی قورٹانی پیروز کہم ناکہنہوہ،
بہلکو خزمہت بہ بواری ٹیعجاز و رہوانیژییہکہی دہکن و بہہیزی دہکن.^۱

^۱ (سعید النورسی، شعاع، ۶۴۴.

ئەمەش ئەو نەگەنە قورئان ھىندە ناديار و ئالوز بېت، كە بتوانىت بە
 ويستى خۆت بۆ ھەر لايەك بەتەويت؛ رايىكىشىت، بەلكو ماناي وايە: كە ھەندى لە
 ئايەتەكانى قورئان واتاكانيان بە يەكداچوون و تىكھەلكيشن (وھك ئەو بازانانەى،
 كە لەسەر پووى ئاويك دەبينزين، كاتىك شتىك دەخريته ناو ئاوەكەو)، بەبى
 ئەوھى و اتا بنەپەتتەكە بگۆرپت، چونكە ئايەتەكە ھەريەك لە روالەت و ناخ و
 رەگورپشەى زۆرى لەخوگرتووه، شىوازى ئايەتەكەش ھەموو ئەم رەگەزانە
 دەگرپتەو، ھەر لەبەر ئەمەشە تىگەيشتنى خەلكى لە ئايەتەكە بەپىي رادە و
 ئاستى زانستىيان جياوازە.

۷. خواى گورە لە وەسفى قورئانى پىروژدا دەفەرموويت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ (النحل: ۸۹) واتە: ئىمە قورئانمان ناردوتە
 خواروھە بۆت، كە پرونكەرەوھىە بۆ ھەموو شتىك. ھەروھە پىغەمبەرىش
 (دروودى خواى لەسەر) دەفەرموويت: "لا تنقضي عجائبه و لا يخلق على كثرة
 الرد، رواه الترمذي^۱ في سننه في كتاب فضائل القرآن، ۱۴. واتە: شتە
 سەرسورپەتەكانى قورئان كۆتايان نايەت و بە دووبارەكردەنەو و زۆر
 خويندنەوھش كۆن نايەت."

^۱ پيشەوا (الترمذي) لە بابەكانى (فضائل القرآن)دا رىوايەتى كردووه، بابى ۱۴، فەرموودەى ۲۹۰.
 ھەروھە پيشەوا (الدارمي) لە سونەنەكەيدا رىوايەتى كردووه، بەرگى ۲، ۴۳۵، ھەردووكيان لە
 (الحارث)ھو و ئەويش لە (علي)ھو گىراويەتەو، سەنەدى فەرموودەكە (أبو المختار الطائي) و
 (ابن أخي الحارث الأعمري) تىدايە، كە ھەردووكيان نەناسراون. (الحارث الأعمري)يش قسەيەكى
 مەشھورى لەسەر، ھىچ كەسىكى تىرش كە قسەى لەسەر نەبىت؛ بە موتابەعە فەرموودەكەى
 دووپات نەكردووتەو، ئىمامى شەوكانىش لە (الفوائد المجموعه)دا لە زارى پيشەوا (الصنعاني)وھ
 دەلەيت: كە ھەلبەستراو. پيشەوا (المعلمي) لە پەراويزەكەيدا وتوويەتى: سەنەدەكەى لاوازە، بەلام
 دەقەكەى (متن) باشە، لەبەر ئەو نەاشىت بىريارى ھەلبەستراوى بۆ بدريت، بىروانە ل ۲۹۶، پيشەوا
 ئەلبانىيش وتوويەتى لاوازە، بىروانە (ضعيف الجامع).

تىبىنى: فەرموودەكە لەلاى (الترمذي) بەم جۆرەيە: ((و لا يخلق على كثرة الرد و لا تنقضي
 عجائبه))، واتە: پىچەوانەى ئەوھى دانەر نووسيووتەى و رستەكان پاش و پيش كراون. (دەزگا)؟

جا ئه گهر، رابوچوونی پيشه‌وا (الشاطبي) و دكتور (الذهبي) و هاوشيوه‌کانيان راست و دروست بووايه و جزری و اتاكانی قورئان سنوردار بووايه، ئه‌وا ده‌بوو شته سه‌رسورهيته‌ره‌کانی کوتاييان بهاتايه و ته‌واو ببوونايه. قسه و ريوايه‌تی زوريش هه‌ن له باره‌ی ئه‌وه‌ی، که قورئان فره‌واتا و پرووی زوری هه‌يه، په‌رتوکه‌کانی ته‌فسيريش، که به هه‌زاران به‌رگ ده‌بن؛ به هه‌موو جياوازی و هاوراپيه‌کانيانه‌وه گشتيان شايه‌تی بۆ ئه‌م فره‌واتاييه‌ی قورئان ده‌ده‌ن. ماموستا (محهمد ره‌شيد ره‌زا)ش، کاتيک هاتووته سه‌ر شيگردنه‌وه‌ی ئيعجازی قورئان، له‌ژير ناوئيشانی (ئيعجازی قورئان به ساغکردنه‌وه‌ی هه‌ندی مه‌سه‌له لای مروّف نه‌زانراو بوون)؛ باسيکی نووسيوه، که تيايدا ده‌ليت:

پرووی هه‌وته‌م: قورئان ساغکردنه‌وه‌ی زور بابته و مه‌سه‌له‌ی زانستی و ميژوویی له‌خۆ گرتووه، که له سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌ويدا نه‌زانراون و پاشان له سه‌رده‌مه‌کانی دواتردا درکيان پيکراوه، ئه‌ويش له ربي ئه‌و زانيارپيانه‌وه، که بۆ تويزه‌ران و ليکوله‌ران ده‌رکه‌وتوون و ئاشکرا بوون، سه‌بارته به سه‌روشتی گه‌ردوون و ميژووی مروّف و ريساكانی په‌روه‌ردگار له دروستکراوه‌کاندا. دواي ئه‌وه‌ی، که چه‌ند نمونه‌يه‌کی جوراوجور بۆ ئه‌م بابته ده‌هينيته‌وه، له کوتايدا ده‌ليت: که وا بوو په‌رتوکه‌که‌ی خواي گه‌وره روونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌و فه‌رمايشته‌ی خواي گه‌وره خويه‌تی که ده‌فه‌رموويت: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (الرحمن: ۲۹)، واته: هه‌موو پوژي خواي گه‌وره له هه‌لسوورانی کارتيکدايه. (تفسير المنار، ۱/۲۱۰-۲۱۲)

۸ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی، که به‌رزترين مه‌به‌ست و بالاترين ئامانج له ناردي قورئانی پيروژ: بريتييه له رينمايیکردن و رينيشاندان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قورئان؛ (بنچينه‌کانی ئيعجازی) له بواره‌کانی ياسادانان و ده‌روونی و په‌وانبيژي و زانستیدا له‌خۆ گرتووه. بروانه (تفسير الآيات الكونية)، الدكتور عبدالله شحاته، چاپی القايره، ۱۹۸۰-ک، ۲۲ل.

۹. گومان له وهدا نيبه، كه ناگونجيت ئه و فهرمايشتانهى له لايهن خواى گه ورهى زانا به په نهانه كانه وه هاتوره، به پيى تيگه يشتنى ته نيا كومه ليك، يان بوچوونى يهك دهسته واتا بكرين و ليك بدرينه وه، به لكو و اتاكان -خويان به چه شنيكن- له گه ل راستيه كاندا يهك دهگرته وه. له بهر ئه وه ئه گه ر هه ر شتيك له زانستيگ له زانسته كاندا له چوارچيوه ي راستيدا گيرسايه وه، ثاياته كه ي قورئانيش په يوه نديى به و باسه وه هه بوو؛ ئه وا ده شيت ئه و راستيه زانستيه به به شيك له مه به ستى ثاياته كه دابنريت، به ئه ندازه ي ئه و ئاسته ي تيگه يشتنه جوړاو جوړه كاني مروف پتيگه يشتووه يان پيى ده گات، ئه مه ش له پله يه كه وه بو پله يه كي تر جياوازه و له ئاستيگه وه بو ئاستيكي تر ده گورپيت و له سه ر بوونى تيگه يشتنيكي دروست بنيات دهنريت.

مه رجه كاني راست و دروستي تيگه يشتن و ليك دانه وش ئه وه يه كه:
 يه كه م: له چوارچيوه ي واتا ره سه ن و دروسته كاني زمانى عه ره بي دهرنه چيت و وشه كه بو ئه و جوړه و اتايه ده ست بدات.
 دووهم: به بن به لگه له واتا ديار و ئاشكراكه ي دوور نه خريته وه بو و اتايه كي ناديار و شار او ه.

سپينه م: به زور سه پاندين و زياده رو يى پتوه ديار نه بيت.
 چوارهم: له واتا بنچينه يه كه ش به دهر نه بيت.
 ئه مه ش بو ئه وه ي ليك دانه وه كه، وهك ته فسيري (باطني) يه كاني لى نه يه ت، هه روهك ماموستا (محمد الطاهر بن عاشور) ده فهرموويت.
 ۱۰. ئاشكرايه مه به سه ته كاني قورئان ده گه رپينه وه بو گشتگيريى بانگه وازه كه، خودى قورئانيش موعجيزه يه كي به رده وام و هه ميشه ييه، له بهر ئه وه وا پتويست ده كات، بابته و باسى وه هاى تيدا بيت بشيت بو ئه وه ي ئه و خه لكانه ي له ثاينده دا دين؛ به گويزه ي تيگه يشتنى خويان به هره ي لى وه ربگرن له سه رده مانيدكا، كه زانسته جوړاو جوړه كان له ناو خه لكيدا بلاو ده بنه وه.

^۱ هه مووان ده گريته وه له گشت جيگه و كاتيدكا. (وه رگيز)

۱۱. سه‌بارهت به قسه‌نه‌کردنی پيشين له‌م باره‌يه‌وه^۱، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست ئه‌وه بيت ئه‌وان قسه‌يان له‌و باب‌ه‌تانه نه‌کردووه، که په‌يوه‌نديان به مه‌به‌سته‌کانی قورئانه‌وه نيه؛ ئه‌وا ئيمه‌ش هاوړاين و پشنگيری ئه‌م بؤ‌چوونه ده‌که‌ين، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست ئه‌وه بيت ئه‌وان قسه‌يان له‌و باب‌ه‌تانه نه‌کردبيت، که په‌يونديان به مه‌به‌سته‌کانی قورئانه‌وه هه‌يه؛ ئه‌وا ئيمه‌دان به‌مه‌دا نانين و له‌گه‌ل ئه‌م رايه‌دا نين و پيمان وا نيه ئه‌وان (واته پيشين) ته‌نيا له سنووری واتای ديار و رووکه‌شی ئايه‌ته‌کاندا وه‌ستابن، به‌لکو له بواړی چه‌ندين زانستدا، که جیي بايه‌خيان بوون؛ چه‌ندين شتيان روون کردووه‌ته‌وه و باسيان له ورده‌کاريه‌کان کردووه و لق و به‌شی تريان بؤ‌داناوه، ئه‌مه‌ش ريمان لی ناگریت، که ئيمه‌ش شوينپي ئه‌وان هه‌لبگرين له بواړی کومه‌له زانستکی تردا، که به هه‌مان شيوه خزمه‌ت به مه‌به‌سته قورئانيه‌کان ده‌کن، هه‌روه‌ک زانای موفه‌سير (الطاهر بن عاشور) به‌ره‌حمه‌ت بيت باسی کردووه.

رېيازى مامناوه‌ند ئه‌وه‌يه که ده‌ليت:

قورئانی پيروژ سه‌بارهت به هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی گرنه‌گه بؤ‌مروف بيانزانيت، بؤ‌ئه‌وه‌ی به جه‌سته و به گيان بگاته پله‌ی ته‌واړی و کاملبوون؛ چه‌ند بنچينه‌يه‌کی گشتی له باره‌يانه‌وه هيتاوه، هاوکات ده‌رگا‌ک‌ه‌شی به‌کراوه‌یی جيه‌يشتووه بؤ‌که‌سانی پسپوړ و تايبه‌تمه‌ند، که خه‌ريکی تاووتويکردنی زانسته جوړاو‌جوړه‌کانن، تاوه‌کو -به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی بؤ‌يان ره‌خساوه، بيزانن له‌و سه‌رده‌مه‌ی خو‌يانی تندا ده‌ژين- ورده‌کاريه‌کانی ئه‌و بواړانه بؤ‌خه‌لکی روون بکه‌ته‌وه.

ژماره‌يه‌ک له زانايانی سه‌رده‌می نو‌ی ئه‌م رېيازه مامناوه‌نده‌يان گرتووه‌ته به‌ر، له وينه‌ی (الطاهر بن عاشور) و (سعید النورسي) و (محمد رشيد رضا).

^۱ واته ليکدانه‌وه‌ی قورئان به‌گويزه‌ی زانسته جوړاو‌جوړه‌کان. (وه‌رگير)

بِقَ نَمُونَه، خَوای گه وره ده فهرموویت ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (الاعراف: ۵۴) واته: "خَوای گه وره) ئاسمانه کان و زهویی له شهش رۆژدا دروست کردوه.^۱

ههروهها ئایه تی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ﴾ (البقرة: ۲۳)، واته: "ئه گهر ئیوه له گوماندان له م قورئانهی که ناروو مانه ته خواره وه بق بندهی خومان (محهمه د - دروودی خَوای له سه ر)، ئه و سووره تیک بینن به وینهی ئه و."^۲

ههروهها له و زانایانهی ئه م ریبازه یان هه لباردوه؛ ماموستا (المراغی)یه، بق نموونه له ته فسیره کهیدا بروانه بق ته فسیری ئه م ئایه تانه: ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ (الحجر: ۱۹)، واته: "رواندو مانه تیایدا (له زه ویدا) له هه موو رووهک و به رو بوومیک به ریکو پیتیکی و به ئه ندازهی پتیوست."^۳

﴿وَكُلٌّ فِي فَالِكٍ يَسْبَحُونَ﴾ (یس: ۴۰)، واته: "هه ریه که یان (خۆر و مانگ) له خولگه یه کی تایبه تی خویاندا ده سوورینه وه."^۴

﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ۵)، واته: "به شیوه یه کی که وانه یی شه و دینیت به سه ر رۆژدا و به هه مان شیوه ی که وانه یی رۆژیش به سه ر شه ودا ده هینیت."^۵

^۱ بروانه بق (تفسیر المنار): ۴۴۵/۸-۴۴۸.

^۲ بروانه بق (تفسیر المنار)، ۲۱۰/۱-۲۱۲.

^۳ بروانه (تفسیر المراغی)، ۱۵/۱۴.

^۴ بروانه: (تفسیر المراغی)، ۱۰/۲۳-۱۱.

^۵ (تفسیر المراغی)، ۱۴۵/۲۳.

هروه‌ها بق قسه‌کانی (الدكتور محمد عبدالله دران) پروانه دهرباره‌ی هندی
ثایه‌تی قورئان، که ئەمیش یه‌کیکه له‌و زانایانه.

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ (۵) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (۶)﴾ (الطارق: ۵-۶)

واته: "که‌واته با ئاده‌میزاد ته‌ماشا بکات و سه‌رنج بدات که له چی دروست
کراوه! له ئاوکی هه‌لقولاو دروست کراوه."

ئەم ئایه‌ته باس له سه‌رچاوه و بنه‌ره‌تی دروستیوونی مروّف ده‌کات.

﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نُورٍ مِنْ نُورٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ (الحج: ۵)، واته:

"سه‌ره‌تا ئیوه‌مان له خاک و خۆل دروست کردوووه و له‌وه‌ودوا (نه‌وه‌کان) له
نوتفه‌یه‌ک و پاشان نوتفه‌ش ده‌بیته عه‌له‌قه."

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا﴾ (المؤمنون: ۱۴)، واته: "دواتر نوتفه‌که‌مان کرد به

عه‌له‌قه‌یه‌ک، پاشان عه‌له‌قه‌که‌مان کردوووه به گوشتپاره‌یه‌ک، ئینجا گوشتپاره‌که‌مان
کۆریوه به ئیسک و ئیسکه‌که‌شمان به گوشت داپۆشیوه."

ئەم دوو ئایه‌ته باس له سیفه‌ته‌کانی کۆرپه‌له ده‌که‌ن له سکی دایکیدا.

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الانبیاء: ۳۰)، واته: "ه‌موو شتیکی

زیندوو‌مان له ئاو فه‌راهه‌م هیناوه."

ئەم ئایه‌ته‌ش باس له‌وه ده‌کات که سه‌رچاوه و بنه‌ره‌تی ه‌موو گیانداران له

ئاوه‌وه هاتوووه.

﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتَنثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ

وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ (الروم: ۴۸) واته: "خوا‌ئه‌و بایانه

دهنيريت بؤ ئه وهى هه وره كان بجوولينن، ئنجا (خوا) چۆن بيهوى (ئو هه وره) بلاو دهكاته وه به ئاسماندا و كويمان دهكاته وه له سهر يه كتر، ئنجا دهيينى باران له نيوانى هه وره كه وه ديتته ده ره وه و ده باريت. ئهم ئايه ته ش باس له پي كه اتنى باران دهكات.

﴿يُكْوِرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ٥)، واته: به شيوه يه كى كه وان هى شه و دينت به سهر رۆژدا و به هه مان شيوه ي كه وان هى رۆژيش به سهر شه ودا ده هينت.

باس له وه دهكات كه زهوى شيوه كه ي گوييه.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ (الرعد: ٤١) واته: ئايا خوانه ناسان نه يانبينويه ئيمه چۆن ئه ملا و ئه ولاى زهوى كه م ده كه ي نه وه.

﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ (النبيا: ٤٤)، هه مان واتاى ئايه ته كه ي پيشووتره.

هه ردووكيان باس له وه ده كه ن كه شيوه گوييه كه ي زهوى له لاكانيه وه ناته واوه.

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (يس: ٣٨) واته: خوريش به ره و بنكه يان سه ره وتى خوى ده كه ريت و ده روات. پيمان ده ليت كه خور به ره و خالتيكى دياريكراو ده روات.

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ﴾ (الانعام: ٣٨) واته: هه ر زينده وه ر و گيانله به ريك هه يه به سهر زه ويدا ده روات و هه ر بالنده يه ك به باله كانى به ريت، ئه وانيش هه ريه كه يان ئوممه تيكن وه ك ئيوه. له وه ده دويت كه هه موو پوله كانى گيانداران ژيانتيكى به كومه ل ده به نه سه ر به ويته ي مروف، به تاييه تي هه نگ (بروانه النحل، ٦٩).

﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ﴾ (یس: ۳۶) واته: پاک و بیگهردی بۆ ئه و

زاته ی که هه موو دروستکراوه کانی به جووت دروست کردووه.

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ (الذاریات: ۴۹) واته: ئیمه له هه موو

شتیک جووتمان دروست کردووه (له ئاده میزاد و گیاندار و پوههک و بیگیان و...) ههردووکیان پیمان ده لێن، که خوای گه وره هه موو شتیکی به جووت دروست کردووه.

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ (الحجر: ۲۲)

واته: ئیمه شنه بامان ناردووه، که پیتینه ری پوههک و دار و دره خته، ههروه ها بارانمان له ئاسمانه وه باراندووه (باس له پیتاندن دهکات به هوی باوه). ئه مانه و چه ندین نمونه ی تری هاوشیوه له بواره که دا.

پاشان دوا ی ئه وه ی دکتور (دراز) په خنه دهگریته له پوچوون و زیاده پوه ی له بواری گونجاندنی نیوان دهقه قورئانییه کان و ئه نجامه زانستییه کاند؛ ئه وکات هاتووه ته سه ر باسکردنی سوودی بیرکردنه وه له ئاسوکانی بوونه وه ر و خودی مرؤقه کان، دواتریش ده لیت: ئیمه هه رگیز ته فسیری ئه و ئایه تانه ی باسکران؛ به و شته دۆزراوانه ناکه ین، که ئاماژه مان بۆ کردن، به لام له راستیدا خو مان ئه و گونجان و وهک یهک بوونه سه رسوره یته ره ده بینین، که له نیوان دهقه قورئانییه کان و ئه و دۆزراوه زانستییه دا هه یه، که له ئه نجامی لیکۆلینه وه دوا ییه که کانی که سانی پسپۆره وه به درێژایی چه ند سه ده یه کی زۆر هاتوونه ته به ره هم.

ناشکریته ئه مه به ریکه وت بیت، به لکو وا پتیویست دهکات، که موعجیزه یهک

بیت.^۱

ههروه ها مامۆستا (محمد المدنی) و شیخ (محمود شلتوت) و مامۆستا (حسن

البنای) و مامۆستا (سید قطب) یش هه مان رینبازیان گرتووه ته به ر.

^۱ بروانه (المدخل فی القرآن الکریم)، ل ۱۴۴.

ماموستای شهید (سید قطب) کاتیک هاتووه ته سهر ته فسیری ئایه تی: ﴿يُكْوِّرُ
 اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ٥) وتوویه تی: له راستیدا
 ئەمه دەربرینیکی سهرسور هیتەر، وا له و کەسه دەکات کە لئی دەروانیت؛ بە
 تهواوی ناچار بیت ئاوریک له و دۆزینەوه نوێه بداتەوه، کە دەلێت شیوهی زهوی
 گۆییه، ئەگەرچی من له (في ظلال) دا سوور بووم له سهر ئەوهی، کە واتاکانی
 قورئان بەسەر بیردۆزه تازە دۆزراوه کانی مرقۇدا دانەبەرم، بەلام سهره رای ئەم
 سووربوون و بەتەنگەوه بوونەشم؛ ئەم دەربرینه تهواو ناچارم دەکات، کە بڕوانمه
 بابه تی گۆیبوونی زهوی...^٢

ههروهها له ته فسیری ئایه تی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ (الذاریات:
 ٤٩) باسی له وه کردووه، کە وهک دیاردهیهکی گشتگیر هه موو شتیک له جووت
 دروست کراوه و تەنانەت گەردیلەش لەم دیاردهیه بەدەر نییه، کە له هەردوو
 بارگهی کاره بایی موجهب و سالب پیک هاتووه.^٢
 له کاتی ته فسیری ئایه تی: ﴿وَجَعَلْ فِيهَا رِوَاسِيَّ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا
 اُقْوَاتَهَا فِي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ﴾ (فصلت: ١٠) واته: له سهر ڕووکاری زهوی کێوه کانی
 دامه زران دووه و پیتوبه ره که تی تیدا دابین کردووه و بژنویی (هه موو گیانداریکی)
 تیدا دیاری کردووه، هه مووی له چوار ڕۆژدا.^٣
 ماموستا (سید) قسهی له سهر پیکهاتنی ئاسمانه کان و زهوی کردووه و
 به دریزی باسی دروستبوونی توکی زهوی کردووه، هه ندی باسیشی له
 پهرتووکه زانستییه نوێه کانه وه ره گرتووه.^٤
 ههروهها بڕوانه بۆ ته فسیری ئەم ئایه تانه له (في ظلال القرآن) دا:

^١ بڕوانه پهرتووکی (تفسیر الآيات الكونية)، د. شحاته، ل. ٩.

^٢ في ظلال القرآن، ١٣-١٢/٢٤.

^٣ بڕوانه (في ظلال القرآن)، ١٣-١٢/٢٤.

^٤ بڕوانه (في ظلال القرآن)، ١١٩-١١٤/٢٤.

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾

(الاعراف: ۱۷۲) واته: کاتی په روږدگارۍ پښتو او پښتې نه وهی ئاده می دهره یتا و

کوی کردنه وه و (له جیهانی په نهاندا) کردنی به شایهت به سه ر خوږیانه وه.^۱

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ (البقرة: ۱۸۳)، واته: "پوژووتان له سه ر پښوېست

کراوه.^۲

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ (المؤمنون: ۱۴)، واته: "دواتر نوتفه که مان کرد به

عه له قه.^۳

﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ (الطارق: ۷)، واته: "له نیتوان بربره کانی پښت

و ئیسکه کانی سینهدا دهرده چیت.^۴

﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ﴾ (البقرة: ۱۷۳) واته: "نه وهی که

(خوا) قه ده غه ی کردووه لیتان، ته نیا مرداره وه بوو و خوین و گوشتی به رازه...^۵

هه روه ها (العلامة الطباطبائي^۶) خاوه نی ته فسیری (المیزان)، هه مان ئاراسته ی

هه یه. بروانه ته فسیری ئه م نایه تانه له ته فسیره که یدا:

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ﴾ (الحجر: ۲۲)، واته: "ئیمه شنه بامان ناردووه که

پیتینه ری پووه ک و دار و دره خته.^۱

^۱ (في ظلال القرآن)، ۹/۹۸

^۲ في ظلال القرآن، ۲/۷۴

^۳ في ظلال القرآن، ۱۸-۱۵/۱۶

^۴ (في ظلال القرآن)، ۳۰/۱۱۹

^۵ (في ظلال القرآن)، ۲/۵۷

^۶ لیزه دا که نمونه له م ته فسیره هینراوه ته وه له بواری ئیعجازی زانستییه وه؛ به هیچ جوړیک نه وه

نه وه ناگه یه نیت له رووی بیرواری مه زهه بییه وه له گهل نووسه ردا هاورا بین، ته نیا له رووی

پاراستنی ئه مانه تی وه رگیزانه وه وه ک خو ی ناومان هیناوه، دنا ته فسیره کانی ئه هلی سوننت و

چه ماعت به سن بو هه ر بواریک که خوینه ری زرنک بیه ویت و پښوېست به گه رانه وه ناکات بو

سه رچاوه ی که سانی دی له دهره وه ی بازنه ی ئه وان. (وه رگیز)

﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ (یس: ۴۲)، واته: به وینه‌ی که‌شتی،

شتانیکی تریشمان بؤ دروست کردوون، که سواری بن.^۲

﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ﴾ (یس: ۳۶)، واته:

پاک و بیگه‌ردی بؤ ئه و زاته‌ی که هه‌موو دروستکراوه‌کانی به جووت دروست کردووه له‌وه‌ی له زه‌ویدا ده‌رویت.^۳

﴿أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ (الأنبياء: ۳۰)، واته:

به‌راستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ک پارچه بوون، له‌وه‌ودوا لیکمان جیا کردنه‌وه.^۴

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ﴾ (الانبياء: ۳۱)، واته/ له زه‌ویدا که‌ژ و

کینه‌کانمان چه‌سپاندووه.^۵

﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ﴾ (یس: ۳۹)، واته: هه‌روه‌ها کات و شوینی

هه‌له‌هاتی مانگیشمان دیاری کردووه.^۶

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (الزاريات: ۴۷)، واته: ئئیمه

ئاسمانمان به ده‌ستی خومان دروست کردووه و به‌رده‌وام فراوانیشی ده‌که‌ین.^۷

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (یس: ۳۸)، واته: خوریش به‌ره‌و بنکه یان

سره‌وتی خوی ده‌گه‌ریت و ده‌روات.^۸

^۱ (تفسیر المیزان)، ۱۴۶/۱۲

^۲ (تفسیر المیزان)، ۹۲/۱۷

^۳ (تفسیر المیزان)، ۸۷/۱۷

^۴ (تفسیر المیزان)، ۲۷۷/۱۴

^۵ (تفسیر المیزان)، ۲۸۸/۱۱

^۶ (تفسیر المیزان)، ۹۰/۱۷

^۷ (تفسیر المیزان)، ۳۸۲/۱۸

^۸ (تفسیر المیزان)، ۸۹/۱۷

بابتی سیہم
پوختہ لیکنینہوی تہ فیری زانستی قورٹان
لہ نیوان ریپیدہران و بہرہ نستکاراندا

نووسینی: شیخ (محمد الامین ولد الشیخ)

زانا ناودار و پایه‌داره‌کانمان له‌مه‌ر بابه‌تی ته‌فسیری زانستی قورئان بوون به دوو دهسته‌وه:

دهسته‌یه‌کیان ری پی‌ده‌دهن و بانگه‌ش‌ه‌ی بۆ ده‌که‌ن و وه‌ک سه‌رکه‌وتتیکی نوێ ته‌ماشای ده‌که‌ن و پینانوايه نوێکردنه‌وه‌یه‌که بۆ شیواز و ریگه‌کانی بانگه‌وازکردن و ری‌نمایکردنی خه‌لکی بۆ لای خوای گه‌وره و ئایینه‌که‌ی. ده‌سته‌که‌ی تریشیان پینانوايه ئه‌م جووره ته‌فسیره وا ده‌کات، که قورئان له چوارچێوه‌ی ئه‌و ئامانجه‌ی بۆی نێردراوه، بچیته ده‌روه و به‌زۆر بخریته بواریکه‌وه، که به‌جیه‌ئێراوه بۆ ژیری مروّف کاری تیا بکات و تاقیکردنه‌وه‌ی خۆی تیدا ئه‌نجام بدات، که له‌وانه‌یه راستی بپیکت یان به‌هه‌له‌دا بچیت. له‌به‌ر بوونی ئه‌م جیاوازییه له مه‌سه‌له‌که‌دا، وا پینویست ده‌کات له‌م بابه‌ته بکۆلینه‌وه و به‌لگه‌کانی هه‌ریه‌ک له‌م دوو ده‌سته‌یه، چ ری‌پینده‌ران و چ به‌ره‌ه‌لستکارانیش، بخرینه‌پوو و گه‌توگۆیان له‌سه‌ر بکه‌ین و تاووتوینان بکه‌ین.

ری‌پینده‌رانی ته‌فسیری زانستی قورئانی پیروژ:

ری‌پینده‌ران که زۆرینه‌ن، ئه‌م زانایانه نوینه‌رایه‌تیان ده‌که‌ن:

- پیشه‌وا (محمد عبده)
  - شیخ (محمد رشید رضا)، که قوتابی پیشه‌وا (محمد عبده)یه.
  - شیخ (عبدالحمید بن بادیس)
  - شیخ (محمد أبو زهرة)
  - زانای فه‌رموده‌ناسی مه‌غریب (أبو الفیض أحمد بن صدیق الغماري) هه‌روه‌ها ده‌توانین شیخ (محمد الأمين الشنقيطي)، خاوه‌نی ته‌فسیری (أضواء البيان في تفسير القرآن بالقرآن) له ریزی ئه‌ماندا دابنن.
- جا ئه‌و زانایانه‌ی، که خاوه‌نی مه‌سه‌له‌ی ته‌فسیری زانستی قورئان و به‌لایانه‌وه په‌سه‌نده -مه‌سه‌له‌که‌یان هه‌ر وا به‌په‌هایی نه‌هیشتووه‌ته‌وه¹ - به‌لکو

¹ بۆ زیاده‌پوو نوێکردنه‌وه و ری‌کخستی رسته‌که دانراوه. (وه‌رگیز)

چەند سنوورېځيان بۇ ئەم جۆره تەفسىره دەستېنشان كړدووه، به چه شنى دەرگا به رووى كه سانېكدا دابخات، كه هېچ له م زانسته نازانن و له گهل ئەوه شدا خويان به شارەزای بواره كه نیشان ددهن و لافى ليزانى لى ددهن. له و سنوورانهش:

۱. پټويسته ئەم جۆره تەفسىره پابه ندى و اتاكانى زمانى عەرهبى بيت و لىي دهرنه چىت و بۇ ئەم مه به ستهش پټويسته:

أ- ئەوه ره چاو بكرىت، كه ماناى وشه كان به و جۆره بن، كه له زمانى عەرهبى كاتى هاتنه خواره وهى نىگادا هه بوون.

ب- ريساكانى ريزمانى عەرهبى و ئەو واتايانهى دهيه خشن، ره چاو بكرين.

ج- ريساكانى ره وانبيژى و واتاكانى ره چاو بكرين، به تايبه تى ئەو ريسايهى كه ده لىت: نابيت وشه له و اتا راسته قينه كه يه وه^۱ بگوريت بۇ واتايه كى خوازواو^۲، مه گهر به هوى مه زنده يه كى^۳ ته واوه وه نه بيت.

۲. دووركه وتنه وه له ته ئولكردن، له كاتى روونكردنه وهى ئيعجازى زانستىي قورئاندا.

۳. نابيت به هېچ جۆرىك راستىيه كانى قورئان جيگهى مشتومر و گريمانه بن، به لكو ده بيت ئەو راستىيانه بكرين به بنچينه و ئىتر هر چيه كه له گه لئاندا گونجا؛ وه ربگيريت و هر شتىكىش دژ بوو له گه لئان؛ رت بكرىته وه.

۴. ته نيا به و مه سه له زانستىيانه تەفسىرى قورئان بكرىت، كه به ته واوى چه سپاون و راستى و دروستىيان له پلهى دنيا بيدايه. نابيت ئەو گريمانه و بيردوژانه به كار به ترين، كه هيشتا ساغ نه كراونه ته وه و هر له قوناغى ليكولينه وه و بوختكردنان. ههروه ها هه رگيز نابيت قورئانى پيروژ به شتىك تەفسىر بكرىت، كه له سه ر گومان و گريمانه و خه ملاندن دامه زرابيت، چونكه ئەم جۆره زانيارىيانه هه موو كاتىك ئە گهرى ده ستكارىكردن و راستكردنه وه و رىككردنه وه يان هه يه، بگره له وانه شه به ته واوى پووچهل بكرىته وه.

^۱ الحقیقة

^۲ المجاز

^۳ القرينة

بەرھە ئستکارانی تەفسیری زانستی قورئانی پیرۆز:

ئەو زاناپانەى نۆینەراییەتیی ئەم دەستەیه دەکەن لەم سەر دەمەدا:

- شیخی پینشووتری ئەزھەر؛ شیخ (محمود شلتوت)
- مامۆستا (سید قطب)
- (د. محمد حسین الذھبی)

ئەمانیش -واتە دەستەى بەرھە ئستکاران- دەلین:

۱. قورئانی پیرۆز پەرتووکی پینمووییکردنە، خوای گەرەش بۆ ئەوہی ورناردووە، کە ببیتە پەرتووکیکی وەھا سەبارەت بە بێردۆزە زانستیەکان و وردەکاریی ھونەرەکان و زانیارییە ھەمەجۆرەکان بۆ خەلکی بدویت.

۲. تەفسیری زانستی قورئان وا لە قورئانی پیرۆز دەکات، کە لە ھەموو کات و شوپینیکا لەگەڵ مەسەلە زانستیەکاندا بسوورپیتەوہ، ئاشکراشە زانستەکان دامەزراوی و جیگیری و رای کۆتاییان تیا نییە.

۳. ئەوانەى خەریکی تەفسیری زانستی قورئانن و خولیای ئەم جۆرە تەفسیرەن؛ وایان لى دیت، پەنابەرە بەر لیکدانەوہى دوور و بەزۆر سەپینراو، کە ئەمەش پینچەوانەى ئیجازە و شتیکی نەشیاو و نارپیکیشە.

۴. پاشان دەلین: لەناو خودی قورئاندا، بەلگەیهکی پوون و ئاشکرا ھەیه لەسەر ئەوہى، کە خوای گەرە نەبووستووہ قورئان ببیت بە کتیبیک بۆ پوونکردنەوہ و باسکردنی وردەکاریی پاستییەکانی بوونەوہر.

ئەو بەلگەیش بریتییە لەوہى، کە لە (معان)وہ دەگێرپنەوہ، کە بە پینغەمبەرى (دروودی خوای لەسەر)! جۆولەکەکان دینە لامان و پرسپاری زۆرمان دەربارەى مانگ لى دەکەن، چى وا لە مانگ دەکات لە سەرەتادا بەباریکی دەرپکەویت و پاشان زیاد دەکات، تا تەواو پڕ دەبیتەوہ و وەک بازنەى لى دیت، لە پاشاندا وردە وردە کەم دەکات، تا وەک یەکەم جارى لى دیتەوہ. ئەوہ بوو خوای گەرە ئەم ئایەتەى نارده خوارەوہ کە دەفەرموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ (البقرة):

۱۸۹)، واتە: 'سەبارەت بە نوپوونەوہی مانگ پرسىارت لى دەكەن، بلى: بۇ زانىنى كات و چوونە حەجى خەلكىيە.'

بەلام ئايا ئەم بەلگانە بەسن بۇ ئەوہى تەفسىرى زانستىيان پى رەت بىكرىتەوہ؟

• لە راستىدا كاتىك، كە قورئان بىرىتىيە لە كىتىبى رىنموويىكىردن، ئەمە ھەرگىز پى لەوہ ناگرىت، چەندىن ئامازەى زانستىيشى تىدا بىت، كە قولبوونەوہ لە زانستى نويدا بىتتە مايەى روونكردەنەوہيان، چونكە قورئان باسى ئاسمان و زەوى و خور و مانگ و شەو و پوز و ھەموو دياردەكانى تى بوونەوہرى كىردوۋە، ھەرەك باسى مرقوف و ئاژەل و پوۋەكىشى كىردوۋە.

بە ھىچ جۆرىكىش ئەم باسە بەربلاۋەى قورئان لە بارەى ئەو شتانەوہ- پىچەوانەى ئەوہ نەبوۋە و نىيە، كە قورئانى پىروز؛ پەرتوۋكى رىنموويىكىردنە. بەلكو ئەم باسكىردنەى قورئان، يەكىك بوۋە لەو رىگايانەى، كە گرتوۋىتتە بەر بۇ رىنموويىكىردنى خەلك.

• سەبارەت بە پەيوەستكىردنى ئەو راستىيانەش، كە قورئان باسىان دەكات، بە گریمانە زانستىيەكانەوہ، ئەوە كارىكى نەشياو و ناپەسەندە، يەكەم كەسىكىش ئەم جۆرە كارەى رەت كىردىتتەوہ؛ ئەو كەسانەن، كە پەروشى تەفسىرى زانستى قورئانن.

• دەربارەى ئەوہش، گوايە ئەم جۆرە تەفسىرە ھەمىشە بە (تەئۋىل) دەكرىت، ھەرۋەھا پىچوپەناكىردن و زورلەخۆكىردنى تىايە؛ ئەوا ئاشكرايە كە (تەئۋىل) ئەگەر ھۆيەكى پەسەندى نەبىت رەت دەكرىتەوہ، ئەوانەش كە بانگەشەى تەفسىرى زانستى قورئان دەكەن؛ چەند مەرجىكىان لەم بارەيەوہ داناوہ، وەكو ئەوہى كە نابت و اتاى راستەقىنە بگۆردىت بۇ مەجاز تەنيا بە ھۆى بوونى چەند مەزندە و نىشانەيەكى ھاوشانى پوون و ئاشكراۋە نەبىت كە دەرىبخەن لەو شوئىنەدا و اتا راستەقىنەكە مەبەست نىيە.

• سه‌بارت به به‌لگه‌هینانه‌وه‌ش به‌و ریوایه‌ته‌ی وه‌ک هوی هاتنه‌خواره‌وه‌ی
 ئایه‌تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآهْلِ﴾ باسکرا؛ ئەوا پتویستی به‌وه‌یه له‌ رووی
 سه‌نه‌ده‌وه‌ بسه‌لمینریت، سه‌ره‌پای ئەوه‌ش ئە م ریوایه‌ته‌ پینچه‌وانه‌یه له‌گه‌ل ئەو
 ریوایه‌ته‌ی که‌ پیشه‌وا (الطبري) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌رباره‌ی ئەم ئایه‌ته‌ له
 (قتاده) وه‌ هیناویه‌تی:

پرسیارمان کرد له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر): ئەم
 گۆرانکاریانه‌ی مانگ بۆچی دانراوه‌؟ خوی گه‌وره‌ش ئەم ئایه‌ته‌ی له‌ باره‌وه
 ناره‌ خواره‌وه‌ که‌ خۆتان ده‌بیستن ﴿هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾، که‌ دایناوه
 بۆ ئاگاداربوونی مسولمانان له‌ کاته‌کانی پۆژووگرتن و پۆژووشکاندن و
 درووشمه‌کانی حه‌ج و زانیی عیده‌ی ئافره‌تان و له‌ جیبه‌جیکردنی چه‌ندین بواری
 ئایینی تریشدا، خوی گه‌وره‌ش خوی زاناره‌، که‌ چی باشه‌ بۆ دروستکراوه‌کانی.
 هه‌روه‌ها به‌ هه‌مان جۆر له‌ (الربيع) و (ابن جریج) هوه‌ گێردراوه‌ته‌وه‌. له‌م
 ریوایه‌تانه‌دا، که‌ پیشه‌وا (الطبري) هیناویه‌تی، ده‌رده‌که‌ویت پرسیاره‌که‌ به‌م جۆره
 بووه‌:

ئایا گۆرانکارییه‌کانی مانگ بۆچی دانراوه‌؟ نه‌وه‌ک به‌و جۆره‌ بیت که‌ بلیت:
 مانگ چیه‌تی وا به‌باریکی ده‌رده‌که‌ویت و پاشان زیاد ده‌کات و ریک ده‌بیته‌وه‌ و
 ده‌بیت به‌ بازنه‌ و دوا‌یی که‌م ده‌کاته‌وه‌؟
 له‌به‌ر ئەوه‌ ئەم ئایه‌ته‌ هه‌ج به‌لگه‌یه‌کی تیندا نییه‌ بۆ وه‌لانان، یان په‌تکردنه‌وه‌ی
 ته‌فسیری زانستی.

پوخته‌ی باسه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌:

• ئەگه‌ر ته‌فسیری زانستی قورئان پشت ببه‌ستیت به‌و بیردۆزه
 زانستیانه‌ی، که‌ نه‌سه‌لمینراون و جیگیرنه‌ بوون و نه‌گه‌یشتوننه‌ته‌ پله‌ی راستی
 زانستی ته‌واو، ئەوا ره‌ت ده‌کریته‌وه‌.

• ههروهه ئه گهر واتاكانى قورئان له چوارچێوهى زمانى عه ره بى به رېته دهروهه، ئهوا رېته دهكرېتهوه.

• ههروهه كارىكى ناپه سهنده، ئه گهر له زه مېنه يه كى وه هاوه سه رچاوه بگريته، كه زانستى ئه زمونى بكات به بنچينه و قورئانېش بكات به پاشكو و شوينكه وتهى ئه و.

• به هه مان شېوه ئه گهر پېچه وانه بوو له گه ل هه ر واتا يه كى تر، كه له جېگه يه كى ترى قورئاندا، يان له فه رمووده يه كى راست و دروستى پېغه مبه ردا (دروودى خواى له سه ر) هاتبېت، ئهوا وه رئا گريته.

• دوا به دواى ئه مانه ده كريت بوتريت: ئه و كاته ته فسېرى زانستى قورئان په سه نده؛ ئه گهر پابه ندى ئه و رېسا يانه بېت، كه له زانستى بنچينه كانى ته فسېردا باسكراون و زانراون، وه ك پابه ندى بوون به سنووره كانى زمان و سنووره كانى شه ر و پابه ندى بوون به و توژينه وه و به دوا دا گه ران و و ريا بى و ئا گادا ر بوونه ي، كه پئويستن بو هه ر يه كى كى، كه بيه وېت له قورئان بېروانېت و ورد بېته وه.

• له كو تا يېشدا ده لېين: ته فسېرى زانستى قورئان له كه سېك وه رده گريته، كه خواى گه و ره ده رباره ي هه ر يه ك له قورئان (بنه ما كانى ته فسېر) و رېسا كانى بوونه وه رېشه وه زانستى بې به خشېبېت و نا كريت ئه م با به ته له كه سانى ناشايسته وه وه ر بگريته، چونكه قورئانى بېروژ، كه په رتووكى په و ره ردا گاره؛ زور له وه گه و ره تره، كه هه ر كه سېك هه ستېت و بېت به كه يفى خو ي لى كى بده ته وه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

راسپارده‌کاني کۆنگره^۱

پيشه‌کي:

به يارمه‌تي و پشتيواني خواي گه‌وره، له ماوه‌ي (۲۵-۲۸/صفر/۱۴۰۸ک به‌رامبه‌ر به ۱۸-۲۱/ت/۱۹۸۷ز)دا، يه‌که‌م کۆنگره‌ي جيهاني بۆ (ئيعجازي زانستي له قورئان و سوننه‌دا) له شاري (ئيسلامئاباد)ي پاكستان به‌سترا.

به چاوديري هابيه‌شي هه‌ريه‌ك له:

- زانكۆي ئيسلامي جيهاني له ئيسلامئاباد
- ده‌سته‌ي ئيعجازي زانستي له قورئان و سوننه‌دا، كه باره‌گاكي له مه‌ككي پيروزه.

• رابيطه‌ي جيهاني ئيسلامي، كه هه‌ر له مه‌ككي پيروزه.

شاياني باسه ۲۲۸ زانا به‌شدارييان له‌م كۆنگره‌يه‌دا كرد، كه له ۵۲ ده‌وله‌تي جيهانه‌وه هاتبوون، هه‌روه‌ها ۱۶۰ چاوديري ئاماده بوون.

له كۆنگره‌كه‌دا ۷۸ تويزينه‌وه‌ي زانستي له ۱۵ پسپوري زانستي جوراوجوردا پيشكه‌ش کران، كه له نيواني ئه‌و ۵۰۰ تويزينه‌وه‌يه‌دا هه‌لبژيردرايوون، كه له هه‌موو ناوچه‌کاني جيهانه‌وه گه‌يشتبوونه ده‌ستي ليژنه‌ي ريخه‌ري کۆنگره‌كه.

تويزينه‌وه‌کان له ۶ دانيشتنی گشتیدا و شانبه‌شانی چهند دانيشتنی‌کی کاری تايبه‌تمه‌ندا تاووتوي کران و گفتوگويان له باره‌وه کرا.

هاوکات ۶ له تويزينه‌وه‌کان وه‌لا نران، له‌به‌ر ئه‌وه‌ي خاوه‌نه‌کانيان له‌وي نه‌بوون بۆ پيشكه‌شکردنی.

واتاي ئيعجازي زانستيش ئه‌وه‌يه‌ که: دۆزينه‌وه زانستيه نوويه‌کان، که به‌ته‌واوي سه‌لمينراون و جينگير بوون؛ ئه‌و راستيانه ده‌چه‌سپينن، که له قورئاني

---

^۱ له‌به‌ر گرنگي ئه‌م راسپاردانه‌ي له‌م کۆنگره‌يه‌ي که ئه‌م تويزينه‌وانه‌ي تيدا پيشكه‌شکراون ئه‌مه‌ش خراوته سه‌ر ئه‌م په‌رتوکه‌که.

پیرۆز و سوننه‌تی پاک و پاراودا هاتوون، ئەمەش بە چەندین بەلگەى
حاشاھەلنەگر و دلنایاییەخش، کە پەسپۆران لەسەریان پێک هاتوون و یەک دەنگن.
ئامانجیش لە سازدانى لیکۆلینەو و توێژینەو و بارەى ئیعجازى زانستیەو و
ئەوێه:

• راستگۆی پێغەمبەر (محەمەد - دروودى خۆى لەسەر) بەسەلمینت بۆ
کەسانى بێبڕوا و بۆیان دەربخات، کە ئەو راستگۆ بوو لە گەیاندى ئەو نىگایەدا
کە هیناویەتى.
• هەروەها دەبیتە مایەى زیادبوونى باوەر و بەهیزبوونى دلنایى لە دلى
باوەرداراندا.

• هەروەها شتە سەرسۆرەین و نەهینییەکانى نىو نىگیان بۆ ئاشکرا دەکات
و یارمەتییان دەدات بۆ ئەوێ لە حکمەتەکانى تىبگەن و لە مانا وردەکانى حالى
بن.

ئىعجازى زانستى. پشت بە راستیە جىگىر و چەسپاوەکان دەبەستىت نەوێک
بە گریمانە و بىردۆزەکان، ئەو راستیانەش بە بەلگەى یەکلاکەرەو سەلمان و
هەموو پەسپۆرانیش شایەتیی تەواوى و دروستییان بۆ دەدەن.

هەروەها پێویستە دەقیكى قورئان یان سوننەت واتای راستیە زانستیەکە
بەخشیت و بە رێگەیک لە رێگەکانى لیکدانەوێ شەرى نامازەى بۆ بکات،
بەگۆزەى ریزمان و مەبەستەکانى شەرى و بنچینەکانى تەفسیر.

ئەگەر هاتوو ئەو مەسەلەیهى وەک راستیەکی زانستى باس دەکرىت لە
هەموو واتاکانى دەقەکە بەدەر بوو؛ ئەوا هەرگیز ئەو مەسەلەیه ناچیتە
چوارچۆیهى راستیەو، نە لە واقیعدا و نە لە خودى شتەکە خۆشیدا.

هەروەها پێویستە توێژەر لە بواری ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا
یەکیک بىت لەو زانایانەى شایەتیی کارامەیی زانستى لە بواری پەسپۆری خۆیدا بۆ
درابىت و لەگەل ئەمەشدا توانای تىگەیشتنى دەقە شەرىیەکانى هەبىت لە

سه‌رچاوه‌کانی خوځیه‌وه، هه‌روه‌ها بتوانیت به‌پتی پریزمان و بنچینه‌کانی ته‌فسیر واتا و ماناکان له ده‌قه‌کانه‌وه بدوزیته‌وه و ده‌ریان‌بهنیت.

بۆ ئه‌و مه‌سه‌له و بابه‌تانه‌ش، که له‌لای ئه‌و پووی ئی‌عجازه‌که تیندا شاراو‌یه، پیوسته‌ راویژ به‌ تاییه‌تمه‌ندانی زانسته‌ شه‌رعییه‌کان بکات.

وه‌هاش به‌ باش ده‌زانریت که توژیینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی له‌لایه‌ن چه‌ندین ده‌سته و لیژنه‌ی کارکردنی تاییه‌تمه‌نده‌وه ئه‌نجام بدرین، که که‌سانی پسپۆر و شاره‌زا له هه‌ردوو بواری بوونه‌وهر و بواره‌ شه‌رعییه‌که‌شه‌وه له‌خو بگرن و به‌هه‌ماهه‌نگی هه‌موویان ئه‌و کاره ئه‌نجام بدریت.

به‌م جوړه لیژنه‌کانی پسپۆری و ده‌سته‌کانی کارکردن، که زانایانی ته‌فسیر و زانایانی بوونه‌وهریشیان له خویندا کو کردووه‌ته‌وه؛ به‌رده‌وام بن له ئاماده‌کردنی توژیینه‌وه‌کان و سازدانی لیکۆلینه‌وه‌کان له بواری ئی‌عجازی زانستیدا، تا ئه‌و کاته‌ی دامه‌زراوه‌ی فیرکاری تاییه‌ت داده‌مه‌زریت، که که‌سانیکی زانا (به‌ واتاکانی نیگا و به‌ راستییه‌کانی زانست)ی لیه‌وه ده‌ریچیت.

پاسپارده‌کانی کۆنگره‌که:

پاسپارده‌ی به‌که‌م: خویندنی بابه‌تی ئی‌عجازی زانستی له زانکۆکاندا:

کۆنگره، زانکو و دامه‌زراوه فیرکارییه‌کان راده‌سپیریت به‌وه‌ی له به‌رنامه‌کانی خویندنیاندا بایه‌خ بدن به‌ مه‌سه‌له‌کانی ئی‌عجازی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا، هه‌روه‌ها کار بکه‌ن بۆ ئاماده‌کردن و وتنه‌وه‌ی مادده‌یه‌کی نوێ له هه‌موو کۆلیژ و په‌یمانگه‌یه‌کدا، که ئه‌م مادده‌یه ته‌رخان بکریت بۆ خویندنی بابه‌تی ئی‌عجازی زانستی له‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌دا، که ده‌چنه‌ چوارچێوه‌ی پسپۆری هه‌ریه‌ک له‌و کۆلیژانه یان په‌یمانگایانه‌وه.

ئه‌مه‌ش له پیناو گریدان و به‌یه‌که‌وه‌به‌ستنی راستییه‌کانی زانست له‌گه‌ل نیگای خواییدا، به‌ مه‌به‌ستی قوولکردنه‌وه‌ی باوه‌ر و به‌هیزکردنی دنیایی له‌ دلی خویندکاراندا.

راسپاردهی دووهم: ئاماده کردنی تهفسیریکی ئاسان:

راسپاردهی کۆنگره بۆ (دهستهی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا)، ئهوهیه، که به هاوکاری و ریکخستن له نیوان زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه و دهسته و ریکخراوه ئیسلامیهکان له ولاتانی ئیسلامیدا؛ ههولێ ئهوه بدهن تهفسیریکی ئاسان بۆ قورئانی پیروز ئاماده بکن، که به شیوهیهکی تایبهتی گرنگی و بایهخ بدات بهو ئایهتانهی دهربارهی بوونهوهر هاتوون.

راسپاردهی سێیهم: وهرگێرانی ماناکانی قورئانی پیروز:

ههروهها راسپاردهیهکی تری کۆنگره بۆ (دهستهی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا) ئهوهیه، که به هاوکاری و ههماهنگی له نیوان زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه و ریکخراوه ئیسلامیهکاندا، ههولێ ئهوه بدهن وهرگێرانیکی ورد بۆ ماناکانی قورئانی پیروز ئاماده بکن.

هاوکات پرونکردنهوهی تیروتهسهلی تیا بنوسریت سهبارهت بهو ئایهتانهی دهربارهی بوونهوهرن، ئهمهش بۆ ئهوهی بیهته یاریدهدهریک بۆ توێژههوانی غهیری عهرهب له بواری ئیججازی زانستی له قورئاندا.

راسپاردهی چوارهم: بلاوکردنهوهی گوڤاریکی زانستی:

کۆنگره، (دهستهی ئیججازی زانستی) پادهسپیزیت به دهرکردنی گوڤاریکی زانستی خاوهن ئاستیکی جیهانیی بالا به ههردوو زمانی عهرهبی و ئینگلیزی، که بایهخ بدات به بلاوکردنهوهی توێژینهوه تایبهتمهندهکانی بواری ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا، دوای پێپیدان بهو توێژینهوانه له لایهن پسرپۆرانی زانسته ئیسلامیهکان و زانستهکانی بوونهوهرهوه.

راسپاردهی پینجهم: هاندانی توێژینهوهکانی ئیججازی:

راسپاردهی کۆنگره بۆ زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه له ولاتانی ئیسلامیدا، ئهوهیه، که هانی توێژینهوه و لیکۆلینهوهکانی بواری ئیججازی زانستی

له قورئان و سوننه‌دا بدن و دهرفته‌ی خویندن بۆ قوتابیانی خویندنه بالاكان
ته‌رخان بکه‌ن و خه‌لاتی دارایی بۆ غه‌یری قوتابیانیش له تو‌یژه‌رانی ئەم بواره
دابین بکه‌ن.

پاسپارده‌ی شه‌شه‌م: ناوه‌نده‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی ئی‌عجازی زانستی:
پاسپارده‌ی کۆنگره بۆ زانکۆکان و دامه‌زاروه زانستییه‌کان و ده‌سته و
ریک‌خراوه هه‌لسو‌وپراوه‌کانی بواری بانگه‌وازی ئیسلامی له جیهانی ئیسلامیدا،
ئه‌وه‌یه: ناوه‌ندی تایبه‌تمه‌ند بۆ تو‌یژینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی له قورئان و
سوننه‌دا دابه‌م‌زینن، هه‌روه‌ها زانکۆی ئیسلامی جیهانی له ئیسلام‌ئاباد
را‌ده‌سپیری‌ت به‌وه‌ی ده‌ستپیشکه‌ری بکات بۆ دامه‌زراندنی یه‌که‌م ناوه‌ند بۆ ئەم
مه‌به‌سته.

پاسپارده‌ی چه‌وته‌م: پشتگیری دارایی بۆ ده‌سته‌ی ئی‌عجازی زانستی:
کۆنگره داوا له حکومه‌ته‌کان و ده‌سته و دامه‌زاروه داراییه‌کان و
سه‌رمایه‌گوزارانی ولاتانی ئیسلامی ده‌کات که یارمه‌تی دارایی پیتشکه‌ش بکه‌ن به
ده‌سته‌ی ئی‌عجازی زانستی، هه‌روه‌ها به‌و ناوه‌ند و مه‌له‌بندی تو‌یژینه‌وانه‌ش که
ده‌زگا دایانده‌م‌زینیت، تاوه‌کو بتوانیت چالاکیه‌کانی خۆی هه‌لسو‌وپینیت و ئەو
ئامانجانه به‌دی به‌یتیت، که له پیتاویدا دامه‌زاروه، له نمونه‌ی: سازدانی کۆنگره و
کۆپ و کۆبوونه‌وه‌کانی تو‌یژینه‌وه و ئاماده‌کردنی ئەو تو‌یژینه‌وه و لیک‌ۆلینه‌وانه‌ی
ده‌بنه‌مایه‌ی قوولکرده‌وه و پته‌وکردنی باوه‌ر و به‌هیزکردنی دلتیایی له دلی
باوه‌پداراندا، هه‌روه‌ها که‌سانی نامسو‌ولمانیش به‌ زمانی سه‌رده‌م بانگ ده‌که‌ن، که
زمانی زانسته و ئەوان له بواری وه‌رگرته‌ی باوه‌ردا یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه و پتی پازین.
ئهمه‌ش بۆ ئەوه‌ی هه‌لسو‌وپاوانی ده‌سته‌ی ئی‌عجاز هه‌ستن به‌به‌جیگه‌یانندی ئەرکی
سه‌رشانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام له بواری راگه‌یانندی بانگه‌وازی ئیسلام به‌ به‌لگه و
نیشانه‌ی سه‌لمین‌راوه‌وه.

راسپاردهی هه شته م: بانگه واز بۆ ئەنجامدانی توێژینه وهی زانستی ره سه ن:
 راسپاردهی هه کی تری کۆنگره بۆ دهستهی ئیعجازی زانستی و لایه نه کانی تریش
 ئە وهیه، گرنگی بدهن به سازدانی کۆری تایبه تمه ند و کۆبوونه وهی جۆراوجۆر بۆ
 توێژینه وه و بایه خ بدهن به پینکه پینانی چه ندین دهستهی کارکردن و لیژنه ی
 پسپۆری، ئە مه ش له پیناو په ره پیدانی توێژینه وه کان له بواری ئیعجازی زانستیدا
 و دانانی نه خشه یه کی تیروته سه ل بۆ ئە م مه به سه و بلاوکردنه وه و دابه شکردنی
 ئە م نه خشه یه به سه ر زانکۆکان و مه لبه نده کانی توێژینه وه ی ناوه وه و ده ره وه ی
 ولاتانی ئیسلامیدا، وه ک رێخۆشکردنیک بۆ سازدانی کۆنگره ی خولی، که ئە م
 توێژینه وه نوێیانه ی تیدا بخریته روو.

راسپاردهی نۆیه م: توێژینه وه زانستیه کان و دۆزینه وه نوێیه کان:
 کۆنگره، زانکۆ و ناوه نده کانی توێژینه وه ی ولاتانی ئیسلامی و زانایانی
 مسولمان له جیهاندا بانگه پششت ده کات بۆ هاوکاری کردن له پیناو ئاماده کردنی
 نه خشه یه کی تیروته سه ل بۆ توێژینه وه له بواره زانستیه هه مه جۆره کاندا و پاشان
 کارکردن بۆ جیه جیکردنی نه خشه که به هاوکاری و هه ماهه نگه ی هه ردوولایان.
 ئە مه ش وه ک به ده مه وه چوونیک بۆ قورئانی پیرۆز، که مسولمانان بانگه پششت
 ده کات بۆ گه پان و پوانین و وردبوونه وه له نیشانه کانی خوی گه وره له
 ئاسۆکانی بوونه وه ر و له خودی مرۆفدا، به مه به سه تی دۆزینه وه ی راستیه
 زانستیه کان و رێسا کانی بوونه وه ر و به کاره ی تانیان له ده سه ته به رکردنی رێگه کانی
 به هیزی و هۆکاره کانی سه به رزی بۆ مسولمانان، تاوه کو رزگاریان بیت له
 پاشکویه تی بۆ غه یری خویان له بواری زانسته کان و ته کته لۆژیدا.
 هه روه ها کۆنگره ئامۆژگاریی حکومه ته ئیسلامیه کان ده کات بۆ گرته به ری
 چه ند هه نگاوێکی زانستی گونجاو، به مه به سه تی پراکتیشانی ئە و عه قله
 ئیسلامیه یه کۆچیان کردووه بۆ هه نده ران تاوه کو به شداری بکه ن له په ره پیدان
 و پینخشستی کۆمه لگه کانی خویاندا.

ھەروھە كۆنگرە ئامۇڭگارىيى دەزگا و دامەزراوھ داراييەكان و سەرمايەگوزاران دەكات بەوھى بەشدارى بكن لھ دەستگىرۆيى ئۇو پۈژەي تويژىنەوانەدا كە زانكۆكان و ناوھندەكانى تويژىنەوھ و تاكەكەسەكان ئىنجامى دەدەن.

راسپاردەي دەيەم: بلاوكردەنەوھى تويژىنەوھەكانى كۆنگرەكە و راگەياندىنى ئىنجامەكانى:

كۆنگرە، دەستەي ئىعجازى زانستى رادەسپىرئىت بەوھى، كە تويژىنەوھەكانى ئىم كۆنگرەيە، دوای پىچوونەوھىيان لەبەر پۇشنايى ئۇو گفئوگۇ و تاووتويكردنانەي لە دانىشتەكانى كۆنگرەدا ئىنجام دراون، لەگەل راپۇرت و راسپاردەكانى كۆنگرەدا، بە ھەردوو زمانى عەرەبى و ئىنگلىزى بلاو بكاتەوھ. ھەروھە بە مەبەستى بەدېھىنانى ئامانجى تويژىنەوھەكان، ھەول بەدات لە بواری بانگەوازدا بۇ ئىسلام سوود لە ئىنجامەكانىيان و ھەرىگىت. لەم بوارەشدا پشت بېستىت بە ئامرازە تەكنىكىيەكانى سەردەم لە پووى دەرھىتان و خىستەنەپروودا، ھەروھە ھۆكارە نوييەكانى راگەياندىن لە بواری كارتىكردن و قايلىكردندا بەكار بھىنئىت.

ھەروھە راسپاردەيەكى ترى كۆنگرە بۇ دەستەي ئىعجاز ئۇوھىە، زنجىرە و تارىك ئامادە بكات، كە لە زانكۆ و پەيمانگەكاندا پىشكەش بكرىن و داوا لەو زانايانە بكات، كە بايەخ بەم بابەتە دەدەن بۇ ئۇوھى ئۇوان ئۇو و تارانە پىشكەش بكن.

ھاوكات بانگھىشتى رۇژنامەكان و ھۆيەكانى راگەياندىن لە ولاتانى ئىسلامىدا بكات بۇ بەشدارىكردن، بە دانانى بەرنامە و بلاوكردەنەوھى نووسىن و وتار لەم بوارەدا.

سهنته‌ری زه‌هاوی
کۆماری ئێهرێم

سهنته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری

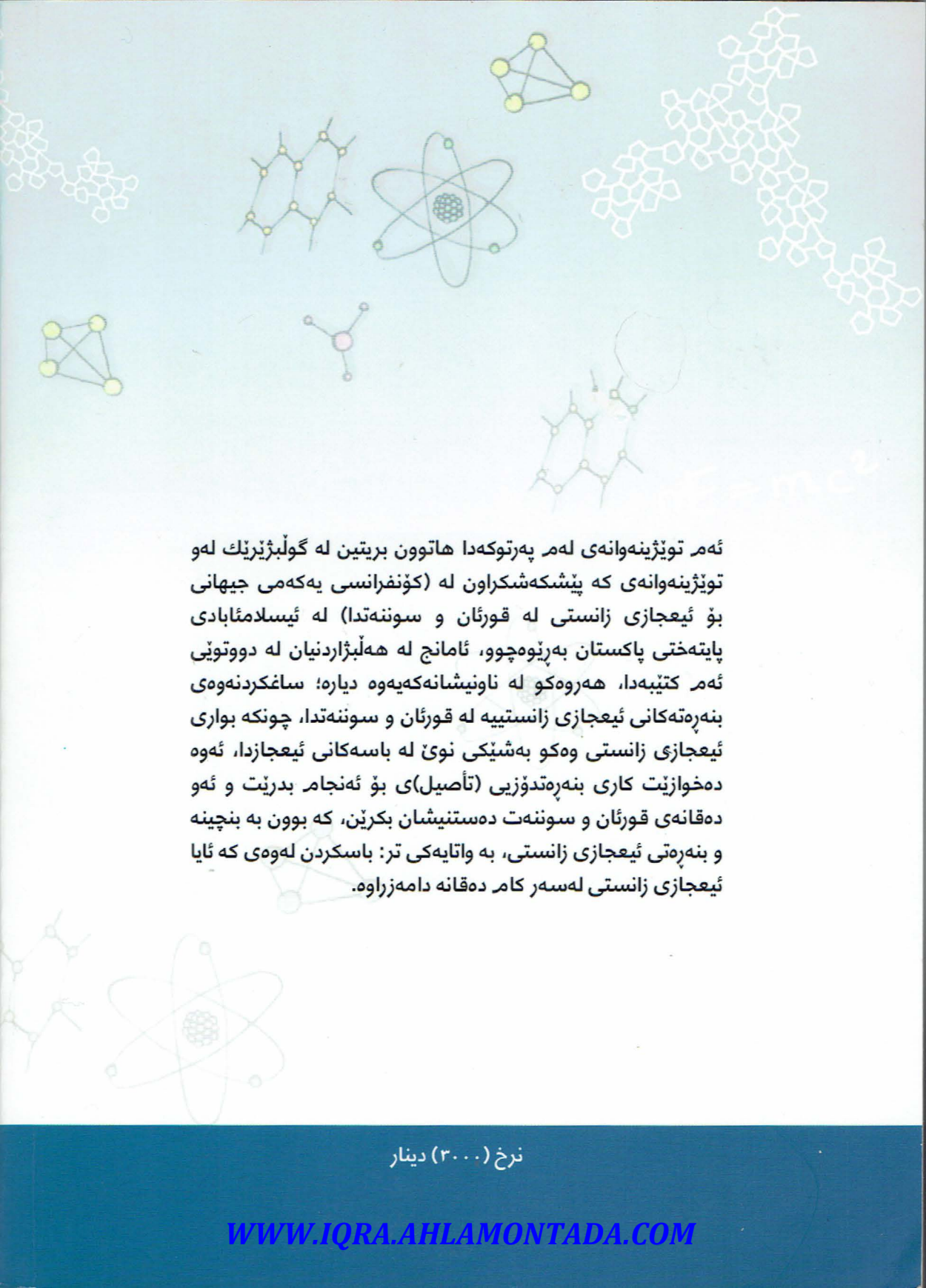
سهنته‌ریکی کوردستانی نا‌حکومی ناسیاسیی، گرنگی ده‌دات به‌ توێژینه‌وه‌ و تاوتویکردنی پرسه‌ هزرییه‌ بنه‌ره‌تیه‌کان بۆ دووباره‌ هینانه‌گری ده‌ق و تیکسته‌ پیرۆزه‌ کان و چۆنیه‌تی دابه‌زاندنی چه‌مکه‌ مه‌عریفی و به‌بایه‌خه‌کانی ئیسلام له‌ بواره‌ جیاوازه‌ کانی سه‌رده‌مدا. له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ هزر و بیرى ره‌سه‌ن و قوول بنچینه‌ی تیگه‌ یشتنی راست و دروسته‌ بۆ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و ده‌سته‌به‌ری لیکدانه‌وه‌ی گونجاوه‌ بۆیان.

سهنته‌ر هه‌ولێ ره‌خساندنی که‌شوه‌ه‌وای گونجاوه‌ ده‌دات بۆ کارابوونی عه‌قل و بیر و پانانی هزری، له‌م پیناوه‌دا سهنته‌ر هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده‌ی به‌رز و به‌ریز به‌ به‌کاره‌ینانی ئامرازى زانسته‌ ئیسلامیه‌کان و زانسته‌ کومه‌لایه‌تی و سروشتیه‌کان ده‌کاته‌ بنه‌مای کاره‌کانی.

بواره‌کانی کارکردن:

- نووسین به‌ قه‌له‌می خۆمالیی نووسه‌رانی کورد و بیرمه‌ندان.
- وه‌رگیران له‌ زمانه‌ جیاوازه‌کانه‌وه‌ بۆ زمانى کوردی، له‌ پیناوه‌ ده‌وله‌مه‌ندکردنی کلتوری کوردییدا.
- به‌ستنی کۆنگره‌ی زانسته‌ی و کۆر و سازدانی سیمینار له‌ لایه‌ن خاوه‌ن بیر و ئه‌کادیمیه‌وه‌.
- خولی راهیتان و ۆرکشۆپ له‌ لایه‌ن که‌سانی پسرۆر و خاوه‌ن برۆنامه‌ی زانکویه‌وه‌.
- هاوکارییکردنی داموده‌زگا و دامه‌زراوه‌ ئه‌کادیمیه‌کان و زانکۆکان له‌ پیناوه‌ په‌ره‌پیدانی ئاستی زانسته‌ی.

ئەم توپۇزىنەوانەى لەم پەرتوكەدا ھاتوون بریتىن لە گولبۇزىنك لەو توپۇزىنەوانەى كە پىشكەشكراون لە (كۇنفرانسى يەكەمى جىھانى بۇ ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا) لە ئىسلامئابادى پايتەختى پاكستان بەرپۆھچوو، ئامانج لە ھەلبۇزاردىيان لە دووتوئى ئەم كىتەبەدا، ھەروەكو لە ناونىشانەكەيەوہ ديارە؛ ساغکردنەوہى بنەپەتەكانى ئىعجازى زانستىيە لە قورئان و سوننەتدا، چونكە بواری ئىعجازى زانستى وەكو بەشىكى نوئ لە باسەكانى ئىعجازدا، ئەوہ دەخوازىت كاری بنەپەتدۇزى (تأصيل)ى بۇ ئەنجام بدرىت و ئەو دەقانەى قورئان و سوننەت دەستنىشان بكرىن، كە بوون بە بنچىنە و بنەپەتى ئىعجازى زانستى، بە واتايەكى تر: باسکردن لەوہى كە ئايا ئىعجازى زانستى لەسەر كام دەقانە دامەزراوہ.

نرخ (۲۰۰۰) دینار